

ISSN 1428-3107

RES ACADÉMICA

**BIULETYN INFORMACYJNY
WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ
W CZĘSTOCHOWIE**

5 / 1998

OD REDAKCJI

*Kiedy powiesz coś niewłaściwego, możesz to odwołać,
jeśli napiszesz coś niewłaściwie, możesz to przepisać,
jeśli natomiast postąpisz niewłaściwie - pozostanie to z Tobą na zawsze*

(Choochat Watanaruangchai)

– taką „złotą myśl” znalazłam na łamach Przeglądu Reader's Digest i wybrałam na motto dzisiejszego wydania. Wytrwali Czytelnicy znajdą na wielu stronach odpowiedź, dlaczego taka właśnie myśl będzie dzisiejszym przesłaniem. Nagromadziło się wiele przykładów na to, że nie tylko niewłaściwe zachowania, ale i słowa, za które nie padło „przepraszam”, nieprzemyślane zapisane zdania bywają bolesne, ranią i skłócają. Tak więc zamiast wprowadzić w miły, przedurokowy nastrój, proponujemy trochę refleksji.

W klimat zasłużonego i oczekiwanego przez wszystkich wypoczynku niechaj wprowadzi Czytelników piękna fotografia, wykonana przez naszego znanego artystę prof. Ryszarda Osadczego. Nabierzmy sił, by w nowy, XXVIII rok istnienia Uczelni wejść aktywnie, efektywnie (a o sukcesach dalej - po krótkiej przerwie - będziemy z radością i satysfakcją pisać !) i ... zgodnie. Wszak zgoda buduje, niezgoda rujnuje.

Redaktor Naczelny

SPIS TREŚCI

Z PRAC SENATU	2
NAUKA	5
ZAGRANICA	13
Z ŻAŁOBNEJ KARTY	22
WAŻNE I CIEKAWY	24
AWANSE	30
STUDENCKI KORESPONDENT DONOSI	
<i>Laudacja dra hab. Zbigniewa Przybyły</i>	
<i>w Uniwersytecie Jagiellońskim</i>	31
<i>Krakowska promocja częstochowskiej książki</i>	
<i>naukowej</i>	32
<i>Młodzi poloniści z częstochowskiej WSP</i>	
<i>w dworku bronowickim</i>	34
CO – KIEDY – DLACZEGO	34
WYWIAD MIESIĄCA	41
SPORT	43
NASZYM DZIECIOM	45
MYŚLI NOCĄ ZAPISANE	48
O OBYCZAJACH AKADEMICKICH SŁÓW KILKA	
<i>List do Redakcji</i>	50
<i>O akademikach w prasie</i>	52
KODEKSU ETYKI CIĄG DALSZY	53
DZIWNY JEST TEN ŚWIAT	54
DOKUMENTY	57

Z PRAC SENATU

Na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia br. członkowie Senatu zostali zapoznani z planami rozwoju Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego, które to perspektywy prezentowaliśmy naszym Czytelnikom w poprzednim wydaniu pisma.

* * *

Członkowie Senatu przyjęli w głosowaniu jawnym uchwałę w sprawie zatwierdzenia limitów przyjęć na studia dzienne w roku akademickim 1998/99 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie (nr 11/58/98) i na studia zaoczne (nr 12/59/98).

Załącznik do uchwały nr 11/58/98

**Rekrutacja na studia dzienne w roku akademickim 1998/99
Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie**

Lp.	Kierunek studiów	STUDIA DZIENNE	
		limity przyjęć uchwalone przez Senat 29.04.1998 r. na rok 1998/99	Limit wolni słuchacze
1.	Filologia polska	90	20
2.	Historia	80	20
3.	Filologia germańska	45	15
4.	Język angielski	30	10
5.	Chemia	80	8
6.	Fizyka	100	10
7.	Informatyka	60	6
8.	Matematyka	60	6
9.	Ochrona środowiska	60	6
10.	Wychowanie techniczne	60	6
11.	Pedagogika	210	90
12.	Wych. muzyczne	28	—
13.	Wych. plastyczne	40	8
	Razem Uczelnia	943	205

1. Wydział Fil.-Historyczny	– 245	wolni słuchacze	65
2. Wydział Mat.-Przyrodniczy	– 420	wolni słuchacze	42
3. Wydział Pedagogiczny	– 210	wolni słuchacze	90
4. Wydz. Wych. Artystycznego	– 68	wolni słuchacze	8

Załącznik do uchwały nr 12/59/98

**Rekrutacja na studia zaoczne w roku akademickim 1998/99
Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie**

Lp.	Kierunek studiów	STUDIA ZAOCZNE
		Limity przyjęć uchwalone przez Senat 29.04.1998 r. na rok 1998/99
Wydział Filologiczno-Historyczny		
1.	Filologia polska	bez limitu
2.	Historia	bez limitu
3.	Filologia germańska	bez limitu
Wydział Matematyczno-Przyrodniczy		
4.	Chemia	80
5.	Informatyka	bez limitu
6.	Matematyka	bez limitu
7.	Ochrona środowiska	60
Wydział Pedagogiczny		
8.	Pedagogika	900
	a) pedagog. opiek-resocjal.	150
	b) ped. społ. i terap. ped.	150
	c) naucz. począt. i wych. przed.	150
	d) porad. zaw. i pośred.	150
	e) praca socjalna	150
	f) naucz. począt. i wych. przed. po SN	150
Wydział Wychowania Artystycznego		
9.	Wych. muzyczne	30
10.	Wych. muzyczne po SN	23
11.	Wych. plastyczne	60
Razem Uczelnia		1153 + kierunki bez limitu

* * *

* * *

Prof. dr hab. Wanda Śliwa, Przewodnicząca Uczelnianego Zespołu Oceniającego, przedstawiła trzy wnioski w sprawie mianowania na stanowisko profesora WSP na czas nie określony:

- dra hab. Józefa Żurawia z Instytutu Pedagogiki Społecznej;
- dra hab. Zygmunta Bąka z Instytutu Fizyki;
- dra hab. Jacka Kasperczyka z Instytutu Fizyki.

Członkowie Senatu w głosowaniu tajnym przyjęli uchwały o mianowaniu wyżej wymienionych na stanowisko profesora WSP Częstochowa na czas nie określony.

* * *

Senatorowie podjęli uchwałę w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na rok akademicki 1998/99. Jej skład publikowaliśmy w numerze 4/98 na str. 38.

* * *

Dr Marcei Antoniewicz, Przewodniczący Senackiej Komisji ds. dydaktyki i spraw studenckich przedstawił wnioski:

- w sprawie uruchomienia studiów zawodowych w zakresie administracji (studia dzienne i zaoczne) oraz zatwierdzenia planów studiów w powyższym zakresie;
- w sprawie uruchomienia począwszy od semestru letniego roku akad. 1997/98 Podyplomowego Studium Poradnictwa Zawodowego oraz zatwierdzenia planów studiów w tym zakresie;
- w sprawie zmian w siatce godzin na kierunku: Wychowanie Plastyczne.

Senatorowie uchwałą w głosowaniu jawnym przyjęli wszystkie przedstawione wnioski.

* * *

Mgr Aleksander Gogulski, Dyrektor Administracyjny WSP, zapoznał zebranych z obszerną informacją nt. problemów akademickiej służby zdrowia. Senat Politechniki Częstochowskiej, z którą to Uczelnią dzielimy użytkowanie Przychodni Akademickiej, określił warunki, jakie WSP ma spełnić, by dalej studenci i pracownicy naszej Alma Mater mogli korzystać z placówki służby zdrowia. Szeroką dyskusję nad wariantami rozwiązania problemu Przychodni Akademickiej zakończono optymistyczną konkluzją i wyrazami nadziei, że do zamknięcia jej przed studentami i pracownikami bratniej Uczelni nie dojdzie.

* * *

Dr Grażyna Pietruszewska-Kobiela, Prorektor ds. Nauczania i Wychowania, poinformowała członków Senatu, iż w trakcie VI Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Parlamentu Studentów RP, który odbył się w Jachrance w dniach 24-26 kwietnia br. p. Dorota Konieczny-Simela, przewodnicząca URSS została po raz kolejny wybrana do Rady Studentów, najwyższego organu uchwałodawczego Parlamentu Studentów RP.

* * *

Na XI Ogólnopolskim Zjeździe Fotografów, który odbył się w dniach 25-29. 03.1998 r. w Międzyzdrojach (impresje towarzyszyły VII Międzynarodowe Targi Fotograficzne Polfoto'98) prezentowany był sukces, którego współautorami są pracownicy naszej Uczelni. Zaprezentowany fragment Informatora Targowego Polfoto'98 może napawać nas dumą. Zaczyna się bowiem od słów: *Pierwsza w kraju....*

Współautorem jest prof. Aleksander Żakowicz.

Bibliografia fotografii polskiej za lata 1956-1981

Pierwsza w kraju skomputeryzowana baza bibliograficzna z zakresu fotografii polskiej zredagowana w systemie optycznego zapisu na płycie CD-ROM. Baza liczy Ponad 13000 rekordów danych sklasyfikowanych według specjalnie w tym celu opracowanego, systemu porządkującego. Opracowanie wykonano w ramach współpracy pomiędzy Pracownią Fotografii Instytutu Plastyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie i Zakładem Fototechniki Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej Politechniki Wrocławskiej.

* * *

W dniu 21 kwietnia 1998 r. lektorzy języka angielskiego, m.in. pracownicy Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych naszej Uczelni, uczestniczyli w wykładzie Toma Hutchinson'a - autora znanych podręczników do nauki języka angielskiego *Hotline, lifelines, Project English*. Wykład odbył się w Katowicach w auli Uniwersytetu Śląskiego. Dotyczył on roli gramatyki w procesie nauczania języka obcego.

W dniu 23 kwietnia 1998 r. w auli Wyższej Szkoły Pedagogicznej odbył się wykład Rogera Gower'a autora wielu popularnych podręczników do nauki języka angielskiego, publikowanych przez wydawnictwo Longman. Wykład poświęcony był metodom aktywizacji ucznia/studenta w czasie zajęć języka obcego.

W wykładzie uczestniczyli lektorzy wyższych uczelni, nauczyciele szkół podstawowych i średnich oraz studenci WSOP i innych uczelni częstochowskich.

On behalf of Addison Wesley Longman and Wojewódzki Ośrodek Metodyczny in Częstochowa I have the great pleasure to invite you to a presentation by:

Roger Gower

a well-known author of several coursebooks, with the *Matters* series on top of the list

'USE IT OR LOSE IT'

Learners at elementary and pre-intermediate level often get tremendous satisfaction and make more progress when they are given the opportunity to use the language they are learning. However, they do not always have the motivation or the opportunity to speak and write. In this session, we will look at some ideas for getting students to use their English and examine ways in which teachers can help them to succeed.

Thursday, 23rd April at 12.00

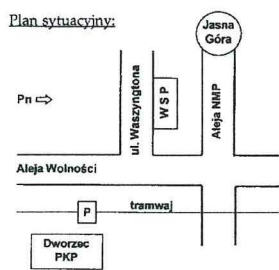
The Venue: Wyższa Szkoła Pedagogiczna (room No 54), ul. Waszyngtona 4/8, Częstochowa

You will have the opportunity to get your free copy of *Matters Elementary* or *Pre-intermediate* as well as to buy other Longman books with a 20% discount. If you need a Certificate of Attendance do not forget to ask your Regional Representative, Anna Wisniewska for it.

* * *

Nie mamy sprawozdania z przebiegu konferencji filologów polskich, ale zaprezentowany program powie o zamierzeniach organizatorów konferencji z cyklu *Jubileusze pozytywistów*.

<p>Wtorek, 5 maja</p> <p>8.00 – śniadanie</p> <p style="text-align: center;">Sekcja I</p> <p>9.00 – Dr hab. BARBARA BOBROWSKA (Uniwersytet w Białymstoku) <i>Chmielowski jako krytyk poezji postyczniowej</i></p> <p>9.30 – Mgr ALINA BRZUSKA (UL) <i>Chmielowski o poezji Marii Konopnickiej</i></p> <p>10.00 – Mgr TOMASZ SOBIERAJ (UAM) <i>Chmielowski a Młoda Polska</i></p> <p>10.30 – przerwa</p> <p>11.00 – Dr KRZYSZTOF BILIŃSKI (Uniwersytet Wrocławski) <i>Stosunek Piotra Chmielowskiego do zagadnień polskiego modernizmu</i></p> <p>11.30 – Mgr ADAM MAKOWSKI (IBL PAN) <i>Chmielowski i modernści</i></p> <p>12.00 – Prof. dr hab. TADEUSZ BUJNICKI (WSP Rzeszów) <i>Chmielowski-Tarnowski. Spotkanie krytyków</i></p> <p style="text-align: center;">Sekcja II</p> <p>9.00 – Prof. dr hab. CZESŁAWA MYKITA-GLEŃSK (Uniwersytet Opolski) <i>Europejskie konteksty biografistyki kobiecej Piotra Chmielowskiego</i></p> <p>9.30 – Mgr DANIEL KALINOWSKI (WSP Słupsk) <i>Piotr Chmielowski a feminizm</i></p> <p>10.00 – Stud. MIROSLAW ŁĄPOŃ (WSP Częstochowa) <i>Piotr Chmielowski jako badacz dramatu pozytywistycznego</i></p> <p>10.30 – przerwa</p> <p>11.00 – Prof. dr hab. KAZIMIERZ CYSEWSKI (WSP Słupsk) <i>Monografia jako gatunek w realizacji Piotra Chmielowskiego</i></p>	<p>11.30 – Stud. MACIEJ KOTOWSKI (WSP Częstochowa) <i>Elementy teorii literatury w pismach Piotra Chmielowskiego</i></p> <p>12.00 – Prof. dr hab. KAZIMIERZ OZÓG (WSP Rzeszów) <i>O stylu dzieł Piotra Chmielowskiego – początki kształtowania się stylu naukowego humanistyki polskiej</i></p> <p>12.30 – wspólna dyskusja sekcji I i II</p> <p>14.00 – obiad</p> <p style="text-align: center;">Obrady plenarne</p> <p>15.00 – Prof. dr hab. ADAM KULAWIK (WSP Rzeszów) <i>Antoni Gustawa Bema wykład o wierszu</i></p> <p>15.30 – Dr BRONISŁAWA KULKA (WSP Częstochowa) <i>P. Chmielowski i A. G. Bem – dwugłos w sprawie nauczania języka polskiego</i></p> <p>16.00 – Dr ZOFIA BUDREWICZ (WSP Kraków) <i>Tekst literacki i jego streszczenie (na podstawie Obrazu literatury polskiej Piotra Chmielowskiego)</i></p> <p>16.30 – Prof. dr hab. EUGENIA SŁAWIŃSKA (WSP Bydgoszcz) <i>Teoretyczne wypowiedzi pozytywistów na temat książki i oświaty dla ludu (w tym głosy: P. Chmielowskiego, A. G. Bema, B. Prusa i A. Świętochowskiego)</i></p> <p>17.00 – dyskusja</p> <p>17.30 – podsumowanie konferencji (prof. ZBIGNIEW PRZYBYŁA)</p> <p>Środa, 6 maja</p> <p>8.00 – śniadanie</p> <p>9.00 – wyjazd autokarem do Kielc, zwiedzanie Muzeum Lat Szkolnych Stefana Żeromskiego (b. gimnazjum realne, gdzie pracował A. G. Bem)</p>	<p>INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ W CZĘSTOCHOWIE</p> <p>ZAPRASZA w dniach 4–6 maja 1998 roku na III konferencję naukową cyklu <i>Jubileusze Pozytywistów</i></p> <p>na temat</p> <p>ROLA PIOTRA CHMIELOWSKIEGO I ANTONIEGO GUSTAWA BEMA W ROZWOJU LITERATUROZNAWSTWA POZYTYWISTYCZNEGO I DIDAKTYKI POLONISTYCZNEJ</p> <p>zorganizowaną z okazji 150. rocznicy urodzin P. Chmielowskiego i A. G. Bema</p> <p>Miejsce obrad: budynek rektoratu WSP w Częstochowie ul. Waszyngtona 4/8 Sekcja I – sala senatu, Sekcja II – sala kinowa</p>
---	---	--

PROGRAM KONFERENCJI		
<p>Niedziela, 3 maja</p> <p>od 15.00 – zakwaterowanie Gości Hotel WSP, ul. Waszyngtona 4/8</p> <p>Plan sytuacyjny:</p> <p>Poniedziałek, 4 maja</p> <p>8.00 – śniadanie</p> <p>9.00 – Przywitanie Gości przez JM Rektora WSP prof. dr hab. RYSZARDA SZWEDA</p> <p>Wystąpienie Dyrektora IFP WSP prof. dr hab. MARIUSZ LESZ-DUK</p> <p>Sprawy organizacyjne konferencji prof. dr hab. ZBIGNIEW PRZYBYŁA</p> <p>Promocja książki posesyjnej <i>Jubileuszowe „żnitwo u Prusa”</i> Redaktor naczelny Wydawnictwa WSP mgr STANISŁAW PODOBIŃSKI</p>	<p style="text-align: center;">Obrady plenarne</p> <p>9.30 – Prof. dr hab. JERZY STARNAWSKI (UL) <i>Sytuacja uniwersyteckich wykładów historii literatury polskiej w II połowie XIX w.</i></p> <p>10.00 – Dr JOLANTA SZTACHELSKA (Uniwersytet w Białymstoku) <i>Piotr Chmielowski i legenda pozytywistyczna</i></p> <p>10.30 – Dr EDWARD KULA (Bystrzyca Kłodzka) <i>Antoni Gustaw Bem w życiu i legendzie</i></p> <p>11.00 – przerwa</p> <p style="text-align: center;">Obrady w sekcjach</p> <p style="text-align: center;">Sekcja I</p> <p>11.30 – Mgr MAŁGORZATA TURCZYŃ (WSP Słupsk) <i>Współczesność a średniowiecze w ujęciu Piotra Chmielowskiego</i></p> <p>12.00 – Prof. dr hab. ANDRZEJ J. ZAKRZEWSKI (WSP Częstochowa) <i>Chmielowski i Bem o Piotrze Skardze</i></p> <p style="text-align: center;">Sekcja II</p> <p>11.30 – Prof. dr hab. BOGDAN MAZAN (UL) <i>Galiczyjskie Listy z Warszawy (1874) Piotra Chmielowskiego</i></p> <p>12.00 – Prof. dr hab. JERZY KONIECZNY (WSP Bydgoszcz) <i>Nad warsztatem kronikarzy polskiego życia literackiego: Piotra Chmielowskiego i Kazimierza Czachowskiego (próba rekonstrucji)</i></p> <p>12.30 – wspólna dyskusja sekcji I i II</p> <p>14.00 – obiad</p>	<p style="text-align: center;">Sekcja I</p> <p>15.00 – Dr HENRYK MICHAŁSKI (IBL PAN) <i>Chmielowski o poezji i poetach</i></p> <p>15.30 – Dr MIROSLAW STRZYŻEWSKI (UMK) <i>Krytyka literacka okresu przełomu romantycznego w refleksji Piotra Chmielowskiego</i></p> <p>16.00 – Dr SŁAWOMIR RZEPČYŃSKI (WSP Słupsk) <i>Piotr Chmielowski wobec romantycznej krytyki literackiej (po roku 1830)</i></p> <p>16.30 – Prof. dr hab. ZBIGNIEW PRZYBYŁA (WSP Częstochowa) <i>Chmielowski o Mickiewiczu</i></p> <p style="text-align: center;">Sekcja II</p> <p>15.00 – Prof. dr hab. ZOFIA MOCARSKA-TYCOWA (UMK) <i>Piotr Chmielowski jako badacz literatury w świetle jego korespondencji z Antonim Sygietyńskim</i></p> <p>15.30 – Mgr RENATA STACHURA (WSP Kraków) <i>Piotr Chmielowski i Adam Belcikowski – oceny, spory, zależności</i></p> <p>16.00 – Stud. MAGDALENA MASŁOWSKA (WSP Częstochowa) <i>Chmielowski i Orzeszkowa</i></p> <p>16.30 – Prof. dr hab. HANA VOISINE-JECHOVA (Université de Paris-Sorbonne, Paris IV) <i>Funkcja literatury u Chmielowskiego i jego rówieśników czeskich</i></p> <p>17.00 – wspólna dyskusja sekcji I i II</p> <p>18.00 – zwiedzanie klasztoru na Jasnej Górze</p> <p>20.00 – kolacja</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-top: 10px;"> <p>W sali senackiej wystawa publikacji Wydawnictwa WSP w Częstochowie i książek przywiezionych przez uczestników konferencji</p> </div>

* * *

W dniu 11 maja w Instytucie Filologii Obcych odbyła się ogólnokrajowa konferencja traduktologiczna z udziałem referentów zagranicznych z Belgii i Austrii. Pani prof. dr H elene Suzanne z Uniwersytetu Katolickiego w Louvain (Belgia) wygłosiła referat z zakresu tłumaczenia literatury francuskiej na język angielski w USA. Pani dr Zofia Weisswasser ze Szkoły Tłumaczy przy Uniwersytecie w Wiedniu przedstawiła efektywne techniki i metody szkolenia tłumaczy zgodne ze standardami europejskimi. W konferencji uczestniczyli wybitni językoznawcy z Uniwersytetu Warszawskiego: prof. zw. dr hab. Jurij Lukszyn i prof. dr hab. Jerzy Pieńkos, z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu Pani prof. dr hab. Teresa Tomaszewicz, z Uniwersytetu Gdańskiego prof. dr hab. Marian Szczodrowski, z Uniwersytetu Śląskiego prof. dr hab. Piotr Fast, z Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. dr hab. Antoni D bski, profesorowie WSP w Częstochowie Paweł Płusa i Julian Maliszew-

ski, adiunkci WSP Częstochowa: dr Joanna Ławnikowska-Koper, dr Gizela Kurpanik-Malinowska, z Politechniki Częstochowskiej dr Regina Dyjak, nauczyciele akademicy z Centrum Języków Europejskich, lektorzy i asystenci WSP w Częstochowie.

Konferencja na temat: I DEBATY PRZEKŁADOZNAWCZE była ważnym wydarzeniem naukowym w Polsce Południowej. Wystąpienia i dyskusje dotyczyły nowych tendencji translatorskich teoretycznych i praktycznych. Wysoki poziom naukowy i wzorowa organizacja tego sympozjum naukowego potwierdziły dynamiczny rozwój Instytutu Filologii Obcych, który został zaliczony do nielicznych ośrodków badawczonaukowych, zajmujących się lingwistyką stosowaną i kształceniem specjalistów przekładowego. Wszystkie wystąpienia referentów zakwalifikowano do planowanego druku Materiałów Konferencyjnych.

prof. dr hab. Paweł Płusa

* * *

Zakład Organizacji i Pedagogiki Pracy zorganizował w dniach 18-20 maja br. Międzynarodowe Seminarium Naukowe nt. „Poradnictwo zawodowe w wymiarze europejskim”, które miało miejsce w Potoku Złotym. Seminarium jest jednym z elementów działań w zakresie polityki badań naukowych oraz rozwoju specjalności „Poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy”, które Zakład podjął w zeszłym roku z perspektywą kontynuacji do 2000 roku.

W Seminarium udział wzięło ponad 60 osób z Polski i zagranicy. Uczestnikami byli zarówno naukowcy z różnych uczelni jak i praktycy, pracownicy Krajowego Urzędu Pracy, Wojewódzkich i Rejonowych Urzędów Pracy z terenu całego naszego kraju zajmujący się zagadnieniami z takich dziedzin jak pedagogika pracy, poradnictwo zawodowe, doradztwo zawodowe, pośrednictwo pracy, orientacja zawodowa. Również studenci specjalności poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy uczestniczyli w naszym Seminarium.

Od prawej siedzą: Pani Pirkko Väänänen, Pan Mikka Launikari – goście z Finlandii, na drugim planie od lewej: dr Jan Kiezebring, dr Fons Günther, dalej goście z Polski

Goście zagraniczni przyjechali do nas z Niemiec – prof. Berndt Joachim Ertelt z Wyższej Szkoły Administracji Publicznej w Mannheim, dr Bernhard Jenschke z Krajowego Biura Pracy w Berlinie – z Niderlandów – dr Jan Kiezebring z Wyższej Szkoły Humanistycznej w Tilburgu k/Eindhoven, dr Fons Günther z firmy „OCTANT” w Amsterdamie – z Finlandii – pani Pirkko Väänänen z Biura Pracy w Turku, pan Mikka Launikari z Biura Wymian Międzynarodowych w Helsinkach – z Francji – Dyrektor Francois Świerkosz z Biura Pracy w Grenoble, obywatel Republiki Francuskiej mówiący po polsku.

Gośćmi krajowymi byli: prof. Tadeusz W. Nowacki nestor pedagogiki pracy w Polsce, V-ce Prezes Krajowego Biura Pracy pan Sławomir Tyc, stale współpracujący z naszą Uczelnią dyrektor Departamentu Kształcenia w KUP pan Włodzimierz Trzeciak, prof. Alicja Kargulowa z Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. Henryk Skłodowski z Uniwersytetu Łódzkiego, reprezentujący MEN pan Romuald Ponczek.

Komitet Naukowy Seminarium tworzyli prof. T.W. Nowacki, prof. W. Rachalska, prof. B-J. Ertelt, dr J. Kiezebrink.

Wygłoszono mnóstwo referatów, komunikatów i innych form wolnej wypowiedzi naukowej, które zostaną opublikowane w poseminaryjnym wydawnictwie.

Specjalnie dla studentów poradnictwa zawodowego i pośrednictwa pracy goście z Holandii, Finlandii i Francji w dniu 18 maja uczestniczyli w seminarium, na którym zapoznali studentów z systemami poradnictwa zawodowego w swoich krajach, a w dniu 20 maja goście z Niderlandów dla naszych studentów zrobili specjalny pokaz komputerowego programu „THESEUS” wspomagającego podejmowanie decyzji zawodowych.

Efektami Seminarium są:

- zaproszenie Zakładu Organizacji i Pedagogiki Pracy do finansowanego przez Ministerstwo Edukacji Holandii projektu badawczo-edukacyjnego „THESEUS”, będziemy mieli z tego sławę i pieniądze,
- zaproszenie prof. B.J. Ertelta jako „Gastprofesora” na naszą Uczelnię, by poprowadził zajęcia z zagadnień europejskiego poradnictwa zawodowego w formie seminarium dla studentów poradnictwa... oraz dla studentów filologii germańskiej z zagadnień niemieckiego zawodowego języka poradnictwa i doradztwa zawodowego,
- zaproszenie naszej Uczelni do wymiany kadry i studentów w ramach fińskiego programu realizowanego przez Biuro Wymian Międzynarodowych z Helsinek,
- zaproszenie naszej Uczelni do europejskiego programu „Akademie”, w ramach którego realizowany jest program kształcenia doradców zawodowych na kilku uczelniach w Europie wzajemnie uznających wymagania i dyplomy,
- uznanie naszej Uczelni jako wiodącej w Polsce prym w zakresie poradnictwa i doradztwa zawodowego.

Uczestnicy Seminarium zgłosili wniosek, by seminaria o tematyce poradnictwa zawodowego odbywały się systematycznie, gdyż można na nich dokonywać szybkiej wymiany myśli i doświadczeń w zakresie aktualnie palącego zagadnienia jakim jest spontanicznie tworzący się w Polsce rynek pracy ze swoimi problemami oraz niewątpliwie priorytetowej sprawy przystosowania polskiego rynku pracy do standardów Unii Europejskiej.

mgr Piotr Bauć

Od Redakcji: To ostatnie zdjęcie tylko pozornie nie ma nic wspólnego z omawianą konferencją, choć przyznać trzeba, że widok tortu z fajerwerkami nie jest powszechny przy okazji naukowych spotkań. Tak jednak częstochowscy organizatorzy konferencji chcieli podziękować Pani prof. dr hab. Wandzie Rachalskiej, nestorce wsp-owskiej pedagogiki pracy i poradnictwa zawodowego za Jej wkład pracy w tworzenie i rozwój tego kierunku i uczcić Jej Jubileusz. Urodziła się – jak to lubi określać – „dawno temu w Tyłfisie”. My zaś wiemy dokładnie, że 13 lipca Szanowna Pani Profesor święci swój „okrągły” Jubileusz. Z tej okazji życzymy Jej wielu lat w zdrowiu, aktywności zawodowej, zadowolenia z wychowanków i wszelkiej radości w życiu osobistym i zawodowym.

Są już pierwsze „echa” konferencji.

WOJEWÓDZKI OŚRODEK DOSKONALENIA NAUCZYCIELI W ŁODZI
90-531 Łódź, ul. Woleczańska 202

FAX:	36-16-89
TELEFONY:	36-16-89
Dyrektor:	36-43-91
Zast. dyr.:	36-51-47
Zast. dyr. ds. adm.:	36-51-38
Księgowość:	36-87-77
Dr. Organizacji:	

Łódź, dnia 10.06.1998 r.

J.M. Rektor WSP
Prof. dr hab. Ryszard Szwed

Szanowny Panie Rektorze

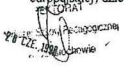
Pragnę podziękować Panu Rektorowi za zorganizowanie w dn. 18-21.05.1998 r. w Pana Uczelni seminarium int. "Poradnictwo zawodowe w wymiarze europejskim".

Problematyka seminarium naukowego była bardzo aktualna, oczekiwana w środowisku naukowym i oświatowym. Konferencja spełniła moje oczekiwania zarówno jako reprezentanta oświaty (pełnię funkcję dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Łodzi) jak i wzbogaciła mój naukowy warsztat pracy adiunkta w Uniwersytecie Łódzkim na Wydziale Nauk o Wychowaniu.

O ogromnej potrzebie wymiany poglądów i doświadczeń, wzajemnego wsparcia w bardzo ważnej dziedzinie życia naukowego, gospodarczego i społecznego, świadczy fakt szerokiego i aktywnego udziału w seminarium środowisk nauki, oświaty i resortu pracy.

Niepowtarzalna atmosfera stworzona przez Organizatorów - Zakład Organizacji i Pedagogiki Pracy, możliwości podzielenia się swoją wiedzą, doświadczeniami ze środowiskiem nauki i praktyki w Polsce, a także konsultacje ze znanymi pracownikami nauki z Niemiec, Francji, Finlandii to jeden z ważnych poznawczych i kształcących aspektów konferencji.

Gratulując urodzinowego spotkania pedagogów i psychologów pracy w Częstochowie przekazuję Panu Rektorowi, w imieniu uczestników seminarium, wyrazy szacunku i uznania za stworzenie warunków do integracji środowiska nauki zajmującego się ważną i aktualną (w obliczu integracji europejskiej) dziedziną jaką jest, poradnictwo zawodowe.

 Ryszard Szwed

Uczelnia Pana Rektora już po raz kolejny zgromadziła tak dużą liczbę pracowników nauki i praktyków, którzy prezentując w referatach własne badania i poglądy wypracowały wiele koncepcji i propozycji dla dalszych badań i wzbogacania działań praktycznych. Wydane w 1995 r. pod red. prof. Wandy Rachalskiej i dr Wł. Brzozowskiej materiały pokonferencyjne "Dzielnica zawodowy w warunkach przemian gospodarczych" stały się źródłem inspiracji dla pracowników naukowych i pozwoliły na implementację zawartych w nich propozycji w pracy doradców zawodowych.

Mamy nadzieję, że spotkania środowiska naukowego "w wymiarze europejskim" staną się tradycją w WSP w Częstochowie a dla nas rozprzeczonych po całej Polsce (i Europie) pedagogów i psychologów pracy. Zakład Organizacji i Pedagogiki Pracy będzie konsolidował środowiska naukowe i profesjonalnych doradców zawodowych, co wpłynie na tworzenie podstaw pedagogiki i psychologii pracy oraz pomoże w kształceniu i doskonaleniu doradców zawodowych.

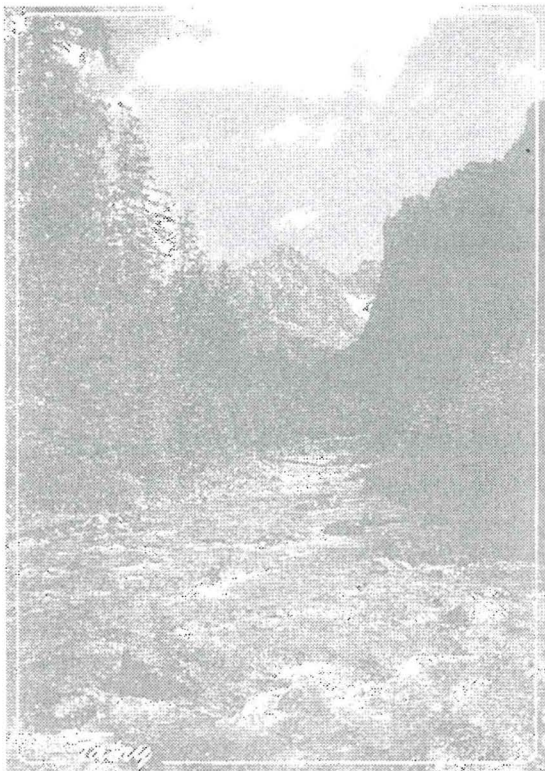
Z wyrazami szacunku

DYREKTOR
 Wojewódzkiego Ośrodka
 Doskonalenia Nauczycieli w Łodzi
 dr Grzegorz Holdeńciewicz

Do wiadomości:
Dyrektor Departamentu Nauki
i Szkolnictwa Wyższego MEN
p. dr Józef Lepiech

* * *

W dniach 18 – 24.05.1998 r. odbyła się w Zakopanem tradycyjnie, bo już po raz drugi, organizowana przez Instytut Matematyki *Konferencja z Zastosowań Algebry w Logice i Informatyce*. Pogoda nie była sprzyjająca, gdyż zaskoczył nas ostry atak zimy, ale rozgrzewała nas gorąca atmosfera obrad.

W konferencji, oprócz 12 pracowników Instytutu Matematyki wzięli udział matematycy z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Uniwersytetu Opolskiego i Uniwersytetu Wrocławskiego. Prezentowane odczyty dotyczyły tematyki z pogranicza algebry, logiki i informatyki, m.in. operacji dodawania krat, trójwartościowych systemów logicznych, typów algorytmów, modeli matematycznych oraz teorii prawdy Tarskiego.

Spośród pracowników naszego Instytutu odczyt wygłosili: prof. Jurij Povstenko, dr Teresa Biegańska, dr Joanna Grygiel, dr Andrzej Zbrzezny, mgr Barbara Cholewińska, mgr Lidia Szyper, mgr Bożena Woźna, mgr Artur Gola i mgr Artur Soroczuk. Co ważne, wiele z przedstawionych rezultatów zostało uzyskanych w ciągu minionego roku i miało swoje źródła podczas obrad i dyskusji prowadzonych na zeszłorocznej konferencji.

Bardzo ciepło i życzliwie została także przyjęta grupa młodych pracowników Zakładu Informatyki, którzy debiutowali w prezentacji własnych wyników.

Tradycyjnie już, atmosfera konferencji była bardzo dobra i sprzyjająca pracy naukowej. Nawiązanie przyjaźni i współpraca nie kończą się w Zakopanem i dają szansę na dalszy rozwój nie tylko młodym pracownikom Instytutu Matematyki.

Wszyscy uczestnicy wyrazili nadzieję, że spotkamy się za rok na III Konferencji z Zastosowań Algebry w Logice i Informatyce.

dr Joanna Grygiel

* * *

Ze zbiorów dra I. Świtale

19 maja Zakład Badań Interkulturalnych Instytutu Filologii Obcych zorganizował polsko-włoską konferencję naukową „Doświadczenia moralne i filozofia człowieka (Esperienza morale e teoria sull'uomo)”. Konferencję, z udziałem przedstawicieli 11 ośrodków w Polsce i gości z Uniwersytetu „Tor Vergata” otworzył JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Szwed (*na zdjęciu - obok Rektora dr Ireneusz Świtale - organizator konferencji*).

Przedstawimy prelegentów i tytuły Ich wystąpień:

- prof. dr hab. Zdzisław Kalita - WSP Zielona Góra, *Filozofia jako etyka realizowana*;
- prof. dr hab. Armando Rigobello - Uniwersytet „Tor Vergata” w Rzymie, *Die Innerlichkeit im Christlich-Philosophischen denken ontologische Verfassung und Existentialle Analyse*;
- prof. dr hab. Andrzej Kiepas - Uniwersytet Śląski w Katowicach, *Odpowiedzialność jako kategoria antropologiczna*;
- dr Dorota Probućka - WSP Częstochowa, *Filozofia człowieka a etyka w ujęciu Karola Wojtyły - Jana Pawła II*;
- Aleksander Wierny - Uniwersytet Wrocławski, *Zygmunt Bauman: koncepcja człowieka a odpowiedzialność moralna*;
- prof. dr hab. Marta Cristiani - Uniwersytet „Tor Vergata” w Rzymie, *Generation du langage, generation du Verbe. Theologie Trinitaire et langage humain*;
- dr Tadeusz Sośniak - Uniwersytet Śląski w Katowicach, *Doświadczenie moralne i filozofia człowieka w aspekcie sztuki współczesnej*;
- mgr Tomasz Dziura - Uniwersytet Wrocławski, *Doświadczenie moralne i filozofia człowieka w ujęciu Martina Bubera - na tle współczesnej filozofii dialogu*;
- dr Andrea Gentile - Uniwersytet „Tor Vergata” w Rzymie, *La nozione di limite nella filosofia trascendenstale di Kant*.

* * *

Już po raz siódmy odbyło się Seminarium Naukowe Zakładu Dydaktyki Fizyki i Astronomii. Pierwsze trzy były zorganizowane w Potoku Złotym, czwarte w Kępówiźnie i wreszcie trzy ostatnie, w Zakopanem, w Domu Pracy Twórczej „Kłos”.

W tegorocznym Seminarium, w dniach 28-31 maja, oprócz pracowników Zakładu Dydaktyki Fizyki i Astronomii oraz studentów Fizyki V, uczestniczyli dydaktycy z UMCS w Lublinie, Uniwersytetu Opolskiego oraz doradcy metodyczni z Kielc i Częstochowy. Wygłosili referaty:

- Prof. dr hab. Longin Gładyszewski - Radioastronomiczne obserwacje Słońca na zajęciach z Dydaktyki Astronomii na UMCS w Lublinie,
- Dr Arkadiusz Wiśniewski - Badanie zrozumienia przyczyn ruchu przez uczniów, studentów i nauczycieli,
- Prof. dr hab. Marian Głowacki - Probabilistyczny model uczenia się fizyki,
- Mgr Maria Stefańska - Przegląd i analiza metodyczna podręczników do fizyki, do szkoły średniej, obecnie znajdujących się w sprzedaży,
- Mgr Zygmunt Olesik - Badanie motywacji oraz wykorzystania źródeł informacji przez uczestników Olimpiady Fizycznej,
- Agnieszka Jagiełło, Agnieszka Krok (studentki Fizyki V) - Badanie natężenie oświetlenia w pracowniach fizycznych oraz natężenia hałasu na przerwach w szkołach podstawowych i średnich.

Uczestnicy odbyli też ciekawe wycieczki. 24 maja część osiągnęła Kopę Kondracką od Doliny Małej Łąki, część po przejściu Doliny Małej Łąki powędrowała Droga nad Regłami do Polany Strążyńskiej aby zejść Doliną Strążyką. 25 maja wycieczki były bardziej zindywidualizowane. Wędrowano: Doliną Olczyką na Kopieniec, Doliną Olczyką w stronę Nosala i dalej do Doliny Gąsienicowej i Czarnego Stawu Gąsienicowego, na Zawrat, pod Świnicę. Mimo pięknej, słonecznej pogody, wyższe przejścia były utrudnione przez zalegający śnieg.

Mimo trudnych tras, wszyscy uczestniczyli w wieczornych obradach, w piątek i sobotę. Po zakończeniu obrad, długo w noc trwały rozmowy w bardziej swobodnej atmosferze, pozwalającej na wymianę poglądów i integrację uczestników.

prof. dr hab. Marian Głowacki

* * *

Oxford University Press
Polska

Oxford University Press Polska
i
Wojewódzki Ośrodek Metodyczny w Częstochowie

pragną serdecznie zaprosić wszystkich
NAUCZYCIELI JĘZYKA ANGIELSKIEGO
na
WARSZTATY METODYCZNE
wydawnictwa
Oxford University Press

Spotkanie odbędzie się w Wyższej Szkole Pedagogicznej, al. Waszyngtona 6/8
w Częstochowie
we wtorek 2 czerwca 1998r, w godz. 12:00-14:00

TEMAT:

The Secret Garden of Grammar;
(warsztat poświęcony najnowszym technikom uczenia gramatyki).

PROWADZENIE:

Krzysztof Dąbrowski
Konsultant Metodyczny Oxford University Press

Warsztatom towarzyszyć będzie wystawa publikacji Oxford University Press zorganizowana przez Księgarnię "Books". W czasie przerwy oraz po zakończeniu warsztatów wszystkie publikacje Oxford University Press będą mogli Państwo zakupić z 15% rabatem!

Zwracamy się z uprzejmą prośbą do DYREKTORÓW SZKÓŁ o umożliwienie nauczycielom uczestniczenia w warsztatach metodycznych Oxford University Press.

Serdecznie zapraszamy!

Katarzyna Świeca	Joanna Paździora
ELT Representative	ELT Representative

Oxford University Press Polska
Joanna Paździora, ul. Teatralna 14, 40-003 Katowice, tel./fax (32) 206 95 13
Head Office: ul. Langiewicza 12, 02-071 Warszawa, tel./fax: (22) 25 27 43
NIP 526-10-21-848, Regon 010940853

* * *

Instytut Matematyki był organizatorem konferencji pt „V Polish – Czech Mathematical School”. Konferencja odbyła się w dniach 4-7 czerwca, br. w Ośrodku WOM w Złotym Potoku. Była zorganizowana w ramach współpracy pomiędzy Instytutem Matematyki WSP i Katedrą Matematyki z Uniwersytetu w Usti nad Łabą.

W konferencji wzięły udział 32 osoby, w tym 8-osobowa delegacja z Uniwersytetu z Usti. Na konferencji zostało wygłoszonych 21 referatów z różnych zagadnień z zakresu matematyki oraz informatyki, które zwykle kończyły się dyskusją.

W trakcie przeprowadzonych rozmów pomiędzy kierownictwem obu instytutów omówiono warunki dalszej współpracy pomiędzy Instytutem Matematyki WSP i Katedrą Matematyki Uniwersytetu w Usti. Pracownicy naszego Instytutu przyjęli już zaproszenia na kolejną, VI Szkołę Matematyczną, która odbędzie się w przyszłym roku w Czechach.

Z uwagi na jubileuszowy charakter konferencji towarzyszyły jej inne imprezy, takie jak spacer wokół Złotego Potoku z przewodnikiem oraz wycieczka do Zabytkowej Kopalni w Tarnowskich Górach.

dr Tadeusz Kostrzewski

* * *

W dniach 15 – 18 czerwca odbyło się IV Tatrzańskie Seminarium Naukowe „Oświata na wirażu”. Seminarium gościło w sercu Tatr Zachodnich w schronisku PTTK na Polanie Chochołowskiej. Organizatorami Seminarium byli: Zakład Dydaktyki Ogólnej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wyższa Szkoła Pedagogiczna Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie, Wydział Studiów Edukacyjnych Bałtyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej oraz Zakład Dydaktyki Ogólnej i Metodologii Badań Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie.

W seminarium udział wzięło 37 pracowników naukowych z dziewięciu uczelni, w tym pięciu uniwersytetów, a mianowicie oprócz już wymienionego Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, przedstawiciele Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Opolskiego, a ponadto WSP ZNP w Warszawie, BWSH w Koszalinie, WSP w Rzeszowie oraz - najliczniej reprezentowanej - WSP w Częstochowie. Przewodniczącym Komitetu Naukowego konferencji był prof. zw. dr hab. Kazimierz Denek, a Komitetu Organizacyjnego dr Tomasz M. Zimny.

Tatrzańskie Seminarium Naukowe wyróżnia od innych konferencji nie tylko niecodzienna lokalizacja, ale także formuła. Oprócz sesji referatowych, na których prezentowane są w tradycyjny sposób doniesienia wszystkich uczestników konferencji, występują sesje dyskusyjne na turystycznych szlakach Tatr. Stąd właśnie nazwa konferencji. Oprócz dyskusji, wymiany poglądów i doświadczeń badawczych, tym razem na szlaku odbyły się trzy bardzo interesujące wykłady. Na szlakach turystycznych dostojęństwo Tatr sprzyja zacieśnianiu już istniejących więzi i powstawania nowych, powoduje, że dyskusja nabiera nowego nie występującego w innych warunkach wymiaru, wspólnego przeżywania trudu nie tylko fizycznego wynikającego z pokonywania trasy, lecz także trudu związanego z rozwiązywaniem diskutowanych problemów, tak teoretycznych jak praktycznych, dotyczących reformowania oświaty polskiej.

Celem Seminarium było rozważanie problemów związanych z przemianami edukacji, prezentacja wyników badań naukowych opisujących stan polskiej oświaty bądź możliwości wprowadzenia nowych sposobów realizacji procesu kształcenia. Celem konferencji było także promowanie asystentów z WSP w Częstochowie poszukujących swojej przestrzeni badawczej.

dr Tomasz Zimny

ZAGRANICA

Informacje o wyjazdach pracowników Uczelni oraz o wizytach cudzoziemców podajemy w porządku chronologicznym.

Różek Lucyna delegowana była do Moskwy w dniach 23.03-3.04.98, gdzie na konferencji, organizowanej przez Uniwersytet Moskiewski, zaprezentowała referat na temat: „Wokół problemów poetyki absurdu w literaturze rosyjskiej XX wieku”. Powierzono Jej przewodniczenie sekcji: „Teoretyczne aspekty historii literatury rosyjskiej XX wieku”. Równocześnie została przyjęta w poczet członków „Międzynarodowej Szkoły Sonetu”. Szkoła pracuje w ramach międzynarodowego grantu: Uniwersytet w Jenie, Uniwersytet w Moskwie, Europejski Uniwersytet Humanistyczny w Mińsku, Krymskie Centrum Badań Humanistycznych, Instytut Literatury Światowej w Moskwie, Instytut Literatury im. T.G. Szewczenko NAN.

* * *

Dr Gizela Kurpanik-Malinowska z Instytutu Filologii Obcych i mgr Stanisław Podobiński, Redaktor Naczelny Wydawnictwa przebywali w dniach 25-28.03.98 r. Lipsku, biorąc udział w Targach Książki, o czym szerzej pisaliśmy w poprzednim numerze naszego pisma.

* * *

* * *

Dr Joanna Rodziewicz-Gruhn, mgr Waław Baczyński, studentki: Aleksandra Lizurej i Katarzyna Budzowska w dniach 24.03-2.04.98. W dniach 25-27 marca delegowani uczestniczyli w VI Międzynarodowej Konferencji „Ekologia człowieka w okresie postczernobylskim”. Na konferencji zaprezentowano następujące referaty:

- Joanna Rodziewicz-Gruhn, „Analiza rozwoju somatycznego dzieci i młodzieży z Iwieńca i Kamienia na Białorusi”;
- Maria Pyzik, Joanna Rodziewicz-Gruhn, Waław Baczyński, „Problem nikotynizmu wśród młodzieży szkolnej i akademickiej w Częstochowie”;
- Joanna Rodziewicz-Gruhn, Maria Pyzik, Janusz Wojtyna, „Ocena działań prewencyjnych związanych z ochroną własnego zdrowia u nauczycielek szkół różnych szczebli”.

Obrady toczyły się w następujących sekcjach: 1. Wpływ czynników środowiskowych na organizm człowieka, 2. Objawy kliniczne dezaptacji organizmu człowieka, 3. System odpornościowy człowieka, 4. Problemy zdrowia psychicznego, 7. Genetyczne konsekwencje katastrofy czernobylskiej, 7. Problemy terapii pedagogicznej i psychologicznej w okresie postczernobylskim.

Na zakończenie konferencji odbyła się sesja Białoruskiej Akademii Ekologicznej Antropologii. W trakcie sesji przedstawiono sprawozdanie z działalności Akademii Ekologicznej Antropologii i plan pracy na rok następny. W poczet członków korespondentów Białoruskiej Akademii Ekologicznej Antropologii została przyjęta dr Joanna Rodziewicz-Gruhn. Prezentowane na konferencji wyniki prac przedstawiały skutki katastrofy dla rozwoju i zdrowia fizycznego i psychicznego współczesnych pokoleń. Podkreślano, że nie tylko pomoc medyczna, ale również prozdrowotna edukacja może pomniejszyć skutki katastrofy czernobylskiej.

Po zakończeniu konferencji w sobotę delegowani uczestniczyli wraz z grupą lekarzy różnych specjalności w badaniach przesiewowych ludności wsi Siwica. Wykonano pomiary antropometryczne dzieci w wieku przedszkolnym. Wieś zamieszkuje ludność pochodzenia polskiego. Jest ona objęta specjalnym programem UNICEF, ze względu na wysoki poziom radiacji. W badaniach uczestniczyły również studentki III roku Pedagogiki z Wychowaniem Fizycznym Katarzyna Budzowska i Aleksandra Lizurej. W poniedziałek 29.02.98 i wtorek 30.03.98 przeprowadzono badania ankietowe w dwóch szkołach średnich w Mińsku. Dotyczyły one oceny zachowań prozdrowotnych. Zmierzono uczniów z klas: 11, 10, 9 i 6. Przebadana grupa reprezentuje populację miejską. Jest to kolejny etap prac badawczych wykonywanych w ramach tematu: „Ocena rozwoju fizycznego, sprawności i zachowań prozdrowotnych dzieci i młodzieży z krajów Europy Środkowej i Wschodniej w okresie transformacji ustrojowej”.

* * *

Mgr Grażyna Rygał z Instytutu Matematyki uczestniczyła w dniach 4-10.04.98 w Konferencji Stowarzyszenia *The Association of Teachers of Mathematics*, która poświęcona była głównie współczesnym kierunkom dydaktyki matematyki. Tradycyjnie konferencja przebiegała w formie warsztatów zamawianych przez organizatorów tj. ATM. Koszty związane w wyjazdem mgr G. Rygał do Wielkiej Brytanii pokryło Ministerstwo Edukacji Narodowej z funduszu programu SMART.

* * *

Dr Ireneusz Światała z Instytutu Filologii Obcych wziął udział (jako jedyny przedstawiciel Polski) w Międzynarodowym Kongresie w Jerozolimie w dniach 12-19.04.98 r., organizowanym przez Pontificia Universitas Lateranensis w Rzymie. Na kongresie „Teismo - Storia e Teoresi” wygłosił referat: *La visione di Dio nella filosofia polacca dal XVIII al XX secolo (Wizja Boga w filozofii polskiej od XVIII do XX wieku)*. W jednym dniu sesji przewodniczył obradom. Wyjazd był niezwykle owocny. Dr Światała otrzymał zaproszenie do Studium Biblicum Franciscanum na semestralny pobyt celem wygłoszenia wykładów z historii filozofii lub etyki. Uzgodniono temat konferencji: „Etica e responsabilita” (*Etyka i odpowiedzialność*), która odbędzie się w maju 1999 roku w WSP w Częstochowie, a w której wezmą udział profesorowie z Włoch. Wstępnie ustalono współpracę z Uniwersytetem Roma III we Włoszech, Uniwersytetem w Veronie i w Lecce (również we Włoszech) oraz Studium Biblicum Franciscanum w Jerozolimie.

PONTIFICIA UNIVERSITÀ LATERANENSE

FACOLTÀ DI FILOSOFIA

Convegno internazionale

16, 17, 18 aprile 1998

TEISMO
STORIA E TEORESI

PONTIFICAL INSTITUTE
NOTRE DAME OF JERUSALEM CENTER
Aula del secondo piano
Paratroopers road (in front of the New Gate)
GERUSALEMME

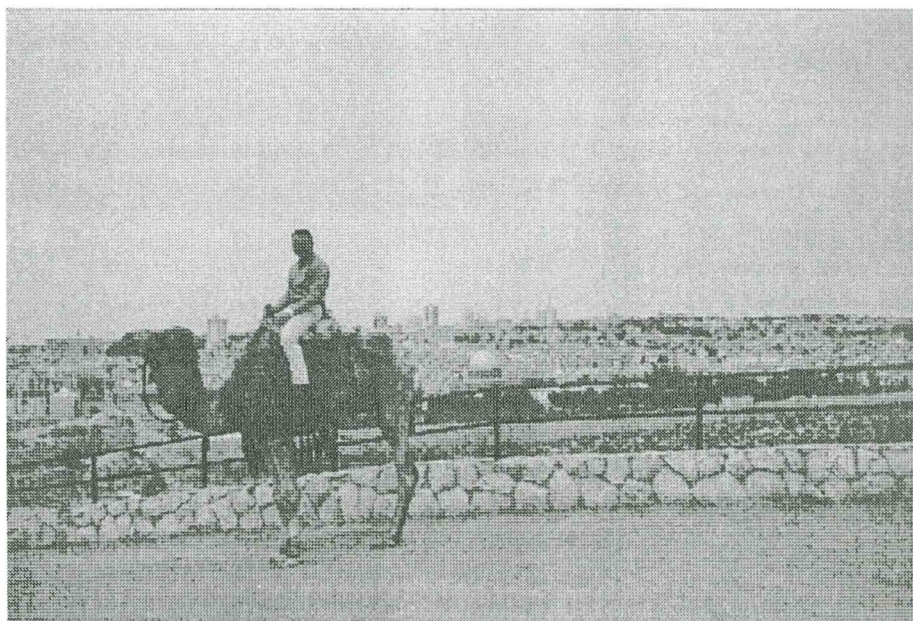
*On the occasion of the Seminar on Theism
organised by the Pontifical Lateran University
and the Latin Patriarchate Seminary of Jerusalem*

*H. B. Magr. Michel Sabbak
Latin Patriarch of Jerusalem*

*has the honour to invite you
to a reception in the Notre Dame of Jerusalem Center
on Thursday, 16 April 1998, from 6^h to 7³⁰ p.m.*

Reprints only Tel. 102: 588 55 25

Każdy wieczór konferencji wypełniony był programem towarzyszącym: było zwiedzanie Jerozolimy i Betlejem (położonego 20 km od Jerozolimy), było też przyjęcie u burmistrza Betlejem i bankiet dla wszystkich uczestników wydany przez Papieski Uniwersytet na Lateranie i Łaciński Patriarchat w Jerozolimie. Jako ciekawostkę prezentujemy zaproszenie podpisane przez Patriarchę Jerozolimy H.B. Mogm. Michela Sabbaka.

Ze zbiorów dra I. Świtały

* * *

Z okazji 200-lecia urodzin Adama Mickiewicza w dniach 22-23 kwietnia 1998 r. odbyła się konferencja naukowa zorganizowana przez Uniwersytet Moskiewski im. Łomonosowa i Instytut Słownoznawstwa Rosyjskiej Akademii Nauk, w której wzięli udział dwaj przedstawiciele Instytutu Filologii Polskiej częstochowskiej WSP, mianowicie prof. Zbigniew Przybyła oraz piszący te słowa student IV roku filologii polskiej Mirosław Łapot.

Delegowani na tle zabytków Moskwy

Sponsorem wyjazdu był macierzysty Instytut dzięki życzliwości jego Dyrektora prof. Marii Lesz-Duk. Zaproszenie na sesję w Moskwie otrzymaliśmy od Dziekana Wydziału Filologicznego Uniwersytetu im. Łomonosowa prof. Mariny Ł. Remniowej z inicjatywy prof. Heleny Cybienio, która w ubiegłym roku uczestniczyła w sesji zorganizowanej przez Instytut Filologii Polskiej, poświęconej twórczości Prusa. W kwietniu br. Ambasador RP w Rosji udekorował prof. Cybienio przyznaniem jej przez Prezydenta RP Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.

Podczas dwudniowej konferencji mickiewiczologicznej (i nie tylko) z Rosji, Białorusi i Polski wygłosili 22 referaty, które zostaną opublikowane w książce posesyjnej. Prof. Z. Przybyła wystąpił z referatem nt. *Obchody setnej rocznicy urodzin Mickiewicza w Polsce*, a student M. Łapot omówił recepcję teatralną utworów tegoż poety we współczesnym teatrze polskim, uwzględniając m.in. repertuar teatru częstochowskiego im. A. Mickiewicza.

Obydwa wystąpienia - zwłaszcza prof. Z. Przybyły - spotkały się z żywym odbiorem uczestników sesji. Rezultatem tego jest zaproszenie prof. Z. Przybyły na kolejną konferencję naukową w lutym 1999 r., poświęconą 200-letniej rocznicy urodzin A. Puszkina, oraz propozycja wygłoszenia cyklu wykładów z zakresu polskiego literaturoznawstwa dla pracowników i studentów Wydziału Filologicznego i Wydziału Języków Obcych Uniwersytetu im. Łomonosowa. W obradach uczestniczyli także przedstawiciele Ambasady Polski w Moskwie w osobach: Pana Auksencjusza Kociry, I Sekretarza Ambasady RP, Rady Kulturalnego

Od prawej siedzą: prof. H. Cybienio (Uniwersytet Moskiewski), prof. W. Choriew i doc. A. Lipatow (Rosyjska Akademia Nauk), prof. J. Odrowąż-Pieniążek (Dyr. Muzeum Literatury im. A. Mickiewicza w Warszawie). Przemawia prof. Z. Przybyła.

Włodzimierza Sandeckiego oraz Dyrektora Instytutu Kultury Polskiej Rady Włodzimierza Jakubasa. Na sesji prof. Przybyła wręczył Pani Helenie Cybienio egzemplarz sygnałny publikacji posesyjnej „Jubileuszowe »zniwo u Prusa«, w której m.in. znajduje się referat tejże Uczzonej, wygłoszony podczas Jej pobytu w Częstochowie.

W pierwszym dniu obrad uczestnicy sesji zwiedzili muzeum puszkiniowskie po jego dwuletniej przebudowie, a następnie uczestniczyli w bankiecie zorganizowanym przez Dyрекcję Muzeum.

Po zakończeniu obrad, w drugim dniu sesji, jej uczestnicy wzięli udział w uroczystości zorganizowanej z okazji uczczenia 10-lecia Instytutu Kultury Polskiej w Moskwie, w której uczestniczył Andrzej Załucki, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny RP w Federacji Rosyjskiej. Tutaj referenci sesji, reprezentujący różne ośrodki akademickie (Uniwersytet Łomonosowa, Rosyjską Akademię Nauk, Muzeum Literatury im. A. Mickiewicza w Warszawie, WSP w Częstochowie) przedstawili publiczności tezy swoich wystąpień sesyjnych. Uczestnicy imprezy zwiedzili okolicznościową wystawę poświęconą Mickiewiczowi i wzięli udział w spotkaniu towarzyskim przedstawicielami Ambasady i Instytutu Kultury Polskiej.

Natomiast w kolejnych dniach prof. Z. Przybyła przeprowadził wykłady dla studentów, których tematy brzmiały: *Prus jako człowiek i pisarz*, *Stan badań nad twórczością Prusa*, *Nowe odczytania „Lalki”*.

Istotnym novum nie praktykowanym dotychczas w konferencjach naukowych w Rosji był udział studentów w roli referentów, co nastąpiło z inicjatywy prof. Cybienko, która podczas pobytu w Częstochowie wysoko oceniała udział miejscowych studentów w pracach sesji prusowskiej.

Mirosław Łapot

* * *

Prof. Wincenty Maszkowski z Instytutu Plastyki przebywał w dniach 19-25 kwietnia we Lwowie, przeprowadzając z upoważnienia Rektora i Dziekana Wydziału rozmowy w Akademii Sztuk Pięknych na temat zaproponowanej przez lwowską stronę współpracy. Do Uczelni powrócił z podpisaną umową o wzajemnej współpracy przez okres pięciu lat.

* * *

Dr Jacek Kozioł z Instytutu Chemii, Dziekan Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego odbył krótką, ale satysfakcjonującą podróż do Kijowa. 17.04.98 r. w siedzibie WAK (Wysokiej Atestacyjnej Komisji) Ukrainy odebrał dyplom doktorski (równoważny polskiej habilitacji). Wręczenia dokonał Przewodniczący WAK Ukrainy prof. dr hab. M.I. Panchuk, który ze szczególnymi honorami - jako obcokrajowca - powitał naszego pracownika i Jemu pierwszemu wręczył dyplom.

* * *

Mgr Mariusz Szyma ze Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych w dniach 11-16.05.98 r. uczestniczył w seminarium pt. „Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwo w Unii Europejskiej”, organizowanym przez Instytut Europejski EUROPAHAUS MARIENBERG w Niemczech.

W ramach zajęć seminaryjnych związanych z rozwojem i polityką Unii Europejskiej odbyło się również spotkanie w Ministerstwie Obrony Narodowej Niemiec (Bundesministerium der Verteidigung) w Bonn.

Pobyt w Bad Marienberg dał Mu możliwość pogłębienia wiedzy o sytuacji politycznej w Unii Europejskiej i wzbogacenia materiałów, które będą mu pomocne w pracy dydaktycznej.

* * *

Prof. dr hab. Jolanta Wilsz z Zakładu Wychowania Technicznego w dniach 16-23 przebywała na Ukrainie, niezwykle pracowicie spędzając ten okres. W Kijowie prowadziła ustalenia w Instytucie Psychologii i Pedagogiki Kształcenia Zawodowego Akademii Nauk Pedagogicznych Ukrainy dotyczące nawiązanej współpracy; w Winnicy w trakcie obrad plenarnych konferencji pt. „Naukowo-teoretyczne i metodyczne zasady tworzenia treści oświaty zawodowej” (gdzie zasiadała w prezydium obrad) wygłosiła referat *Uwzględnianie stałych indywidualnych cech osobowości w procesie określania zawodu*; w Niżynie uczestnicząc w międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji nt. „Oświata i wychowanie w Polsce i na Ukrainie w XIX i XX wieku” przedstawiła pracę pt. „Przemiany edukacyjne z punktu widzenia antropologii pedagogicznej - podejście systemowe”. Nie wspomniemy już o spotkaniach z rektorami miejscowych uczelni, dyrekcją zwiedzanych szkół, wizycie w Centrum Studenckim, wywiadzie dla telewizji ukraińskiej, udziale w spotkaniu założycielskim polsko-ukraińskiego Towarzystwa Badań Naukowych.

* * *

* * *

Dr Adam Rosół i dr Robert Geisler z Zakładu Socjologii uczestniczyli w dniach 20-23 maja w konferencji międzynarodowej w Mińsku pt. „Strategia zrównoważonego rozwoju w perspektywie zmian cywilizacyjnych na przełomie wieku”. Dr Adam Rosół wygłosił referat nt.: „Rola szkoły w zapobieganiu patologiom w świetle przemian cywilizacyjnych”, a dr Robert Geisler - „Zrównoważony rozwój społeczny. Przypadek województwa katowickiego”.

* * *

Trzy Panie Doktor z Wydziału Pedagogicznego: Stanisława Czarnecka, Anna Kozłowska, Danuta Marzec uczestniczyły w konferencji pedagogów w Ołomuńcu w dniach 26-29.05.98 r. Międzynarodowe spotkanie skupiło zainteresowanych problemem przygotowania nauczycieli do XXI stulecia i wejścia do Unii Europejskiej. Wystąpienia delegowanych cieszyły się dużym zainteresowaniem, co było widoczne w dyskusjach w sekcji, szczególnie programy kształcenia, przedmioty fakultatywne, formy praktyki stosowane w szkole wyższej. Nawiązano wiele cennych kontaktów naukowych z przedstawicielami zagranicznych ośrodków, które - jak spodziewają się delegowane - zaowocują gościnnymi wykładami dla naszych studentów i pracowników kierunku Pedagogika.

* * *

Prof. dr hab. Oleg Szpotiuk z Instytutu Fizyki uczestniczył w dniach 29-30 maja w konferencji „International Workshop «Sensors Springtime in Odessa»” przedstawił trzy postery: Dunets B., Kravtsiv M., Vynnyk I., Kovalskij A., Mrooz O., Shpotyuk O., *Effect of technological features on the parameters of metal oxide humidity sensors*; Shpotyuk O., Kovalsky A., Vakiw M., Balitska V., *Optical sensors of gamma-irradiation based on semiconducting arsenic sulphide glasses*; Kovalskij A.P., Shpotyuk L.I., Golovchak R.Za., Shpotyuk O.I., *Dosimetric characteristics of selenide-based vitreous semiconductors for high-energetic irradiation*.

* * *

Dr Stanisław Kołodziejcki z Instytutu Filologiczno-Historycznego uczestniczył w międzynarodowym sympozjum „Castrum Bene”, które odbyło się w dniach 7-12.06.98 r. w Pisku, w Republice Czeskiej. Sympozja „CB” odbywają

się co dwa lata w różnych krajach Europy i uczestniczy po czterech badaczy z dziesięciu państw. Dr Kołodziejcki został już po raz trzeci zaproszony do udziału w tym interesującym spotkaniu europejskich historyków, archeologów i architektów, zajmujących się budownictwem obronnym. Na sympozjum wygłosił referat pt. *Les chateaux et les ville en Petite Pologne*.

* * *

Prof. dr hab. Jolanta Wilsz z Zakładu Wychowania Technicznego uczestniczyła w dniach 15-17.06.98 r. w międzynarodowym seminarium z humanizacji psychologii i pedagogiki, organizowanym w Równie na Ukrainie. Jako członek Komitetu Organizacyjnego zasiadała w prezydium sympozjum. Na posiedzeniu plenarnym wygłosiła referat nt.: „Uwzględnianie stałych indywidualnych cech osobowości jako wstępne warunki humanizacji procesu kształcenia”. Udzieliła też wywiadu dla radia ukraińskiego na temat seminarium i naukowej współpracy polsko-ukraińskiej.

* * *

Prof. dr hab. Iwan Kityk z Instytutu Fizyki delegowany został do Francji na okres 14.06-17.07.98 r. Celem pobytu była kontynuacja prac badawczych w Laboratoire POMA oraz czynny udział w „First International Workshop on Optical Power Limiting”. Konferencja miała miejsce w dniach 28.06.98-01.07.98 w Cannes.

* * *

Dziekan Wydziału Filologiczno-Historycznego prof. dr hab. Jan Przewłocki i dr Gizela Kurpanik-Malinowska z Instytutu Filologii Obcych przebywali w dniach 15-21.06.98 w Niemczech na zaproszenie Władz Uniwersytetu Koblenz-Landau. W sprawozdanie Pan Dziekan napisał:

„Nasz pobyt w Landau został przez stronę niemiecką bardzo dobrze zorganizowany. Mieliśmy szereg ważkich spotkań. Zostaliśmy przyjęci przez wiceprezydenta Uniwersytetu Landau prof. dr. G. Fiegutha oraz przez prezydenta Uniwersytetu prof. dr. H. Saterdaga w Moguncji. Rozmowy dotyczyły działalności uniwersytetów, ogólnych warunków pracy, a także problemów badań naukowych wyższych Uczelni.

Interesujące spotkanie odbyliśmy z prof. drem Reichem, dyrektorem Instytutu Badań In-

terkulturalnych. Instytut ten funkcjonuje od kilku lat i ma bardzo bogate doświadczenia i ważne osiągnięcia. Wobec faktu, iż Instytut Filologii Obcych naszej Uczelni podjął inicjatywę uruchomienia badań interkulturalnych - będących obecnie jednym z kierunków badań rozwijanych

w zachodnich wyższych uczelniach - zwróciliśmy się do prof. Reicha z propozycją podzielenia się jego doświadczeniami z nami. Propozycja została przyjęta z zadowoleniem.[...]. Pobyt nasz w Landau uważamy ze wszelkich miar za udany i merytorycznie korzystny.

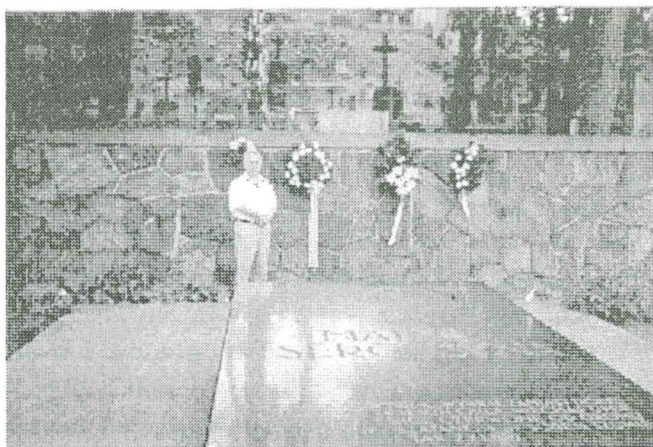
* * *

Nasza delegacja powracająca z Mszy inauguracyjnej obrady, pod Obrazem Matki Boskiej Ostrobramskiej

Uroczyste otwarcie konferencji miało miejsce 18.06.1998 r. Obrady trwające trzy dni toczyły się w następujących sekcjach: 1. Literatura i Sztuka, 2. Bezpieczeństwo Układów Człowiek - Technologia - środowisko, 3. Ochrona Zdrowia, 4. Filozofia Świata Duchowego, 5. Prawne Problemy Przekształceń Społecznych, 6. Edukacja i Historia. Prace prezentowane były również w sesjach plakatowych. Na konferencji przedstawiono następujące doniesienia: 1. J. Rodziewicz-Gruhn, M. Pyzik, *Zachowania prozdrowotne i antyzdrowotne uczniów szkół polskich we Lwowie*, 2. J. Rodziewicz-Gruhn, *Przebieg procesów wzrastania dzieci i młodzieży polskiego pochodzenia zamieszkałych na Białorusi*, 3. J. Rodziewicz-Gruhn, M. Pyzik, J. Wojtyła, *Działania nauczycielek ze środowiska miejskiego i wiejskiego na rzecz profilaktyki chorób cywilizacyjnych*. W podsumowaniu obrad sesji Ochrona Zdrowia wystąpienia naszych pracowników zostały ocenione bardzo wysoko przez prowadzącego

prof. dr. hab. T. Mieczkowskiego bardzo wysoko i na zakończenie konferencji podkreślono aktywny udział ośrodka częstochowskiego w obradach konferencji. W czasie pobytu w Wilnie odbyło się również spotkanie JM Rektora WSP prof. dra hab. Ryszarda Szweda z Rektorem Uniwersytetu Polskiego w Wilnie prof. dr. hab. Romualdem Brazimsem.

Chwila zadumy JM Rektora prof. Ryszarda Szweda nad grobem Matki Piłsudskiego, gdzie spoczywa także serce Marszałka (Cmentarz na Rosie)

Konferencja była bardzo interesująca, jej interdyscyplinarność dała możliwość retrospektywnego i perspektywicznego spojrzenia na człowieka. Ocenę możliwości jego egzystencji biologiczno-zdrowotnej w świetle przemian cywilizacyjnych, społecznych i kulturowych. Dyskutowano również o problemach żyjących na tych terenach Polaków, szczególnie zwrócono uwagę na problemy edukacji, pomocy w zdobywaniu wykształcenia i awansu zawodowego i społecznego. Była też możliwość nawiązania odpowiednich kontaktów dla rozpoczęcia w październiku br. badań antropometrycznych i sprawności w szkołach na Wileńszczyźnie.

* * *

21 pracowników Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego, na czele z Dziekanem prof. dr hab. Jackiem Koziołem uczestniczyło w IV Ukraińsko-Polskim Seminarium. (Wśród delegowanych był również Prorektor ds Nauki, pracujący w Instytucie Fizyki). Tym razem odbyło się ono we Lwowie w dniach 21-26.06.98 r. W skład Komitetu Organizacyjnego ze strony polskiej weszli: prof. dr hab. Józef Świątek - przewodniczący, prof. dr hab. Janusz Berdowski, dr hab. Jacek Kozioł, dr Mieczysław Jakubczyk, dr Jacek Filipecki, dr Bernard Marciniak; ze strony ukraińskiej - prof. J. Stakhira, prof. V. Savitsky, prof. O. Bodak, prof. Shuvar, prof. M. Vakiv, doc. J. Kaliczak. Wszyscy delegowani brali czynny udział, nie możemy więc - ze względu na szczupłość miejsca - zaprezentować tytułów przedstawionych prac. Dodajmy jedynie, że na zakończenie Seminarium podjęto uchwałę o kontynuacji seminaryjnego sposobu prezentowania wyników współpracy jak również rozwijania szkoleniowego (dla młodszych pracowników nauki) wymiaru tego Seminarium. Miejscem kolejnego Seminarium będzie Polska.

* * *

Dr Bronisława Kulka z Instytutu Filologii Polskiej spędziła okres 21.06-1.07.98 w bibliotekach i archiwach lwowskich gromadząc materiały do pracy habilitacyjnej na temat nauczania języka polskiego w szkole średniej w latach 1870-1918. Kwerendę przeprowadzono w Bibliotece Uniwersytetu Lwowskiego, Bibliotece Akademii Nauk Ukrainy im. Stefanyka, Centralnym Archiwum Historycznym Ukrainy, w Archiwum Obwodowym. Stwierdzono bogactwo materiałów w interesującym delegowaną temacie, zarówno publikowanych, jak i rękopiśmiennych.

* * *

Prof. Joachim Pichura, Dyrektor Instytutu Muzyki i adj. Mieczysław Jeziorowski, dyrygent z grupą dziesięciu studentów przebywali w dniach 22-26.06.98 w Landau. Zostali zaproszeni przez partnerski ośrodek, by nie tylko wziąć udział w występach chóru Uniwersytetu Koblenz-Landau z częścią własnego programu, ale zaprezentować uzgodniony repertuar we wspólnym wykonaniu. Śpiew, jak powiedziano, pozwolił się błyskawicznie „zgrać” młodzieży. Pobyt był wspaniały, ogromnie serdeczne przyjęcie i nawiązane przyjaźnie - to komentarze po powrocie.

* * *

Prof. Grzegorz Banaszekiewicz z Instytutu Plastyki w dniach 22-28.06.98 r. przebywał we Francji w Montreuil pod Paryżem w ramach wymiany artystów pomiędzy Krakowem i Montreuil. Treścią tej wymiany będą bezpośrednie kontakty artystów i wspólne wystawy w obu miastach. 11 artystów z Krakowa prezentowało swoje prace w dniach 1-28.06.98 r. w MUZÉE DE L'HISTOIRE VIVANTE w Montreuil. Byli gościnnie podejmowani przez mera Montreuil i przez urzędników merostwa odpowiedzialnych za sprawy kultury. Nasi artyści zwiedzili także kilkanaście pracowni artystów z Manteuir, którzy w przyszłym roku uczestniczyć będą w wystawie w „Bunkrze Sztuki” - Galerii Miejskiej w Krakowie.

Prof. G. Banaszekiewicz odwiedził także ÉCOLE ESTIENNE - potencjalnego partnera Instytutu Plastyki WSP Instytutu Plastyki WSP do współpracy i wymiany. Zwiedził także ATELIER MURLOT - słynną oficynę litograficzną, drukującą nakłady artystycznych grafik wykonanych przez znanych artystów francuskich - od początku minionego stulecia do dzisiaj.

Zdrój Podwórkowy z Częstochowy i wjazd kanału z z Münster - fotografia (fragment pokazu prac Grzegorza Banaszekiewicza w Musée del' Histoire Vivante w Moutrenil)

* * *

W dniach 30.03-3.04.1998 roku mgr Olga Storcun z Instytutu Fizyki Stosowanej Uniwersytetu Lwowskiego była gościem Zakładu Chemii Fizycznej i Krystalochemii Instytutu Chemii naszej Uczelni, z którym współpracuje w zakresie badań nad półprzewodnikami typu $A^{II}B^{VI}$. W trakcie pobytu wygłosiła referat oraz przygotowała do dalszych badań ampule kwarcowe.

* * *

Od 3-24 kwietnia Instytut Fizyki gościł dra Bouchta Sahraoui z Uniwersytetu Angers. W zakładzie Fizyki Ciała Stałego kontynuował badania i wspólną publikację.

* * *

Również Instytut Fizyki podejmował w dniach 17-24 kwietnia dra M. Yasinskiego z Akademii Poligrafii we Lwowie. Celem wizyty było opracowanie harmonogramu współpracy naukowej, w związku z planowanym przedłużeniem umowy o współpracy pomiędzy WSP Częstochowa i Akademią Poligrafii we Lwowie.

* * *

Zgodnie z harmonogramem współpracy do umowy zawartej między Uniwersytetem Koblenz-Landau i WSP Częstochowa Instytut Filologii Obcych podejmował w dniach 18-24.05.98 r. prof. Güntera Balsa. Gość wygłosił szereg wykładów dla studentów kierunku Filologia Germańska.

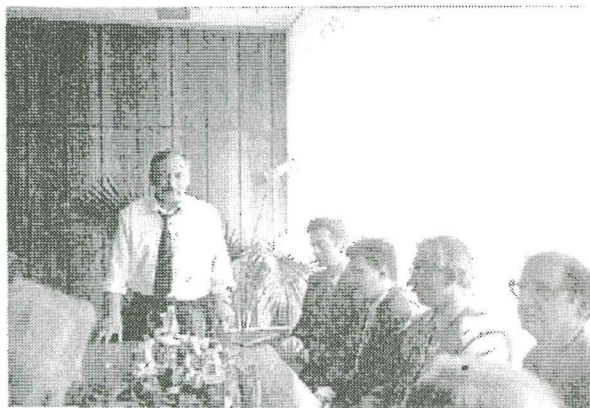
* * *

* * *

Rektorzy w trakcie nieoficjalnej rozmowy

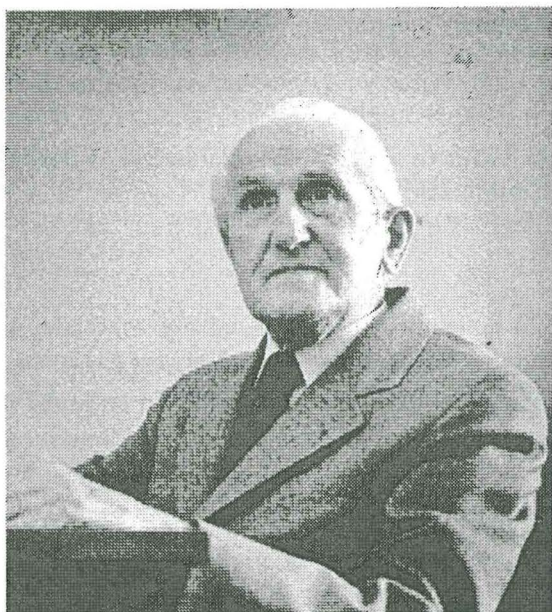
28 i 29 maja kilkusobowa delegacja z Uniwersytetu Wołyńskiego w Łucku z Rektorem prof. I.D. Oleksiyukiem na czele odwiedziła naszą Uczelnię prowadząc wiele rozmów, które mają być uwieńczone podpisaniem umowy o wzajemnej współpracy.

Przemawia Rektor Uniwersytetu Wołyńskiego

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

POŻEGNANIE MISTRZA

Fot. A. Żakowicz

Dnia 10 maja 1998 r. zmarł w wieku 86 lat mgr Kazimierz Kaczorowski, pierwszy dyrektor Biblioteki Głównej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie. Absolwent filozofii w zakresie filologii klasycznej Uniwersytetu Warszawskiego, od 1.10.1945 r. rozpoczął pracę jako nauczyciel łaciny w szkołach obecnego województwa częstochowskiego. Po ukończeniu stosownych bibliotekarskich kursów od 1.10.1952 r. pracował jako nauczyciel w szkołach i bibliotekarz w Wyższej Szkole Ekonomicznej. Od 1.10.1956 r. do 30.08.1957 r. pracował na Politechnice Częstochowskiej jako bibliotekarz, od 1.09.1957 jako bibliotekarz w Studium Nauczycielskim i nauczyciel łaciny.

Od 1.09.1971 na stanowisku dyrektora Biblioteki w Wyższej Szkole Nauczycielskiej, od 1974 r. Pedagogicznej, na którym pozostał do czasu przejścia na emeryturę w 1977 r. Równolegle prowadził zajęcia z języka łacińskiego w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych, a także Liceum Medycznym.

Był człowiekiem o ogromnej wiedzy, niezwykłej kulturze osobistej i umiejętności tworzenia dobrej atmosfery pracy w zespole. Erudy-

ta, władający kilkoma językami, miłośnik podróży, znawca kultury starożytnej.

Jednocześnie bardzo skromny, nie lubiący na sobie skupiać uwagi, pozostawał w cieniu władz uczelni.

Odnaczony dopiero kilka lat po przejściu na emeryturę Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

mgr Joanna Grochowska

* * *

WIELKA OSOBNOŚĆ ŚP. PROFESOR DR HAB. DANUTY KOCIĘCKIEJ

Zmarła przed kilku dniami Prof. dr hab. Danuta Kocięcka pracowała w Wyższej Szkole Pedagogicznej 6 lat, jako zawodowy pedagog, specjalista od teorii edukowania i wychowania młodzieży, tworząc nawet subspecjalność pedagogiczną - juwentologię, z tego też zakresu pisząc kilka prac o charakterze książkowym, także wiele artykułów naukowych i recenzji, pomieszczonych na łamach periodyków naukowych i kulturalnych.

Nie założyła rodziny, pracy naukowej i dydaktycznej poświęcając się zupełnie, zaś ostatnich pięć lat życia fascynowała się budową i urządzeniem domu w Sowiej Woli w rejonie Puszczy Kampinoskiej pod Warszawą, i nie dawała się namówić do żadnej publikacji, mimo iż wiadomo było piszącemu te słowa, że ma bardzo wiele materiałów, z których mogłaby wykroić wiele artykułów. Dom, wznoszony wraz z Jej przyjaciółką, pochłaniał wszystkie Jej siły, poza dydaktyką, którą traktowała dość rzetelnie, wskutek czego dochodziło i do animozji między Nią a studentami, zwłaszcza zaocznymi, nie zawsze trafnie odgadującymi Jej intencje i oczekiwania.

Być może też Jej księżycowa, wyosobniona, subtelnie skomplikowana natura Raka, programowe zaskorupianie się w sobie i otwartość tyl-

ko do najwęższego, sprawdzonego, kręgu osób, nie były tu bez znaczenia, wręcz to utwierdzając. Bywała w wydawnictwie Uczelni Gościem papierosowo-kawowym częstym, zawsze jednak bardzo powściągliwym i pełnym żalu do świata, który Ją - wedle Niej - drastał i krzywdził, bo nie rozumiał, miała też poczucie wizji oświatowej, jaką - ze stołecznej niemal wysokości - do Częstochowy przywoziła.

Poznało Ją kilka tysięcy studentów, których wprowadziła w skomplikowane i trudne - jak Ona sama - meandry pracy dydaktycznej z młodymi ludźmi. 9 lipca tego roku skończyłaby 46 lat. Zamieszkała w - innym niż budowała - Domu, w oddali. Spoczęła na Cmentarzu w rodzinnym Opolu, więc niemal za miedzą.

Z naszą Uczelnią związana była przez 6 niemal ostatnich lat swego życia, do 30 IX 1997 r., potem przeniosła się do olsztyńskiej WSP. W swojej subspecjalności - juwentologii - nie miała sobie równych, jednak jako uczona, i Człowiek, o wielkim uwewnętrznieniu, nie porwała za sobą innych, bo skupiona była głównie na sobie, nie miała żadnego doktoranta, co też potwierdza prawdę o osobności życia i dokonania naszej, przez kilka lat, dziś śp. Koleżanki Profesor Danuty Kocięckiej.

Stanisław Podobiński

WAŻNE / CIEKAWE

Licznie rozplakatowane w mieście nekrologi ogłosiły - równoległe z mediami - „śmierć” naszego województwa. Odchodzące Władze, żegnając się z osobistościami zaangażowanymi w współgospodarzenie w naszym mieście, w listach i odznaczeniach nie pominęły JM Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej prof. dra hab. Ryszarda Szweda. Przewodniczący Sejmiku Samorządowego Województwa Częstochowskiego Henryk Przech, poza imieniem wybitym medalem, na ręce Rektora naszej Uczelni skierował podziękowania, prezentowane dalej. Cieszy uznanie dla działań naszego Rektora na rzecz naszej lokalnej społeczności, ale jednocześnie żal, że tak nieskutecznie broniliśmy naszego Województwa.

PRZEWODNICZĄCY
Sejmiku Samorządowego
Województwa Częstochowskiego

Sz.P. Ryszard SZWED

W imieniu Prezydium Sejmiku Samorządowego Województwa Częstochowskiego i własnym składam serdeczne podziękowania za aktywność i zaangażowanie w krzewieniu idei samorządności w latach 1994 - 1998.

Proszę o przyjęcie podziękowań za współpracę i współdziałanie w tworzeniu warunków rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i samorządowych wspólnot gminnych - „małych ojczyzn” w naszym województwie. Dorobek samorządowców II Kadencji przyczynił się wydatnie do rozwoju województwa częstochowskiego.

Dziękuję za przychylność i życzliwość okazaną Sejmikowi i jego organom w realizacji ustawowych zadań. Życzę spełnienia wszystkich zamierzeń i oczekiwań oraz satysfakcji z dotychczasowych dokonań w społecznej działalności.

Proszę o przyjęcie najlepszych życzeń zdrowia, sukcesów w pracy zawodowej i działalności samorządowej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Z wyrazami szacunku i poważania

Henryk Przech
HENRYK PRZECH

Częstochowa, dnia 15 czerwca 1998 roku

* * *

Aforyzmy Sokratesa

ze zbioru „Aforyzmy Greków” w wyborze i przekładzie
Nikosa Chadzinikolau’a, Wydawnictwo „ABOS”, Poznań 1991

Puste worki nadyma wiatr, bezmyślnych ludzi - próżność

Łatwiej utrzymać na języku rozżarzony węgiel niż słowo sekretne

Zimą potrzebne jest ciepłe okrycie, w starości - brak zmartwień

Dnia 13 maja 1998 roku w Ministerstwie Edukacji Narodowej miało miejsce spotkanie informacyjno-szkoleniowe dotyczące Programu SOCRATES - Erasmus zorganizowane przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji „Program Socrates” działająca przy MEN. Celem spotkania było przedstawienie poziomu zaawansowania Programu na polskich uczelniach państwowych i niepaństwowych oraz zachęcenie do korzysta-

nia z funduszy przyznawanych przez Brukselę. Informacje na ten temat zostały przekazane Dziekanom ds. Nauki z poszczególnych Wydziałów na zebraniu Senackiej Komisji ds. Kadr, Koordynacji Badań Naukowych i Współpracy z Zagranicą. Na łamach „Res Academicae” chcielibyśmy zapoznać z ideą współpracy w ramach Socrates - Erasmus również inne osoby.

Polska jest pełnoprawnym uczestnikiem Programu Socrates od dn. 1 marca 1998 roku. W ubiegłym roku 49 polskich uczelni złożyło wnioski o tzw. Kontrakty Uczelniane, w ramach których ok. 1600 polskich studentów wyjechało za granicę, a 1200 obcokrajowców przyjechało na nasze uczelnie.

Trzeba zaznaczyć, że Program Socrates ma na celu dofinansowanie współpracy, a nie finansowanie, stąd trzeba liczyć się z koniecznością dofinansowania podejmowanych działań ze środków własnych uczelni. Podstawą współpracy jest złożenie wniosku o tzw. Kontrakt Uczelniany, czyli zawarcie umowy pomiędzy konkretną uczelnią a Unią Europejską. Wniosek taki składany jest w imieniu całej uczelni, a nie poszczególnych wydziałów. Wynika to z konieczności podjęcia przez całą uczelnię tzw. Europejskiej Strategii Edukacyjnej, czyli wprowadzanie wymiaru europejskiego na poszczególnych poziomach i kierunkach studiów. Polityka proeuropejska jest czynnikiem warunkującym przyznanie dotacji, powinna angażować szeroki krąg pracowników uczelni i być zatwierdzona przez Senat uczelni. Trzeba ją traktować jako własny plan uczelni, którego realizacja nie powinna być uzależniona od wysokości funduszy przyznanych przez Wspólnotę.

Warunkiem niezbędnym do złożenia wniosku o Kontrakt Uczelniany są wcześniej podpisane umowy z partnerskimi ośrodkami zagranicznymi będącymi pełnoprawnymi członkami Programu. Umowy te powinny określać zakres współpracy, zakres wymiany studentów i pracowników, szczegóły związane z uznawalnością studiów odbytych za granicą, transferem punktów itd.

Kontrakt Uczelniany zawierany jest na trzy lata, ale fundusze Wspólnoty przyznawane są co roku. Warunkiem przyznania dotacji jest uwzględnienie wspomnianej polityki proeuropejskiej na uczelni (np. transfer punktów, prowadzenie zajęć w językach obcych itd.) oraz stwarzanie równych szans osobom niepełnosprawnym, mężczyznom i kobietom.

Ostateczny termin nadsyłania do Brukseli wniosków o Kontrakty Uczelniane na rok 1999/2000 upływa za pięć miesięcy - 15 listopada 1998 roku. Wnioski takie składa się na dyskietkach nadesłanych bezpośrednio z Biura Programu. Spodziewamy się ich w Dziale Nauki na przełomie czerwca i lipca.

Wnioski składają się z kilkudziesięciu stron i są pozornie dość skomplikowane. Wypełnia się je w jednym z trzech głównych języków Unii Europejskiej: angielskim, niemieckim lub francuskim. Nie trzeba chyba podkreślać, że nie-

zbędna jest znajomość jednego z tych języków u osób zainteresowanych współpracą. Większość materiałów dotyczących Programu opracowana jest w trzech wyżej wymienionych językach (w Dziale Nauki dostępne są te w wersji angielskiej).

W ramach Kontraktu Uczelnianego mogą zostać podjęte różnorakie działania. Oprócz wymiany studentów i kadry akademickiej możliwe są wizyty przygotowawcze, kursy intensywne, transfer punktów i wspólne opracowywanie programów nauczania. Wszystkie te działania są wzajemnie ze sobą powiązane i mimo że uczelnia może ubiegać się o fundusze na jeden tylko rodzaj działalności, to trzeba mieć na uwadze również inne jej konsekwencje (np. wymiana studentów łączyć się powinna z transferem punktów i opracowywaniem programów nauczania). Każdy rodzaj działań omówiony został ogólnie w rozesłanych na Wydziały przez Dział Nauki broszurach informacyjnych, dlatego ograniczę się do podania uwag najistotniejszych i nie uwzględnianych we wspomnianych materiałach.

Organizowanie wyjazdów studentów powinno odbywać się na zasadzie wzajemności, tzn. ilość przyjmowanych i oddelegowywanych osób powinna być jednakowa lub przybliżona. Możliwe są pewne przesunięcia ilościowe pomiędzy wydziałami i kierunkami studiów. Trzeba pamiętać o zachowaniu równowagi pomiędzy liczbą wysyłanych kobiet i mężczyzn. Na wymianę studentów niepełnosprawnych udzielane są zwiększone dotacje. Z wymianą studentów łączy się konieczność uzgodnienia pomiędzy partnerskimi uczelniami uznawalności okresu studiów, zapewnienie zakwaterowania, wyżywienia i innych świadczeń na poziomie europejskim, zagwarantowanie pomocy i przygotowania językowego. Wyjazdy te mogą trwać od 3 do 12 miesięcy, włączając praktykę. W roku akademickim 1999/2000 przewiduje się stypendium w wysokości 365 ECU miesięcznie na jednego polskiego studenta.

Wyjazdy pracowników możliwe są w dwóch wariantach: krótkie (1-8 tygodni) i dłuższe (2-6 miesięcy). Preferuje się wyjazdy kadry akademickiej, której pobyt ma istotny wkład w rozwój wymiaru europejskiego w ich dziedzinach i prowadzi do wymiany doświadczeń na temat metod nauczania.

Dla uczelni składających wnioski po raz pierwszy, bardzo istotne mogą okazać się tzw. wizyty przygotowawcze. Ich celem jest przygotowanie nowych form tematyki współpracy między instytucjami, wydziałami czy uczelniami lub też przygotowywanie projektów współpracy. Wizyty trwają do trzech tygodni. Stypendia

w ramach wizyt przygotowawczych mogą być przyznawane nauczycielom akademickim i pracownikom administracyjnym na pokrycie kosztów wizyt w instytutach i uczelniach innych krajów uprawnionych, z którymi planowana jest przyszła współpraca. Przyznaje się na ten cel ok. 500 ECU na osobę.

Na zakończenie przypominam, że ERASMUS jest otwarty dla wszystkich typów uczelni, dziedzin i poziomów studiów. Współpraca dotyczyć może wszystkich uczelni uprawnionych z państw Unii Europejskiej. Nie należy koncentrować zainteresowania tylko na państwach anglo-, niemiecko- i frankojęzycznych. Z uwagi na dużą liczbę zainteresowanych istnieje duża konkurencja wśród ubiegających się o fundusze. Warto zatem pomyśleć o takich partnerach jak Włochy, Portugalia, Hiszpania. Nie ma ograniczenia jeżeli chodzi o dziedziny współpra-

cy, jednak zadaniem priorytetowym jest rozwijanie współpracy w dziedzinie studiów lingwistycznych, konkretnie szkolenie tłumaczy języków rzadko używanych.

Wszystkie zainteresowane osoby prosimy o kontakt z Działem Nauki, gdzie dostępne są szczegółowe informacje na temat Programu Socrates-Erasmus. Liczymy, że Wydziały wykażą zainteresowanie i zaangażują się w poszukiwanie ewentualnych partnerów do współpracy. Przypominamy, iż termin nadesłania kompletnych wniosków upływa 15 listopada 1998 roku.

*Notatka sporządzona
w oparciu o materiały nadesłane
przez Fundację Rozwoju Systemu
Edukacji „Program Socrates”
Magdalena Małuszyńska*

* * *

Z ciekawą inicjatywą zwrócili się do JM Rektora studenci kierunku Wychowanie Plastyczne, powołując się na poparcie Prodziekana adj. Leszka Wieluńskiego i przychylną opinię Samorządu Studenckiego. Bo jakże nie poprzeć zamiaru utworzenia Galerii Studenckiej pod patronatem JM Rektora? Prosząc prof. dra hab. Ryszarda Szweđa o patronat, przedstawili dość oryginalnie swoje zamierzenia. Publikujemy je dalej, wiedząc już dziś, że JM Rektor nie odmówił prośbie pełnych zapału studentów, i wierząc, że Im tego zapału starczy na długo i że po Nich tę działalność będą podejmować kolejne pokolenia studentów kierunku Wychowanie Plastyczne. Już dziś Redakcja wyraża swoje nadzieje, że przyszli plastycy uaktywnią się również na rzecz naszego pisma. Przypominamy naszym Czytelnikom, że okładkę zawsze zdobi praca studencka. Nie dlatego, że cenieni pedagodzy odmawiają współpracy. Z założenia chcemy promować młodych. Młodzież mamy zdolną, bogatą w pomysły i koncepcje ich realizacji. Czemu nie garną się do zaprezentowania na łamach uczelnianego biuletynu?

*PROGRAM
„GALERII BEZ TYNKU”*

Jesteśmy grupą studentów WSP (Instytut Plastyki) w Częstochowie. Chcemy stworzyć w naszym mieście galerię, jakiej jeszcze nie ma - galerię studencką.

Żegadka

*Jesteśmy przekonani, a nawet podejrzewamy czasem,
Że jesteśmy bardzo zdolni. To co.
Że chcemy swoją sztukę pokazać. To jasne.
Że ze wszystkich sił będziemy chcieli. To oczywiste.
Że tak naprawdę to tylko wtedy.
Że wszystko, co zrobimy, będzie.
Że jakby co, to wiadomo.
Że pecki, to fakt.
Że my to nie oni, ale ci co tamci.
Że słowo to narzędzie niedoskonałe.
Że jeśli, to wszystko.*

Plan działalności „Galerii bez tynku”

1. Wystawy malarstwa, rzeźby, grafiki, rysunku i form przestrzennych,
2. happeningi,
3. koncerty,
4. małe formy teatralne.

Program

Planujemy 12 wystaw w ciągu roku, w tym 8 - członków naszej grupy, jedną - Profesorów Instytutu Plastyki, jedną - podyplomową studentów tegoż Instytutu, jedną wystawę „młodego talentu” i jedną wystawę na zasadzie wymiany z inną galerią. Galeria będzie miała część stałą z pracami przeznaczonymi na sprzedaż. Pozostałe prace prezentowane w galerii można będzie nabyć po zakończeniu ekspozycji. Przewidujemy 20% marży przeznaczone na sprawy związane z promocją galerii (katalogi, zaproszenia, plakaty)

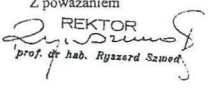
Jako prowadzący chcemy, aby galeria miała kronikę zawierającą dokumentację (roczny katalog) wydarzeń artystycznych oraz katalogi towarzyszące poszczególnym wystawom.

Opieka nad działalnością galerii i ustalenie jej programu należeć będzie do Rady Galerii w składzie:

1. Anna Jasińska - I-szy sekretarz
2. Grzegorz Krawczyk - skarbnik
3. Tomasz Rzepecki
4. Witold Zaręba
5. Marcin Jurkiewicz

Rada Galerii jest powoływana w kadencji 3-letniej z grona studentów Instytutu plastyki WSP w Częstochowie.

Rada podejmuje decyzje dotyczące programu galerii i reprezentuje ją na zewnątrz. Jest całkowicie odpowiedzialna za działalność galerii.

	Rektor	W Y Ś S Z E J S Z K O Ł Y P E D A G O G I C Z N E J
	UL. WASZYNGTONA 4/8 42-201 CZĘSTOCHOWA	TEL. 24-46-78, 65-14-97 FAX 65-14-97 SKR. POCZT. 90 15-122-1338
Rada „Galerii bez tynku” Instytut Plastyki WSP w m i e j s c u		
<p>Ze szczerym wzruszeniem przyjmuję honorowy patronat nad studenczką „Galerią bez tynku”. Serdecznie gratuluję organizatorom Galerii i życzę znakomitych prezentacji dorobku studentów Wydziału Wychowania Artystycznego oraz wielu znaczących osiągnięć i wszelkiej pomyślności w realizacji przyjętych zobowiązań.</p>		
Z poważaniem REKTOR prof. dr hab. Ryszard Szmed		

* * *

* * *

MINISTERSTWO
EDUKACJI NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU
Irena Dzierżowska

Warszawa, 29.01.1998

ARS LONGA, VITA BREVIS...

Pan
Prof. Andrzej Niekrasz
Instytut
Pedagogiczno - Artystyczny
Uniwersytetu A. Mickiewicza
Kalisz

Szanowny Panie Profesorze,

Z okazji XX-lecia Ogólnopolskiego Przeglądu Uczniowskich Zespołów Muzyki Dawnej „Schola Cantorum” - Kalisz'98 pragnę przekazać Panu serdeczne podziękowania oraz słowa szczególnego uznania za twórcze kształtowanie kaliskich spotkań a szczególnie konkursu plastycznego inspirowanego muzyką dawną.

Jubileusz Ogólnopolskiego Przeglądu uzmysławia, jak nieocenione korzyści artystyczne i wychowawcze daje dzieciom i młodzieży kontakt ze sztuką dawnych mistrzów. Cieszy więc fakt, że „Schola Cantorum” ciągle poszerza grono młodych miłośników dawnej sztuki, że wspiera ją wielu wybitnych znawców przedmiotu, animatorów i instruktorów - pasjonatów i wreszcie, że słynie ze wspaniałej atmosfery.

Żywię nadzieję, iż kaliskie spotkania znajdą - także w Pana Osobie - zyciowego opiekuna i kontynuatora tej, niezwyklej w dzisiejszej dobie, idei.

Korzystając z okazji, życzę Panu pełni sił twórczych w życiu osobistym i zawodowym a nade wszystko zdrowia i wszelkiej pomyślności.

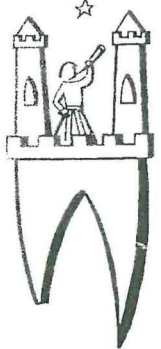
Z wyrazami szacunku

Zamieszczony obok list do prof. Andrzeja Niekrasza, wskazujący na adres „Instytut Pedagogiczno-Artystyczny Uniwersytetu A. Mickiewicza, Kalisz” może zdziwić młodych stażem pracy w naszej Uczelni pracowników. Mogą pytać, z jakiego powodu publikujemy go na naszych łamach. Pracownicy, dłużej związani z Uczelnią, wiedzą, ile prof. Andrzej Niekrasz, wspaniały Człowiek, Artysta i Pedagog, przebo-gata osobowość - jak najkrócej można przybli-żyć Tę przemiłą i wspaniałą postać - znaczy dla naszej Uczelni. Związany z Kaliszem wybrał ja-ko pierwsze miejsce pracy wymieniony w na-główku Instytut - z chwilą, gdy on powstał, ale dalej działa na rzecz współorganizowanego przez Niego Instytutu Plastyki naszej Uczelni. Pracuje w nim aktywnie do dziś, dlatego Jego sukcesami mamy prawo się chwalić.

Czym jest Schola Cantorum?

XX OGÓLNOPOLSKI
PRZEGLĄD
UCZNIOWSKICH
KAMERALNYCH
ZESPOŁÓW MUZYKI
DAWNEJ

SCHOLA
CANTORUM
KALISZ' 98

XX OGÓLNOPOLSKI PRZEGLĄD UCZNIOWSKICH KAMERALNYCH ZESPOŁÓW MUZYKI DAWNEJ

Schola
antorum

- w grupie wiekowej powyżej 15 lat
- * Szymona Łukasika i Krzysztofa Brynarskiego z Liceum Ogólnokształcącego w Krościenku w województwie nowosądeckim,
- * Olęę Ciurę z Zespołu Szkół Odzieżowych w Częstochowie.
- * Agnieszkę Polak i Beatę Adamus z Zespołu Szkół w Kętach w województwie bielskim.

Jury centralne wyróżniło także nauczycieli plastyki, którzy przygotowali młodzież do udziału w konkursie:

- * Barbarę Bogatko z Wojciechowa,
- * Danutę Rotnicką, Teresę Matylę i Marię Korkowicz z Piły,
- * Zofię Dąbrowską z Blachowni,
- * Grażynę Waliszewską z Sowiny Błotnej,
- * Ewę Majerczak z Krościenka,
- * Ewę Piwawarską z Częstochowy.
- * Agnieszkę Mrowiec z Kęt.

To konkurs muzyki dawnej dla uczniów, któremu towarzyszą konkursy twórczości plastycznej dla dzieci inspirowanych muzyką dawną. (Dodajmy, że dla laureatów od dwóch lat organizowane są warsztaty, które mają udowodnić możliwość integracji sztuk). Przy okazji rozmowy na temat kaliskich spotkań dowiedzieliśmy się od prof. Andrzeja Niekrasza, że w ubiegłorocznym konkursie - Twórczość plastyczna inspirowana muzyką dawną, Kalisz'97 - jedną z laureatek została Olga Ciura z Zespołu Szkół Odzieżowych w Częstochowie i Jej nauczycielka, a równocześnie nasza absolwentka i asystentka w Zakładzie Wczesnej Edukacji Dziecka, mgr Ewa Piwowarska. Laureatki zostały zaproszone do Kalisza na czas trwania festiwalu, na otwarcie wystawy pokonkursowej, do udziału w warsztatach pod nazwą „Malowanie muzyki” i na inne imprezy przygotowane dla dzieci i młodzieży, uczestniczących w konkursie. Pani Ewa może pochwalić się także innymi sukcesami Jej wychowanków w różnych konkursach, a bogatym dokonaniem prof. Andrzeja Niekrasza trzeba by poświęcić odrębny numer Biuletynu. Jako ciekawostkę odnotujemy, że członkiem jury w kaliskim konkursie był prof. Leon Markiewicz z Akademii Muzycznej w Katowicach, który także w życiorys swój wpisał związek a naszą Uczelnię.

* * *

12 i 13 dzień maja 1998 roku był dla naszego biuletynu okazją wymiany redakcyjnych doświadczeń, a przede wszystkim wielką ucztą nauki. Uplłynął bowiem pod znakiem spotkania z kierownictwem Komitetu Badań Naukowych i z przedstawicielami redakcji gazet akademickich.

*Nasza przedstawicielka A. Kozłowska
(druga z lewej) w przerwie obrad*

Obrady pierwszego dnia odbywające się w gmachu ZNP w Warszawie dotyczyły finansowania nauki oraz systemu pozabudżetowego jej wspierania. Popołudnie wypełniło spotkanie z organizatorami II Festiwalu Nauki.

Pracowity dzień dyskusji i twórczych rozmów uwieńczył uroczysty cocktail wydany przez Przewodniczącego Badań Naukowych prof. dr hab. inż. Andrzeja Wiszniewskiego.

Drugi dzień spotkania rozpoczął się burzliwą dyskusją podczas konferencji prasowej Kolegium Komitetu Badań Naukowych z przedstawicielami redakcji gazet akademickich, zorganizowanej w Urzędzie Badań Naukowych.

Istotę poruszanych problemów stanowiły kwestie etyki obowiązującej w nauce, praw autorskich, zdarzających się (niestety) plagiatów oraz możliwości prawnych i technicznych, związanych z publikacją efektów najnowszych badań naukowych.

Spotkanie w Komitecie Badań Naukowych było nie tylko wspaniałą lekcją dziennikarskiego profesjonalizmu i wagi naukowej odpowiedzialności za słowo, ale również okazją nawiązania interesującej i owocnej jak się okazało współpracy z gabinetem Przewodniczącego KBN oraz przedstawicielami gazet akademickich.

*reprezentująca na spotkaniu w KBN
biuletyn „Res Academicae”
dr Anna Kozłowska*

* * *

AWANSE

Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz.U. Nr 65, poz. 386) zatwierdziła uchwałę Rady Senatu Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie z dnia 19 czerwca 1997 roku o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk teologicznych w zakresie teologii ekumenicznej **dr Władysławowi PABIASZOWI**.

* * *

Instytut Sztuki PAN przekazał potwierdzenie, iż w dniu 9 kwietnia 1998 roku odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr Maryli RENAT**, na której Komisja ds. Przewodów Doktorskich przy Radzie Naukowej Instytutu jednogłośnie wystąpiła z wnioskiem o nadanie mgr Maryli Renat stopnia doktora humanistycznych. Pani Maryla Renat przedstawiła rozprawę doktorską nt. „Ewolucja techniki kompozytorskiej Grażyny Bacewicz”. Promotorem pracy był znany wielu nasz dawny pracownik prof. dr hab., Leon Markiewicz z Akademii Muzycznej w Katowicach, zaś recenzentami byli prof. dr hab. Jadwiga Paja-Stach z Uniwersytetu Jagiellońskiego i dr hab. Zbigniew Skowron z Uniwersytetu Warszawskiego.

* * *

20 kwietnia **mgr Beata ZAJĘCKA** z Instytutu Pedagogiki Społecznej broniła swojej pracy doktorskiej nt. „Nadużywanie alkoholu przez młodzież a jej wyniki w nauce” przez Radą Wydziału Pedagogiki i Psychologii UMCS w Lublinie. Uchwała zatwierdzająca Jej stopień doktora zapadła w cztery dni później. Promotorem pracy był dr hab. M. Ochmański, prof. UMCS, a recenzentami byli prof. zw. dr hab. A. Radziejewicz-Winnicki z Uniwersytetu Śląskiego i dr hab. Z.B. Gaś, prof. UMCS.

* * *

Uchwałą Rady Wydziału Matematyczno-Fizycznego Politechniki Śląskiej z dnia 6 maja **mgr Małgorzata MAKOWSKA-JANUSIK** uzyskała stopień naukowy doktora nauk fizycznych w zakresie fizyki technicznej. Promotorem rozprawy na temat: „Optyka procesów fotochemicznych zachodzących w polimerach światłoczułych” był prof. Iwan Kityk z Instytutu Fizyki WSP Częstochowa, zaś recenzentami dr hab. Jacek Szuber z Politechniki Śląskiej w Gliwicach i dr hab. Jarosław Zaremba z UMK w Toruniu.

* * *

Rada Wydziału Historyczno-Pedagogicznego Uniwersytetu Opolskiego podjęła 7 maja uchwałę o przyznaniu stopnia doktora **mgrowi Pawłowi ZIELIŃSKIEMU** z Instytutu Pedagogiki i Psychologii naszej Uczelni. Promotorem pracy doktorskiej pt. „Znaczenie medytacji zen i metody Silvy dla procesu samowychowania człowieka” był prof. dr hab. Jan Sarna z Uniwersytetu Opolskiego, recenzentami zaś prof. zw. dr hab. Franciszek Marek z UO i prof. dr hab. Stefan Folaron z WSP Częstochowa. Tę niebanalną pracę doktorant przedstawił 15.04.1998 r.

* * *

Mgr Ewa REPELEWICZ z Instytutu Pedagogiki Społecznej broniła swej rozprawy doktorskiej na temat: „Dom dziecka jako środowisko opiekuńczo-wychowawcze (na podstawie badań prowadzonych w województwie częstochowskim)”, opracowanej pod okiem promotora dra hab. Mariana Ochmańskiego, prof. UMCS w Lublinie 26 maja br. Recenzentami w przewodzie byli prof. zw. dr hab. Mieczysław Łobocki z UMCS w Lublinie i prof. zw. dr hab. Edmund Trempała z WSP Bydgoszczy. Rada Wydziału Pedagogiki i Psychologii przyznała stopień doktora mgr Ewie Repelewicz w dniu 27 maja 1998 roku.

* * *

* * *

W dniu 27 maja odbyła się w Akademii Rolniczej w Krakowie obrona pracy doktorskiej (i jej zatwierdzenie) mgra Wojciecha CIESIELSKIEGO z Instytutu Chemii naszej WSP nt. „Rodnikowy termiczny rozpad polisacharydów”. Praca, której zatwierdzenie nastąpiło w tym samym dniu, przygotowywana była pod kierunkiem prof. dra hab. Piotra Tomasika (który onegdaj był Prorektorem ds. Nauki naszej Uczelni), a recenzentami jej byli dr hab. Teresa Fortuna z AR w Krakowie i prof. dr hab. Henryk Kostyra z PAN Olsztyn.

* * *

Pan Lesław PODOLSKI z Instytutu Muzyki uzyskał 27 maja kwalifikacje I stopnia sztuki artystycznej w zakresie prowadzenia zespołów wokalnych i wokально-instrumentalnych. Przewód zrealizowany był w Akademii Muzycznej w Łodzi, na Wydziale Kompozycji, Teorii, Wychowania muzycznego i Rytmiki. Opiekunem artystycznym w przewodzie był Piotr Warzecha z Akademii Muzycznej w Katowicach, a recenzentami prof. Benedykt Konowalski z Akademii Muzycznej w Warszawie i prof. Jan Wincenty Hawel z Akademii Muzycznej w Katowicach.

Wszystkim, którzy pokonali kolejny próg w drodze po najwyższe zaszczyty gratulujemy i życzymy wytrwałości na kolejnych etapach, których finał - w Belwederze!

STUDENCKI KORESPONDENT DONOSI

Redakcję bardzo cieszą dostarczane na jej prośbę materiały. Znaczy to, że ktoś społecznie chce dzielić trud dokumentowania życia Uczelni, choćby w zakresie własnej jednostki. Dziś prezentujemy materiał dostarczony przez studenta, bez inicjatywy Redakcji (co cieszy), Piotra Kudlika z Filologii Polskiej.

LADUADCJA DRA HAB. ZBIGNIEWA PRZYBYŁY W UNIWERSYTECIE JAGIELLOŃSKIM

Pierwszy z prawej prof. Z. Przybyła

We wtorkowe przedpołudnie, 9 czerwca bieżącego roku w auli Collegium Maius – w miejscu posiedzeń senatu najstarszej polskiej uczelni – odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego pod przewodnictwem Prorektora UJ prof. dra hab. Franciszka Ziejskiego i Prodziekana Wydziału prof. dr hab. Haliny Kurek.

Podczas posiedzenia miała miejsce uroczysta promocja ośmiu doktorów habilitowanych z całego kraju. Wśród nich znalazł się także Zbigniew Przybyła, profesor filologii polskiej w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie. Laudację tę wygłosił profesor UJ Tadeusz Bujnicki. Jej tekst oddał w sposób syntetyczny dorobek i zasługi naukowe Zbigniewa Przybyły: „(...) Zdolności, upór, pracowitość, rozległa erudycja sprawiły, - mówił między innymi prof. Bujnicki – że doktor Przybyła,

mimo ciężących nań obowiązków dydaktycznych, podejmował, i co ważne, doprowadzał do końca swoje badania naukowe. W rezultacie, dorobek, jak na przeciwieście ograniczone warunki tej pracy, posiada – w moim przekonaniu – imponujący: dwie książki, około pięćdziesięciu, czy ponad pięćdziesięciu artykułów, rozpraw i recenzji naukowych; udział w kilkunastu sesjach naukowych z referatami, wreszcie, co ważne, redakcje zbiorowych tomów.”

Profesor Bujnicki dużo mówił także na temat rozprawy habilitacyjnej Zbigniewa Przybyły pt. „*Lalka*” *Bolesława Prusa*. Uznał tę pracę za niezwykle wartościową, ponieważ jej autor podjął ogromny trud, dzięki któremu nie tylko – jak stwierdził profesor Tadeusz Bujnicki – opanował on obecny stan badań, ale również pokusił się o nowe interpretacje. W szczególności dotyczy to nowych spojrzeń na wieloznaczność tytułu czołowej powieści Prusa, jak i jej zakończenia. Niezwykłość trudu polegała także na tym, iż autor rozprawy musiał „zmierzyć się” z tak wielkimi naukowcami, jak Zygmunt Szweykowski, Henryk Markiewicz (nb. Profesor Przybyła jest jego doktorantem), czy Józef Bachórz.

Kolejną sprawą, która została uwypuklona podczas laudacji, to organizowanie przez Z. Przybyłę jako pracownika Instytutu Filologii Polskiej WSP w Częstochowie międzynarodowych sesji naukowych. Sesji, zamkniętych już w publikacjach książkowych. Profesor Bujnicki podkreślił jeszcze zasługi tegoż badacza w angażowaniu młodego środowiska częstochowskich polonistów. Swoje wystąpienie zakończył takimi słowami: „nie ulega więc wątpliwości, że w osobie Zbigniewa Przybyły historia literatury okresu pozytywizmu, epoki przeciwieście dość zaniedbanej, znajdzie kompetentnego, wielostronnego znawcę, interpretatora oraz pełnego inicjatyw organizatora.”

Uroczystego nadania Zbigniewowi Przybyłe stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa polskiego dokonał Pan Rektor Ziejka. W swoim wystąpieniu Rektor mówił o serdecznej, 30-letniej przyjaźni z promowanym obecnie doktorem habilitowanym oraz zaznaczył bardzo istotną rzecz. Otóż profesor Zbigniew Przybyła przez wiele lat pracował w szkolnictwie średnim, i mimo tego, prowadził badania w zakresie literatury epoki postycyzniowej.

Prof. Z. Przybyła z przyjaciółmi

Gratulacjom po zakończonej uroczystości nie było końca. Oprócz rodziny i przyjaciół Profesora życzenia złożyła także delegacja pracowników i studentów IV i II roku polonistyki częstochowskiej WSP. Reportaż filmowy z tej uroczystości przygotował Piotr Kudlik.

Piotr Kudlik

KRAKOWSKA PROMOCJA CZĘSTOCHOWSKIEJ KSIĄŻKI NAUKOWEJ JUBILEUSZOWE „ŻNIWO U PRUSA”

Bezpośrednio po zakończeniu uroczystości w Collegium Maius UJ odbyła się kolejna promocja, tym razem w convivium Collegium Novum. Była to pierwsza publiczna prezentacja publikacji zbiorowej pod tytułem *Jubileuszowe „żniwo u Prusa”*.

Książka ta jest już trzecim tomem serii „Jubileusze Pozytywistów”, redagowanej przez prof. dra hab. Zbigniewa Przybyłę, a zawiera materiały z międzynarodowej sesji prusowskiej, która odbyła się w ubiegłym roku w Instytucie Filologii Polskiej częstochowskiej WSP.

Wśród 38 autorów referatów zamieszczonych w książce znalazło się 4 częstochowskich badaczy: dr Elżbieta Hurnik, dr Bronisława Kulka, prof. Zbigniew Przybyła i prof. Andrzej Zakrzewski. Nie zabrakło także trojga studentów IV roku polonistyki, seminarzystów prof. Przybyły: Pauliny Mądry, Mirosława Łapota i Macieja Kotowskiego.

Wydawcą książki jest Instytut Filologii Polskiej WSP w Częstochowie, który zlecił jej opublikowanie krakowskiemu Wydawnictwu Naukowemu „Księgarnia Akademicka”. Na temat książki wypowiedzieli się Prezes „Księgarni Akademickiej” oraz mgr Stanisław Podobiński, naczelny redaktor Wydawnictwa Naukowego WSP w Częstochowie. Profesor Przybyła jako redaktor naukowy tej publikacji wyraził szczególne podziękowania dla Dyrektora Instytutu Filologii Polskiej częstochowskiej WSP Pani prof. dr hab. Marii Lesz - Duk, która wzięła na siebie ciężar sponsorowania tak poważnego przedsięwzięcia. Odpowiednie środki przekazały na ten cel również Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Ministerstwo Kultury i Sztuki.

Książkę pod tytułem *Jubileuszowe „żniwo u Prusa”*, stanowiącą bardzo dobrą „wizytówkę” nie tylko częstochowskiej polonistyki, można już nabyć w księgarni Wydawnictwa WSP w Częstochowie przy ulicy Waszyngtona 4/8.

Prof. Z. Przybyła podpisujący książkę

Okladka książki autorstwa Z. Przybyły

Piotr Kudlik

Od Redakcji: Książka, która liczy 563 strony jest doskonale wydana, opracowana, ciekawie ubarwiona fotografiami (w tym także autorów referatów przy notkach o Nich), mapką wskazującą na uczestniczące reprezentacje krajowych i zagranicznych ośrodków, poezją poświęconą Prusowi. Wszystko byłoby „ach”, gdyby Autor nie dotknął dwoma pierwszymi akapitami na stronie 38 swoich Kolegów z Instytutu Filologii Polskiej, odnosząc się zbytnio krytycznie do Tych, co odeszli, a byli Wielkimi Autorytetami, i Tych, co działają obecnie, w imię własnych koncepcji naukowych, równocześnie kształcąc przyszłych nauczycieli i kierując rozwojem młodych naukowców. Po „historycznym” wprowadzeniu: „Tak więc na częstochowskiej polonistyce pojawiła się konieczność podjęcia długofalowej pracy »u podstaw«...” nastąpił wstęp do peanów Autora tejże wypowiedzi pod adresem... własnej osoby - trzeba przyznać, że bez wymieniania Jej z nazwiska. Trudno się dziwić, że w Instytucie rozpowszechnienie takiej opinii w nakładzie... (oj, nie sposób doszukać się nakładu w tak pięknie wydanej książce, sponsorowanej przez Dyрекcję Instytutu Filologii Polskiej, MEN i Ministerstwo Kultury i Sztuki!) wzbudziło powszechne rozgoryczenie i żal do Redaktora Serii.

MŁODZI POLONIŚCI Z CZĘSTOCHOWSKIEJ WSP W DWORKU BRONOWICKIM

Dwie uroczystości: laudacja dra hab. Zbigniewa Przybyły w Collegium Maius i promocja trzeciego tomu serii *Jubileusze Pozytywistów* w cocium Collegium Novum były doskonałą okazją do odwiedzin dworku w Bronowicach - słynnej „Redłówki”, w której miała dzieć się akcja *Wesela* Stanisława Wyspiańskiego.

Zbiegiem okoliczności uczestnicy wycieczki mogli wysłuchać wykładu przeprowadzonego z myślą o przybliżeniu historii dworku, jak i także jego bezpośredniego udziału w tworzeniu *Wesela*.

Unaocznienie miejsca akcji utworu przez prowadzącego wykład - „tu siedział Wyspiański”, „za tym oknem tańczył Chochoł” - sprawiło, że studenci polonistyki częstochowskiej WSP jeszcze raz sięgnęli po dramat Wyspiańskiego i już z innej pozycji analizowali utwór.

Dworek w Bronowicach

Piotr Kudlik

CO - KIEDY - DLACZEGO?

„Historycy” dbają o swoją tradycję - nawet w balowaniu. 30 kwietnia odbył się kolejny *Bal historyków*, z którego nie mamy wprawdzie reportażu, ale za to migawkę zdjęciową z aparatu Pani Profesorowej Barbary Srogosz. Ujęła w obiektywie na parkiecie Dziekana Wydziału Filologiczno-Historycznego prof. dra hab. Jana Przewłockiego nie tylko z blond-partnerką w tańcu, ale i z mieczem w prawicy. Dziekan widać nie rozstawał się ani na chwilę z historycznym atrybutem, którym pasował najmłodszych studentów kierunku *Historia* na przyszłych znawców i przekazicieli historii. Biada niewiasty! - drzewiej miecz dzielił w łożnicy, dziś - na parkiecie. Ale historia miała, ma i tworzy swoje prawa!

* * *

O promocji książki, na którą zaproszenie prezentujemy obok, pisała lokalna prasa. Red. TH. z Gazety Wyborczej z 14 maja (Dodatek *Gazeta w Częstochowie* w notce pt. „O 150-leciu w 151-lecie” pisze m.in.: „Książkę polecamy zainteresowanym historią miasta, a także coraz liczniejszym miłośnikom kolei parowej. O jej częstochowskich początkach opowiadają się bowiem najwięksi w Polsce znawcy. Ale nie tylko, jest i bowiem głos językoznawcy (kto by przypuszczał, że żargon kolejarski liczy aż 13 tysięcy terminów?) oraz pasjonatów, którzy jakimś cudem odszukali na złomowiskach przeróżne przedmioty pamiętające ubiegły wiek – ratując przed wysyłką do hutniczych pieców [...] Starsi pamiętają jeszcze zburzony w latach 70. dworzec, młodszych odsyłamy do Wydawnictwa WSP”. My zaś zapraszamy na nowo „ochrzczone” Plac Rady Europy (o czym mowa była w programie TV „Z krukiem w herbie” w dniu 28 czerwca), by podziwiać dworzec częstochowski w jego współczesnej krasie.

Ośrodek Promocji Kultury „GAUDE MATER”
Wydawnictwo WSP w Częstochowie

zapraszają na promocję książki

**DROGA ŻELAZNA
WARSZAWSKO-WIEDEŃSKA**

150 lat tradycji kolejnictwa w regionie częstochowskim

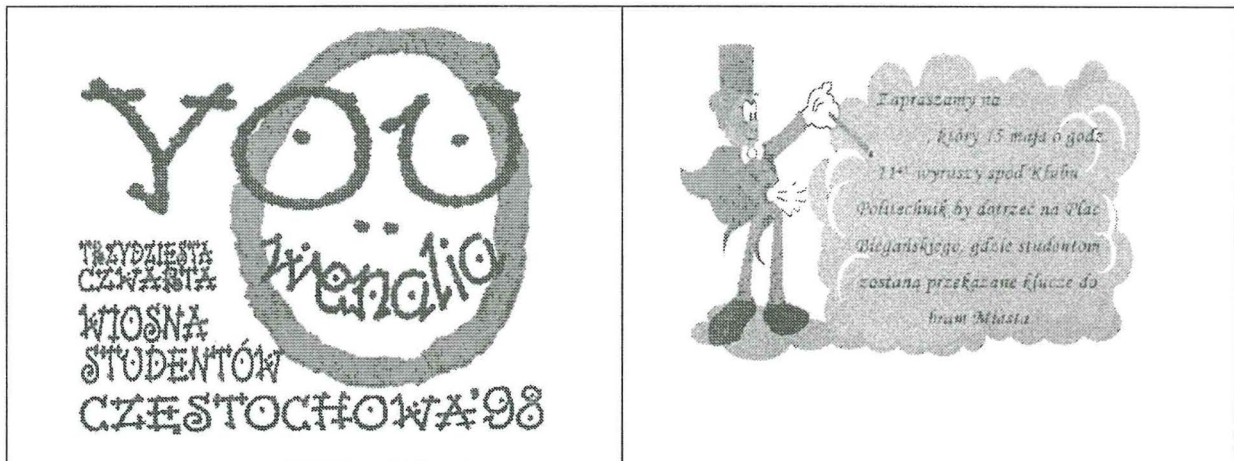
wprowadzenie

prof. zw. dr hab. Ryszard Kołodziejczyk
dr Marceli Antoniewicz

środa, 13 maja 1998 o godz. 18⁰⁰

* * *

Redakcja, mimo już nie młodzieńczego wieku (ta naczelna - dodam, by nie dotknąć młodszych Koleżanek) nie omieszczała skorzystać z wdzięcznego zaproszenia, które prezentujemy Czytelnikom dla upamiętnienia XXXIV Wiosny Studentów Częstochowy.

Oczywiście towarzyszył jej amatorski aparat fotograficzny, który utrwalił dla Czytelników kilka chwil „szampańskiej” zabawy. Tak „szampańskiej”, że na widok rozentuzjanzmowanego tłumu, a raczej tłumiku - jeśli chodzi o liczebność zgromadzonych pod Ratuszem Miasta, a bez wątpienia szampańskiej - sądząc po błysku w oczach spozierających w obiektyw - szybko wracała do swoich zasadniczych zawodowych obowiązków. Nie były to odczucia odosobnione. Jak donosiła „Gazeta Wyborcza” (dodatek *Gazeta w Częstochowie* z 16-17 maja), w chwili gdy Pani Prezydent przekazywała na trzy dni klucze do miasta „Żacy byli już w szampańskim nastroju. Niektórzy popijali piwo z puszek, inni próbowali mocniejszych trunków. Raczej niewielu wzięło udział w tradycyjnej maskaradzie. Przebrania, w których wzięło studenci przyszli pod ratusz, zostały ocenione przez komisję z udziałem rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej Ryszarda Szweda. Konkurs na najciekawszy strój wygrała grupka słuchaczek WSP, studiujących resocjalizację. Dziewczyny przywdziały na siebie piżamy i ubrania z oznaczeniem zakładu karnego. Żeby było oryginalniej, skuły się łańcuchem.

O przyznaniu im pierwszej nagrody zdecydowała zgodność przebrania z kierunkiem studiów, a jednocześnie fakt, że same zakuły się w kajdany. Znaczy to, że chcą się same zresocjalizować i są na najlepszej do tego drodze - uzasadnił werdykt komisji rektor Ryszard Szwed"- donosił redaktor WL z Gazety Wyborczej. A my o komentarz poprosiliśmy naszego studenckiego korespondenta:

„Studiuję już piąty rok i od lat wysłuchuję głosów krytycznych w stosunku do organizacji częstochowskiej Wiosny Studentów. Rzeczywiście, nasze Juwenalia nie są tak szeroko zakrojone jak w Krakowie, Warszawie czy we Wrocławiu. Powód jest bardzo prosty - finanse. Pieniądze jakimi dysponują organizatorzy Juwenaliów w wielkich ośrodkach są dla nas sumami niebotycznymi i nieosiągalnymi. Co roku staramy się jednak, w ramach naszych możliwości, zorganizować jakieś imprezy. W tym roku był to Bal Sportowca, organizowany wraz z Akademickim Związkiem Sportowym oraz Korowód Żakowski. Bez przesadnej skromności stwierdzić muszę, iż przygotowanie obu imprez było bardzo dobre. Wiele wątpliwości jak zawsze budziło zachowanie studentów. By uspokoić wszystkich zaniepokojonych poziomem kultury naszych żaków, pragnę podkreślić iż studenci we wszystkich miastach i ośrodkach akademickich bawią się niemal identycznie. Oprócz tych, dla których Juwenalia oznaczają jedynie litry lejącego się piwa są, na szczęście, i tacy, dla których te majowe dni są prawdziwym świętem studenckim. Uczestniczą oni w imprezach i potrafią świetnie się bawić bez stosowania dodatkowych środków dopingujących. Szkoda tylko, iż ci pierwsi, ze względu na swe zachowanie, są bardziej widoczni i to na podstawie ich postaw oceniani są częstochowscy studenci.

Dorota Konieczny-Simela

* * *

I jeszcze jedno spojrzenie na studenckie świętowanie.

JUWENALIA 98`- WIDZIANE OCZAMI „WIEŻNIARKI” (jednej z laureatek nagrody JW Rektora WSP za najlepsze przebranie korowodu żakowskiego)

Dni 14-17 maja w moim nieodłącznym kalendarzu już w kwietniu zaznaczyłam czerwonym kolorem i niecierpliwie czekałam na żakowskie święto jakim są JUWENALIA.

Wielkimi krokami zbliżała się oczekiwana data, studenci uważnie wypatrywali programu Juwenaliów'98, ale niestety nie każdy go znalazł. Przypuszczam, że tam gdzie się pojawił był po prostu żywcem zdrapywany ze ściany. Na szczęście poczta pantoflowa wciąż działa i prawie każdy mniej więcej orientował się jakie czekają go atrakcje podczas Juwenaliów.

Pierwszą z nich miał być Wielki Bal Sportowca, następnie Korowód Żakowski, sobota i niedziela jawiły się pod znakiem sielskiego nastroju, czyli koncertów, grillowania i wylegiwania się na trawce. Dostyc nęcącym wydawał się zapowiadany koncert „Nocnej Zmiany Bluesa”. Wszyscy zgodnie stwierdzili, że jeśli dopisze pogoda zabawa będzie trwała do samego rana, niezależnie od przewidywanych imprez - przecież najważniejsza jest własna pomysłowość.

Postępując zgodnie ze starym zwyczajem inaugurując święto młodzież - kwiat polskiego narodu - musiała wykazać siłę mięśni i hart ducha w sportowej rywalizacji, która została nagrodzona odrobionymi zajęciami z wychowania fizycznego oraz ciężko „wystanych” biletów na Wielki Bal Sportowca, który miał się odbyć w czwartek o godz. 21.00. Bal wycisnął ze wszystkich ostatnie siły, dopiero świt zakończył bardzo dobrą zabawę. Wielu studentów po takiej udanej nocy nie zdołało obudzić się i wyruszyć w Żakowskim Korowodzie o godz. 12.00. Ja i moje koleżanki z grupy, długo przygotowywałyśmy się do korowodu (nie będę opisywać ile trudu kosztowało nas zdobycie łańcucha, którym byłyśmy skute) i przebrane za więźniarki - jak przystało na Pedagogikę opiekuńczo-resocjalizacyjną - pomaszzerowałyśmy na korowód, w którym JM Rektor WSP wyróżnił nasze przebrania pierwszą nagrodą. Szał radości trwał długo, nie zastanawialiśmy się jak podzielić nagrodę - rower górski - na 10 osób, chociaż wielu z naszych znajomych z ciekawością o to pytało. Wieczorem naszą radość ostudziły kiepskie koncerty i drogie bilety na bal w Politechniku, ostatnim ratunkiem było Wielkie Grillowanie przed akademikami - czyli typowa majówka studencka. W sobotę kusił koncert „Nocnej Zmiany Bluesa”, było fajnie, ale niestety zimno; Politechnik znów odstraszał ceną i niemłą ochroną, pozostały więc jedynie awaryjne imprezy w akademiku; czyli jak zwykle studenci musieli jednak liczyć na siebie, chociaż niektórzy liczyli zupełnie coś innego. Niedziela+Juwenalia=0

Myślę, że Juwenalia 98` mogą skwitować stwierdzeniem: niezły start, ale kiepski finisz bez wyrazu.

Agnieszka Kozłowska

* * *

AGNIESZKA CZOPEK, ANNA DURLIK, ANNA GĘBALA, JOWITA JAGUSIAK, ANNA KAWECKA, ALEKSANDRA KOWALSKA-MICHALAK

Mają zaszczyt zaprosić na

Obronę Dyplomu

z Pracowni Grafiki prof.E.Zawadzkiej
z Instytutu Plastyki WSP w Częstochowie.

która odbędzie się
dnia 2 czerwca 1998r. o godz.14-tej
w Muzeum Częstochowskim
wernisaż o godz. 19-tej

Po czasie igrców żakowskich przyszedł czas wyteżonej pracy, a więc prezentacji rocznych dokonań. Do tradycji plastyków można już zaliczyć pokazy związane z publiczną obroną prac dyplomowych.

MIEJSKA GALERIA SZTUKI W CZĘSTOCHOWIE, AL. NMP 64

zaprasza na wystawę

DYPLOM '98

PRACOWNIA PROJEKTOWANIA GRAFICZNEGO ADJ. AGNIESZKI ŻMUDZIŃSKIEJ
I ADJ. ZDZIŚŁAWA ŻMUDZIŃSKIEGO
Z INSTYTUTU PLASTYKI
WYDZIAŁU WYCHOWANIA ARTYSTYCZNEGO WSP W CZĘSTOCHOWIE

wernisaż 24 czerwca 1998, o godz. 18.00 - obrona dyplomów 26 czerwca, o godz. 10.00

Wystawę można oglądać od 25 czerwca do 5 lipca br. w godz. 10.00 - 17.00 (oprócz poniedziałków)

Pracownia projektowania graficznego

DYPLOM '98

Miroslawa Boberowicz
*Foto Junik
Katarzyna Kłoszka-Piekarowska
Krzysztof Knaż
Wojciech Krol
Barbara Kutkowsk
Adam Maciejewski
Jewona Nita-Gabriel
Dorota Radkowska
Magdalena Rosiek
Agnieszka Szustek
Dariusz Wach
Renata Wolska
Sylwia Wrona

konieczne do przesyłania

* * *

26 maja odbyła się obrona prac dyplomowych studentów specjalizacji Grafiki, grupy kierowanej przez prof. Grzegorza Banaszkiewicza. Małgorzata Seweryn otrzymała wyróżnienie za pracę pt. „Szachy”, a prace Agnieszki Malec pt. „Album” i Wojtka Kuleszy pt. „3” zostały ocenione na „5”.

Jak widać z fotografii w pokazie prac dyplomowych uczestniczyło liczne grono wykładowców kierunku Wychowanie Plastyczne. Absolwentom życzymy, żeby wszystkie galerie były przed nimi otwarte i by bogacili dorobek artystyczny i rozwijali swój talent.

Fot. Edmund Mularz

* * *

Muzycy - spotkali się w miejskim ratuszu. Nasz wielokrotny fotoreporter adj. Maciej Zagórski z Instytutu Muzyki nie tylko utrwalił w obiektywie obrazki z tego dźwięcznego spotkania, ale zechciał napisać dla nas słów kilka.

INSTYTUT MUZYKI WSP W CZĘSTOCHOWIE
MUZEUM CZĘSTOCHOWSKIE
zapraszają na:

KONCERT STUDENTÓW INSTYTUTU MUZYKI WSP

w programie:
J.S. BACH, A. DIABELLI, H. VILLA-LOBOS
G. FAURE i inni

Koncert odbędzie się 27.05.1998 r. o godz. 17.00
w Muzeum Częstochowskim (Ratusz)
wstęp wolny

„27 maja br. w Muzeum Częstochowskim odbył się tradycyjny już koncert studentów Instytutu Muzyki naszej Uczelni.

Przed licznym gronem, składającym się z młodych słuchaczy wystąpili akordeoniści: Zbigniew Saczyński, Rafał Krawczyk, Tomasz Miś i Korneliusz Wiatr, gitarzystka Małgorzata Krakowska oraz pianiści: Aleksandra Przytuła, Monika Sarek, Radosław Basiński, Dariusz Kupski i Alicja Smarzych oraz pedagodzy Instytutu: prof. Ludomira Grądzman i adj. Robert Gawroński, którzy towarzyszyli swym uczniom w utworach na cztery ręce. Nawiązywało to nieco do uznanej i popularnej ostatnio formuły koncertu «Mistrz i Uczeń».

Występy studentów przygotowali: prof. Joachim Pichura, prof. Ludomira Grądzman, adj. Gabriela Szendzielorz, adj. Robert Gawroński, mgr Ewa Grabowska oraz mgr Wojciech Kruż. Afisz koncertu zaprojektował i wykonał adj. Mieczysław Hłond.

Koncert sprawnie poprowadziła studentka Justyna Bębenek, a nad całością czuwali organizatorzy adj. Gabriela Szendzielorz i adj. Maciej Zagórski.

Szkoda, że w repertuarze zabrakło tym razem muzyki jazzowej i poezji śpiewanej, tak dobrze przyjmowanej w latach poprzednich, niemniej bez bisów się nie obyło: entuzjazm widzów wzbudził zwłaszcza Ragtime koncertowy J. Bazanta, wykonany przez duet Gawroński-Smarzych oraz duet akordeonowy Miś-Wiatr z utworem P. Marinowa, gdy młodzi wykonawcy zaprezentowali duże poczucie humoru, łącząc muzykę z odegraną jednocześnie scenką aktorską, gorąco przyjętą przez uradowaną widownię”.

* * *

16 czerwca uroczystie zakończyli rok akademicki 1997/98 słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku. W spotkaniu uczestniczyła Pani Prezydent Miasta Halina Rozpondek, Dziekan Wydziału Pedagogicznego (przy którym to Wydziale działa UTW) dr Adam Rosół oraz wykładowcy (a wśród nich Rektor Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. Janusz Szopa). Żegnano się słowami: Do rychłego zobaczenia!

* * *

17 czerwca gościł w pracowniach grafiki artystycznej Instytutu Plastyki prof. Adam Romaniuk z ASP w Krakowie, Filia w Katowicach. Choć może nieskromnie to zabrzmia, był oczarowany poziomem artystycznych dokonań studentów, za czym kryje się sztuka artystyczna i kunszt dydaktyczny pedagogów. Nie sposób przemilczeć faktu, że zaprezentowany na zdjęciu Gość (z lewej) był onegdaj uczniem prof. Ryszarda Osadczego (z prawej), w okresie, gdy Ów pracował w ASP Kraków, Filia w Katowicach.

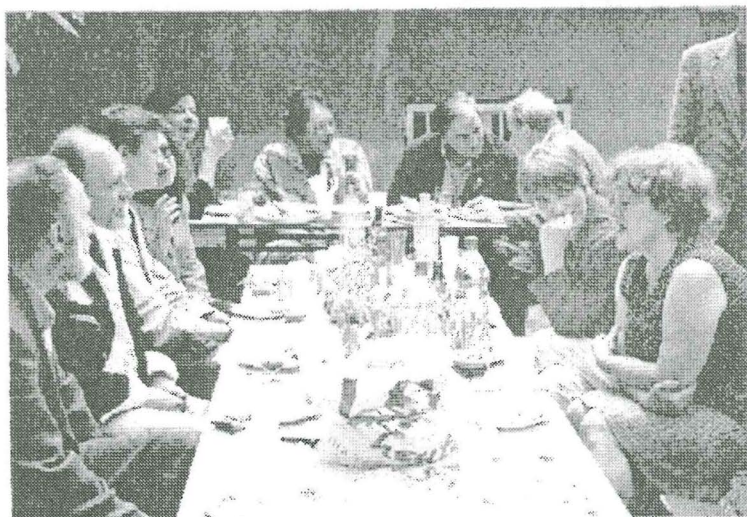

Ze zbiorów R. Osadczego

* * *

* * *

17 czerwca odbyło się ostatnie przed wakacjami posiedzenie Rady Wydziału Wychowania Artystycznego. Pomyślano o sympatycznym zakończeniu całorocznych prac. Przy grillu spotkali się członkowie Rady Wydziału i zaproszeni goście. Był to bardzo miły finał rocznych debat nad problemami Wydziału.

Fot. R. Osadczy

* * *

Prezentowane obok zaproszenie to dowód najnowszych dokonań naszego pracownika adj. Mariana Panka z Instytutu Plastyki. Wróćmy jednak jeszcze, w ślad za miesięcznikiem „Promocje” (Bydgoszcz - Toruń - Włocławek, kwiecień 1998), do doniesień Doroty Rudnickiej w kolumnie „Galeria teatralna” pt.: »Tajemnicze znaki Mariana Panka«, nawiązującej do naszej notki z poprzedniego numeru. Zacytujmy ostatni akapit:

Odnotowując zorganizowanie tej gościnnej ekspozycji oraz pomysłowe udostępnienie jej miłośnikom Melpomeny podkreślmy, że Autor wystawy w ciągu lat 1978-1998 przygotował scenografie do wielu interesujących przedstawień np. w warszawskim Teatrze Powszechnym, łódzkim Teatrze im. S. Jaracza, krakowskim Teatrze 38, kieleckim Teatrze im. S. Żeromskiego. Czy i kiedy będziemy mogli podziwiać scenografię naszego artysty w częstochowskim teatrze?

* * *

INNY
Słask
GALERIA SZTUKI
KRZYSZTOF MAZIK
42-600 TARNOWSKIE GÓRY
ul. K. MIARKI 2
Tel. 285-14-73

Galeria Sztuki "Inny Śląsk"
zaprasza
Szanownych Państwa
dnia 19.06.98 o godz. 19⁰⁰
na wernisaż
rysunku i malarstwa
MARIANA PANKA

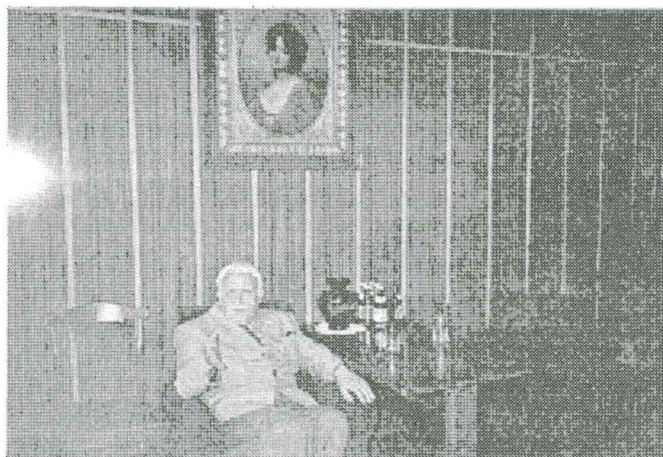
o godz 20⁰⁰, po wernisażu,
odbędzie się recital autorski
ANDRZEJA KANCLERZA
z zespołem "Zielona Bawełna"
z okazji wydania
nowego tomu poezji.

* * *

Cieszy nas, gdy lokalne redakcje dostrzegają naszych pracowników. Gazeta Wyborcza (dodatek *Gazeta w Częstochowie*) w stałej kolumnie LUDZIE prezentowała ostatnio dra Tadeusza Kostrzewskiego, Dyrektora Instytutu Matematyki; prezentowała również odpowiedź naszego psychologa dra Andrzeja Margasińskiego na pytanie: „Skąd się bierze agresja na drodze?” Kolegom Redaktorom dziękujemy za promowanie pracowników Uczelni, ale chciałoby się zapytać: czemu w dziennikarskim zapisie pozbawiacie jej Tych zasłużonych? - Skąd pytanie? Otóż Gazeta Wyborcza z 20 maja przedstawia P.T. Czytelnikom postać Krzysztofa Pośpiecha. Jej tam zapis: „Szefował też dwóm chórom Filharmonii i WSP, gdzie wykładał [...]”. Panie red. TP: Należało stosować czas teraźniejszy, co potwierdził mi Dział Spraw Pracowniczych. Mgr Krzysztof Pośpiech wykłada nadal w naszej Uczelni, prowadzi chór i - mamy nadzieję - rozśpiewa go tradycyjnie na uroczystość inauguracji nowego roku akademickiego.

WYWIAD MIESIĄCA

Rozmowa z prof. dr. hab. Rościszlawem PAZUCHINEM z Instytutu Filologii Obcych

Fot. A. Pietrzyk

A.P.: W numerze 4/1998 naszego pisma pisałam o niecodziennym spotkaniu w Gaude Mater. Jak powstał pomysł zorganizowania wieczoru hiszpańskiego?

R.P.: To była inicjatywa studentów. Już dawno zauważyłem, że podobne imprezy mobilizują studentów do głębszego zapoznania się z językiem, kulturą, tradycjami narodu. Pokazałem studentom zdjęcia z „wieczorów hiszpańskich”, które prowadziłem na Hispanistyce poznańskiej. Zapalili się. Podłączyła się Gaude Mater, później wykładowczyni pianistyki naszego WSP mgr Agnieszka Kaźmierczak oraz wielki organizator dr Bogusław Ryczko, hispanista z Uniwersytetu Łódzkiego. Przywiózł ze sobą grupę artystów łódzkich. Wyniki Pani oglądała.

A.P.: W jakiej formie istnieje hispanistyka na WSP?

R.P.: Mamy tylko język hiszpański jako drugi język w jedynej grupie II roku (gr. „A” Germanistyki). Nie-

szczęsne 4 godziny tygodniowo, ale wielki entuzjazm. Stosujemy specjalną metodykę; unikam rozproszenia uwagi studentów i skupiam ją na konkretnych zjawiskach językowych. Dokładnie prze-rabialiśmy fonetykę, teraz „absorbujemy” gramatykę. Już teraz nasi „germano-hispaniści” mają lepszą wymowę, niż hispaniści z innych uczelni. Zresztą podczas wieczoru to było widoczne. Po ukończeniu trzyletnich studiów germanistycznych niektórzy z naszych studentów mogą zdawać na hispanistykę w innych ośrodkach, i nawet od razu na II rok!

A.P.: Dlaczego studenci ograniczyli się tylko do recytacji?

R.P.: Mieliśmy za mało czasu do przygotowania się - tylko kilka tygodni. Nie znaleźliśmy też w Częstochowie naturalnych Hiszpanów, którzy by mogli nauczyć studentów śpiewać i tańczyć. Ale praca z recytacją też nie była łatwa.

System wersyfikacji hiszpańskiej radykalnie różni się od „sylabowca” polskiego. Hiszpanie dużą uwagę przywiązują do rytmiczno-barwnej organizacji wiersza, do czego Polacy nie są przyzwyczajeni. Kiedy próbują recytować po hiszpańsku, brzmi to raczej jak proza. Hiszpanie traktują to jako lekceważenie ich poezji narodowej. Natomiast nasi studenci szybko opanowali „śpiwny” wiersz hiszpański i zupełnie niezwykły „asonansowy rym”.

Zaskoczyły mnie też bardzo fachowe tłumaczenia wierszy, które zostały wykonane przez naszą młodzież po raz pierwszy w życiu. Zresztą podam potem przykład wiersza wielkiego poety chilijskiego Pabla Nerudy, w tłumaczeniu studenta Mateusza Mszycy.

A.P.: Jakie są możliwości utworzenia hispanistyki na WSP?

R.P.: Bardzo niewielkie, szczególnie w ramach obecnej „reformy” ministra Handkego. Trudno byłoby znaleźć wymaganą liczbę pracowników samodzielnych do utworzenia kierunku. Drugi trudny problem to duża liczba w Polsce hispanistów wyprodukowanych w ostatnich latach „konwejerowo”, którzy mają słabe przygotowanie językowe.

Uważam, że najrozsądniejszym wyjściem byłoby utworzenie grup z poszerzoną nauką hiszpańskiego, np. niemiecko-hiszpańskich. Absolwenci takich grup, obok dobrej wiedzy języka niemieckiego, mieliby również dostatecznie profesjonalną znajomość hiszpańskiego.

A.P.: Jaka jest ogólna sytuacja hiszpańszczyzny w Częstochowie?

R.P.: Fatalna. Częstochowa jest bodaj jedynym miastem w Polsce, gdzie język hiszpański nie jest popularny. W innych miastach kandydaci szturmują odpowiednie kierunki. W Poznaniu mieliśmy do 7-10 kandydatów na miejsce. Zresztą tu są potwierdzające wycinki z gazet.

A.P.: Jaka jest przyczyna tego zjawiska?

R.P.: Bardzo nieudana próba wprowadzenia filologii hiszpańskiej na jednej z uczelni częstochowskich. Już dwa razy próbowano uruchomić tam hispanistykę i już po raz drugi zabrakło chętnych. To by było nie do pomyślenia w innych miastach!

A.P.: Czym jest to spowodowane?

R.P.: Uważam, że bardzo nieudanym doбором kadry nauczycielskiej. Są to dobrze mi znani hispaniści - konwejerowcy z tytułami, lecz ... bez praktycznej znajomości języka hiszpańskiego. Swoją nieznajomość języka maskują zwykle długimi dywagacjami (najczęściej po polsku!) na różne tematy „teoretyczne”.

Wiadomo jednak, że filologie obce to specyficzne studia. Muszą opierać się na dobrej znajomości języka. Tak samo jak pianistyka. Byłoby nie do pomyślenia np., by pianistyki

uczył osobnik nie umiejący grać na fortepianie. Natomiast rektorzy niektórych uczelni nie widzą nic szkodliwego w tym, że języka uczą wykładowcy, którzy sami nie potrafią w tym języku mówić.

Oczywiście, że przychodząc na trzyletnie studia hispanistyczne, młodzież najmniej myśli np. o współczesnej teorii literackiej i o kontrowersjach pomiędzy kierunkami tejże teorii. Studenti natomiast chcą jak najszybciej nauczyć się czytać, pisać i mówić po hiszpańsku, sprawiedliwie zakładając, że na tej bazie łatwiej będzie poznawać kwestie teoretyczne.

A.P.: Dlaczego sytuacja ta nie zmienia się?

R.P.: Wymyślono teorię, że język hiszpański już nie jest popularny. Zwykle taką wersję rozpowszechniają specjaliści z filologii francuskiej, którzy bardzo obawiają się wielkiej popularności hispanistyki i robią wszystko (nie tylko w Polsce!), by nam utrudnić pracę.

Bardziej dziwi mnie Administracja wspomnianej uczelni, która nawet nie próbowała sprawdzić prawdziwości tej plotki. Po odwiedzeniu paru uczelni przekonałaby się, że to kłamstwo.

Zachowanie się naszych studentów też jest jaskrawym przykładem. Gdyby Pani widziała, z jakim zapałem uczyli się poprawnej recytacji! Opowiedziały mi też dwie studentki, jak do drugiej w nocy „kłóciły się” o sposób tłumaczenia jednego z wierszy! I ma to być „brak zainteresowania”?

Po takiej „penetracji” Administracja na pewno zrobiłaby to, od czego należało rozpocząć: od wizytacji zajęć w grupach hispanistycznych.

A.P.: Pan twierdzi, że miało to wpływ na reputację języka hiszpańskiego w Częstochowie?

R.P.: Nie mam innego wytłumaczenia. Jestem pewien, że maturzyści częstochowscy już dokładnie wiedzą, że nie ma czego szukać na hispanistyce („służby wywiadowcze” w tym wypadku działają niezawodnie). Mam jednak nadzieję, że wystąpienie naszych studentów przyczyni się do zmiany tej opinii na lepszą.

A.P.: Serdecznie tego życzę, dziękuję za rozmowę i - jeśli Pan Profesor pozwoli - zaprezentuję na zakończenie wspomniany przez Pana wiersz Pablo Nerudy w tłumaczeniu studenta II roku Germanistyki Mateusza Mszycy pt. „Królowa”.

*Mianowałem Cię królową,
Są szlachetniejsze niż Ty, szlachetniejsze,
Są subtelniejsze niż Ty, subtelniejsze,
Są piękniejsze niż Ty, piękniejsze.*

*Ale Ty jesteś królową.
Kiedy idziesz ulicą
nie dostrzeża Cię nikt.
Nikt nie widzi twej korony z kryształu,
ani kobierca ze szczerzego złota,
po którym stąpasz,
kobierca, którego nie ma.*

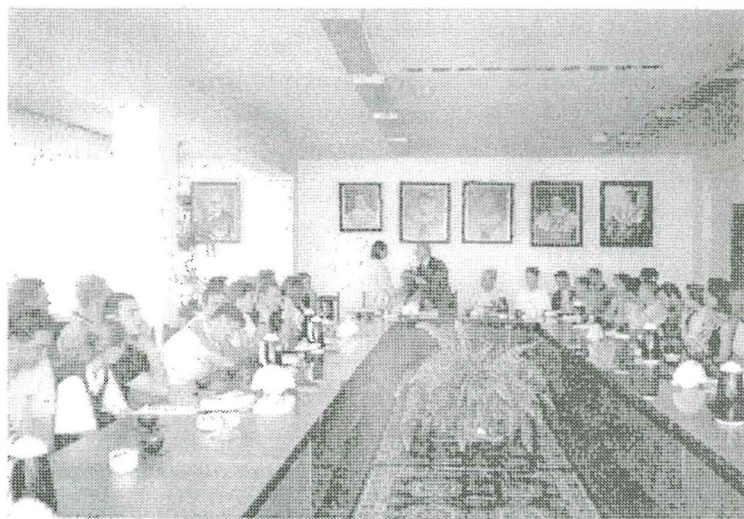
*A kiedy się pojawiasz
w mej duszy dźwięczą wszystkie rzeki,
biją dzwony w niebie,
a świat napętnia się hymnem.*

*I tylko Ty i ja, tylko Ty i ja, kochanie,
to słyszymy.*

*Z prof. dr. hab.
Rościszawem Pazuchinem
rozmawiała Anna Pietrzyk*

SPORT

28 maja w sali posiedzeń Senatu JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Szwed spotkał się z grupą wyróżniających się sportowców, których działalność uhonorował okolicznościowymi pucharami i dyplomami, później zaś spotkał się ze sponsorami AZS WSP w Częstochowie, których lista została utrwalona na okładce Księgi Pamiątkowej wydanej przez Wydawnictwo WSP z okazji 25-lecia Akademickiego Związku Sportowego.

Fot. D. Konieczny-Simela

Tyle o świętowaniu, którego czas nadchodzi po wielogodzinnych treningach i zmaganiach sportowych. Ostatnio nasi studenci walczyli o puchar Rektora w pływaniu, poświęcmy dziś szpaltę na informacje o tej sekcji, którą dla Czytelników przygotował mgr Jerzy Maruszczyk.

Pracownicy Studium Wychowania Fizycznego i Sportu od wielu lat prowadzą bardzo atrakcyjną, a zarazem ważną formę zajęć wychowania fizycznego z pływania. Oprócz nauki pływania, którą objęto w ostatnim roku akademickim ponad 500 studentek i studentów pierwszego roku studiów, z coraz większym powodzeniem prowadzona jest w ramach grup usportowienia tzw. sekcja pływacka. Systematyczna praca i bogaty program imprez składa się na coraz to lepsze wyniki sportowe osiągane przez członków sekcji. Potwierdzeniem tego może być zdobycie przez podopiecznych mgra Jerzego Maruszczyka kolejnych siedmiu medali na Mistrzostwach Polski Wyższych Szkół Pedagogicznych i Filii Uniwersytetów w Pływaniu. Łącznie w zawodach tej rangi od 1992 roku pływacy naszej Uczelni zdobyli 16 medali, w tym 9 złotych, 3 srebrne i 4 brązowe.

Dwukrotną złotą medalistką ostatnich mistrzostw w Rzeszowie została mgr Anna Błasiak - pracownik Zakładu Kultury Fizycznej. Pozostali złoci medaliści to studenci: Dorota Majchrzak, Monika Szymutko, Katarzyna Żarów, Adam Dederko, Konrad Dzwonkowski, Michał Kossakowski, Tomasz Warzycha. Srebrne medale zdobyli: Anna Jarmolińska, Joanna Mietelska, Dorota Majchrzak, Monika Szymutko, Konrad Dzwonkowski. Brązowe medale wywalczyli: Norbert Ćwikliński, Marcin Krowicki, Maciej Orzechowski, Piotr Trojak, Przemysław Wojtyra.

Od ubiegłego roku dzięki przychylności JM Rektora wracamy do tradycji rozgrywania zawodów o Puchar Rektora WSP Częstochowa w Pływaniu.

To cenne trofeum w bieżącym roku zdobyli: Anna Błasiak i Konrad Dzwonkowski. Dalsze miejsca wśród kobiet zajęły Dorota Majchrzak i Monika Szymutko, a wśród mężczyzn Adam Dederko i Tomasz Warzycha.

Fot. J. Maruszczyk
Zdobywcy Pucharu Rektora w pływaniu na rok 1998
(Anna Błasiak, Konrad Dzwonkowski)

Do imprez pływackich zorganizowanych w roku akademickim 1997/98 należy zaliczyć również Mistrzostwa WSP Częstochowa w Pływaniu, Akademickie Mistrzostwa Częstochowy w Pływaniu i Grand Prix w Pływaniu.

Informacje o działalności sekcji pływackiej, udziale w imprezach, zdobytych miejscach, aktualnych rekordach uczelni w pływaniu są prezentowane w gablocie przy sali gimnastycznej (auli) w budynku przy Armii Krajowej 13/15.

Fot. M. Maruszczyk
Zwycięzcy zawodów o Puchar Rektora
(Adam Dederko, Konrad Dzwonkowski,
Tomasz Warzecha)

mgr Jerzy Maruszczyk

NASZYM DZIECIOM

*Łatwiej jest, kiedy się spogląda
na własne życzenia i życzenia dziecka
jako przecinające się potrzeby*

Barbara Frischmuth

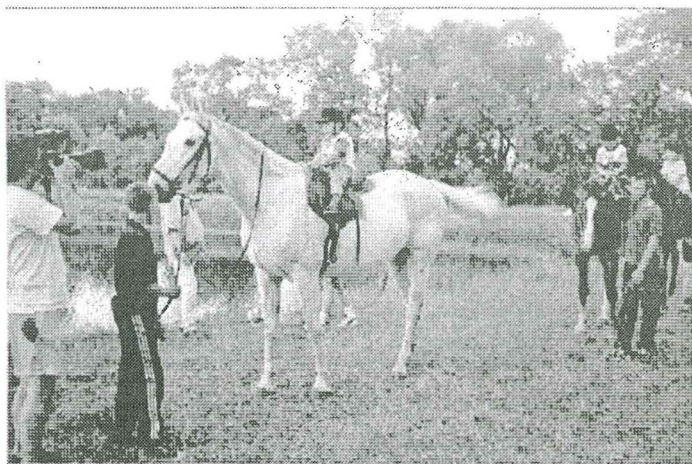
Życzeniem nas dorosłych jest, by choć w jednym dniu - Dniu Dziecka - życzenia naszych pociech, tych ledwie wyrosłych z pieluch i tych dojrzałych, spełniły się. A dzieci chcą być szczęśliwe, promienne, uśmiechnięte (jak na fotografii Piotruś, synek mgr Edyty Sadowskiej z Wydawnictwa), chcą się bawić, cieszyć i jak najdłużej nie znać trosk dorosłych. Jak naszym dzieciom (w myśl sentencji: *Wszystkie dzieci są nasze*) zapewniła to Uczelnia?

Fot. E. Sadowska

Część rodziców, zgodnie z regulaminem ZFŚS, otrzymała bony w wysokości 50 zł do realizacji w supermarkecie Real. Nie pokusiliśmy się o ankietę, czy wykorzystano je na miłe niespodzianki dla dzieciaków, czy „łatanie dziur” w budżecie.

W dniu 31 maja 1998 roku Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” zorganizowała z okazji Dnia Dziecka wyjazd rekreacyjny do stadniny koni w Skrzydlowie. Przy pięknej pogodzie dzieci wraz z rodzicami mogły „zasmakować” przyjemności przejażdżek wierzchem i bierzczą.

Fot. D. Zarzeczny

Blżej wieczoru było ognisko i pieczone w nim pyszne kiełbaski. Uczestnicy spotkania boleli, że Dzień Dziecka jest raz w roku. Może więc warto by takie imprezy organizować częściej?

Fot. A. Majewska

Wspaniały prezent ofiarowali pracownicy i studenci naszej Uczelni dzieciom najbardziej potrzebującym dowodów akceptacji Ich w naszym świecie.

31 maja 1998 roku w sali konferencyjnej WSP odbył się „II Bal Integracyjny Dzieci Specjalnej Troski”. Został on zorganizowany dzięki współpracy pracowników Zakładu Pedagogiki Opiekuńczo-Resocjalizacyjnej i Zakładu Pedagogiki Wczesnoszkolnej, w szczególności dr Wandy Wiśniewskiej, dr Wandy Zych, dr Urszuli Ordon i mgr Ewy Piwowarskiej. Wiele pracy w organizację imprezy włożyli także studenci III roku Pedagogiki opiekuńczo-resocjalizacyjnej (studia dzienne), III roku Pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej (studia zaoczne) oraz studenci II roku Pedagogiki wczesnoszkolnej. Zajęli się oni przygotowaniem balu nie tylko od strony organizacyjnej i wychowawczej, ale także kulinarnej i rekreacyjnej. Wyróżniły się pracą trzy studentki pedagogiki opiekuńczo-resocjalizacyjnej z III roku: Katarzyna Ucieklak, Agata i Joanna Pytlarz.

W balu udział wzięły dzieci z Domu Dziecka w Kłobucku, z Pogotowia Opiekuńczego w Częstochowie, dzieci niewidome ze Związku Niewidomych w Częstochowie i młodzież z Zakładu Poprawczego dla Dziewcząt w Zawierciu.

Część artystyczna imprezy stanowiła przykład doskonałej współpracy i wzajemnego zrozumienia między uczestniczącą młodzieżą akademicką i dziećmi specjalnej troski. Studenci I roku Pedagogiki wczesnoszkolnej wystąpili z bajką „Kopciuszek”, a młodzież z Zawiercia zaprezentowała się w wystąpieniu Zespołu Muzycznego Zakładu Poprawczego, który tworzyły zarówno tamtejsze wychowanki, jak i dyrekcja oraz wychowawcy. W dziedzinie występów muzycznych Częstochowę „reprezentował” zespół bluesowy z Zespołu Szkół Samochodowo-Budowlanych przy ul. Augustyna pod kierunkiem pani prof. Mach. Nie zabrakło również gier, zabaw i konkursów oraz poczęstunku, na który złożyły się wypieki studentek oraz smakołyki ufundowane przez sponsorów.

Wśród instytucji, które wniosły ogromną pomoc w organizacji balu, wymienić trzeba „Cefarm”, hurtownię z terenu Częstochowy i województwa oraz osoby indywidualne. Znaczna pomoc była udziałem matki jednej ze studentek, która samodzielnie zbierała datki na imprezę. Tą drogą organizatorzy balu chcieliby podziękować wszystkim sponsorom za ich pomoc i zaangażowanie.

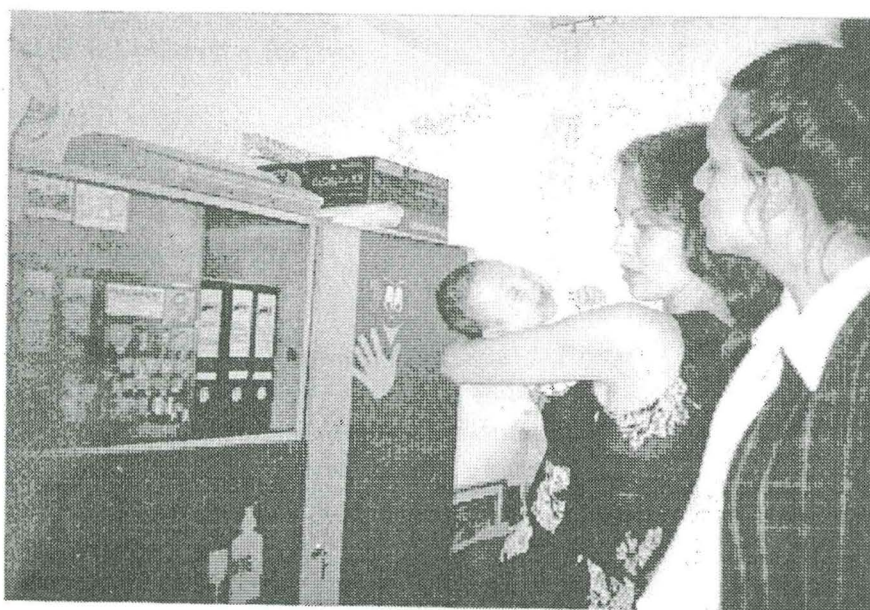
Impreza ta stała się ponadto źródłem miłych przeżyć, wspomnień i wartościowych refleksji głównie dla dzieci i studentów. Ci ostatni byli zbudowani zachowaniem i postawą dziewcząt z Zakładu Poprawczego w Zawierciu oraz wyrazili zadowolenie z postępów w Ich resocjalizacji. Pracownicy Uczelni, w szczególności dr Wiśniewska i dr Zych, usatysfakcjonowane są tak owocną współpracą ze wspomnianym Zakładem Poprawczym. (Zważywszy, że otwarto nowy kierunek pedagogiki opiekuńczo-resocjalizacyjnej, jest to cenne doświadczenie). Wybitne zaangażowanie w tej współpracy wykazał Dyrektor Zakładu mgr Kazimierz Ptak.

Celem imprezy było zintegrowanie dzieci i młodzieży specjalnej troski oraz uświadomienie im, że wspólne przebywanie, dzielenie trosk i radości wpływa na pozytywne budowanie osobowości i przewycięzanie kłopotów. Cel został osiągnięty - potwierdziła dr Wanda Wiśniewska, która zamierza kontynuować tego typu spotkania.

*Notkę - na podstawie wywiadu z dr W. Wiśniewską
- opracowała Magdalena Małuszyńska*

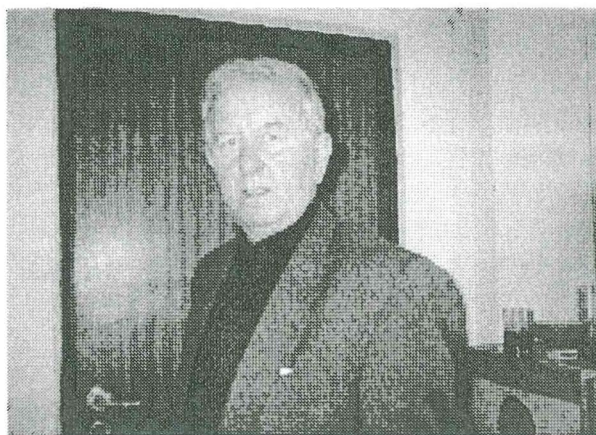
W poszukiwaniu materiału do planowanego rozdziału „Z prac Samorządu Studenckiego” trafiłam do siedziby Samorządu i zobaczyłam obrazek, który - jak mnie zapewniano - nie ma nic wspólnego z samorządową działalnością, ale łączy się, jak widać z fotografii, z tematem niniejszego rozdziału. Szczęśliwa młoda Mama ślicznego niemowlaka dzieliła się radami z koleżankami, które w niedługim czasie doświadczą radości i trudów macierzyństwa. Życzymy Im, by dzielnie i szczęśliwie pełniły obowiązki matek.

O opiekę i wychowanie Ich dzieci możemy być raczej spokojni - wszystkie Panie są studentkami V roku specjalności Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza. Życzymy więc, by nie zabrakło Im sił na finiszu drogi po dyplomie!

Z dzieckiem na ręku – Malina Zygoń, przyszła mama – Monika Wyrzykowska

MYŚLI NOCĄ ZAPISANE

Skarga

*Głodny sytemu nie odejmie
bowiem syty siedzi w Sejmie*

Demokrata

*W imię własnych racji
zna odmiany demokracji*

Wyrachowanie

*Gdy w słabości podpory szukała
starannie ramiona wybierała*

Wybraniec

*Tylko Adam niestety
posiadł wszystkie kobiety*

Konformista

*Z wielu różnych działań
w okolicy słynie
A najbardziej z tego,
że wciąż z prądem płynie*

dr Zbigniew Grzędzielski

* * *

*W zawitym kręgu twoich ramion
czułem, że jestem bezpieczny*

*W zawitym kręgu czyichś ramion
bałem się, że jesteś w niebezpieczeństwie*

*W zawitym kręgu czyichś ramion
myślałem cały czas o tobie
właściwie myślałem o nas
czy kiedyś się spotkamy sami
w zawitym kręgu naszych ramion*

*Nie kocham cię
nic mi nie przyniosłaś w swej tęsknocie za miłością
za taką miłością, że byłaby twoja*

*Nie kocham cię
to twoja tęsknota, twoje marzenie
ty byłaś wymarzona w czyjejs miłości
w czymś, co stworzyłaś sobie sama*

*Nie kocham cię za to
a jednak bardzo cię kocham*

*W blasku zimnego księżyca
palcami dotykałem
całego twojego ciała*

*było ciepłe
rozgrzałem się*

było wspaniale

*w blasku zimnego księżyca
byłem oczarowany tym ciepłem
byłem oczarowany tobą*

*w blasku zimnego księżyca
zdawało mi się, że jesteśmy
w purpurze wspaniałego słońca*

*ogrzałaś mnie wtedy
ogrzałaś twą duszą, twym ciepłem
ogrzałaś mnie sobą*

*kiedyś byłem tak zimny
jak blask zimnego księżyca*

*Spotkałem cię w miedzianym, kręgu
myślałem że ten krąg jest taki obfity
I że obejmie to wszystko
o czym marzyłem*

*spotkałem cię w miedzianym kręgu
spotkałem cię po to, żeby wiedzieć
iż ten krąg jest taki wspaniały
że ja wymyśliłem sobie za mało*

*ciagle na ciebie czekam
w miedzianym kręgu*

Jan Przewłocki

O OBYCZAJACH AKADEMICKICH SŁÓW KILKA

Jeśli ktoś z was zobaczy rzecz godną potępienia, niechaj czynnie stara się ją zmienić. Jeśli tego nie potrafi, niechaj zmienia ją słowem, a jeśli i tego nie potrafi - sercem, choć wtedy okazuje najstarszy rodzaj wiary.

Mahomet

LIST DO REDAKCJI

Częstochowa 18.06.1998.

Szanowna Redakcjo,

Jestem stałą czytelniczką biuletynu uczelnianego *Res Academicae*. Darzę to pismo wielką sympatią i wiem, że od początku swojego istnienia stara się ono obiektywnie i rzetelnie informować swoich odbiorców zarówno o blaskach, jak i cieniach dni powszednich i świątecznych naszej WSP. Temat mojego listu z pewnością nie należy do tych radosnych, niektórym zaś może nawet wydać się błahy i nazbyt prozaiczny, by zaprzętać nim P.T. Czytelników. Dotyczy on niezdrowych układów służbowych, dlatego postanowiłam sprawę upublicznić, licząc na to, że Szanowna Redakcja i tym razem odważnie podejmie temat kontrowersyjny, udostępniając mi swoje łamy.

Chcę, po pierwsze, zaprotestować przeciwko ogromnym karom pieniężnym nakładanym na czytelników Biblioteki za rzekome niedopełnianie obowiązku prolongaty książek i wyrazić przekonanie, że są one bezpodstawne.

Po drugie, pragnę wyrazić swoje oburzenie przeciwko temu, co w całej sprawie konfliktu z Dyrekcją Biblioteki Głównej WSP, uważam za uwłaczające mojej godności człowieka i pracownika naukowo-dydaktycznego naszej Alma Mater.

Jesteśmy uczelnią, która chce być zauważana i doceniana w świecie nauki i kultury. Jakże jednak często „na naszym terenie” spotykamy się na co dzień z brakiem elementarnej grzeczności i życzliwości. Alarmujące jest to, że zgadzamy się, by ubliżali nam ludzie pełniący odpowiedzialne stanowiska, zaś milcząc o zniewagach, przyczyniamy się do utrwalania zachowań, które nas krzywdzą. Upubliczniam moją prywatną skargę skierowaną do Pana Rektora Ryszarda Szweda w nadziei, że znajdzie ona oddźwięk w szerszym gronie moich Kolegów i przyczyni się do ogładzenia i zhumanizowania obyczajów wśród nas panujących.

Urszula Cierniak

* * *

Dr Urszula Cierniak
Instytut Filozoficzno-Historyczny
WSP w Częstochowie

Częstochowa 18.06.1998r.

**Jego Magnificencja Rektor
Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie
Prof. dr hab. Ryszard Szwed**

Zwracam się do Pana Rektora ze skargą na Panią Joannę Grochowską - Dyrektora Biblioteki Głównej naszej Uczelni w związku z Jej aroganckim zachowaniem w stosunku do mojej osoby w dniu 17 czerwca 1998 roku oraz prośbą o rozstrzygnięcie spornej kwestii nakładania wysokich kar pieniężnych na czytelników biblioteki za przetrzymywanie wypożyczonych książek.

Poinformowana przez pracowników biblioteki o nałożeniu na mnie wyżej wspomnianej kary uznałam, iż jest ona niesprawiedliwa i niewspółmiernie dotkliwa w stosunku do popełnionego przeze

mnie „przestępstwa”. Świadoma, iż odstąpić od zasad regulaminu w sytuacjach wyjątkowych może, zgodnie z tymże regulaminem, Pani Dyrektor, postanowiłam Jej przedstawić swoje racje w nadziei rozsądnego rozstrzygnięcia mojego problemu. Na co dzień spotykałam się zawsze z dużą kulturą i uprzejmością pracowników wypożyczalni i czytelni. Nie znałam Pani Grochowskiej, ale sądziłam, że przełożona tak sympatycznego zespołu pracowników musi być osobą o wielkiej kulturze i umiejętności obcowania z ludźmi. Swój problem przedstawiłam najpierw Pani Kierownik Filipeckiej i Pani Alicji Raczyńskiej. Obie, jak zwykle, odniosły się do mnie z wielką życzliwością i przyznały, że argumenty przeze mnie im przedstawione stanowią niewątpliwie „okoliczności łagodzące” w mojej sprawie i godne wyłuszczenia ich Przełożonej. Pełna nadziei zjawiłam się więc u Pani Grochowskiej. Pani Dyrektor, poinformowana o celu mojej wizyty, po uprzednim telefonicznym umówieniu się ze mną na rozmowę, powitała mnie w gabinecie na stojąco z krzykiem, że *nie mamy o czym mówić* i karę muszę, bez względu na okoliczności zapłacić, gdyż *nie ma sytuacji wyjątkowych*. Kiedy nalegałam, by dano mi się bronić, dowiedziałam się, że wyglądam na osobę, która skończyła osiemnaście lat, a zachowuję się „*jak dziecko, chodząc i nagabując wszystkich naokoło, próbując wymusić coś, co mi się nie należy*”. Usłyszałam też, że jako pracownik naukowo-dydaktyczny chyba potrafię czytać, muszę więc wiedzieć z regulaminu biblioteki, za co grozi mi kara. Kiedy udowodniłam Pani Dyrektor, że w wywieszonym w wypożyczalni fragmencie regulaminu nie ma mowy o karach pieniężnych za przetrzymywanie książek, okazało się, że powinnam „*sama zadbać o to, by zapoznać się z pełną wersją regulaminu dostępną u kierownictwa*”. Tłumaczyłam pani Grochowskiej, że zawsze przy pobieraniu kolejnych książek ustnie informowałam wypożyczalnię, iż chcę dłużej zatrzymać pozostałe na moim koncie pozycje, a brak jakichkolwiek pisemnych czy choćby telefonicznych upomnień pod moim adresem utwierdzał mnie w przekonaniu, iż ten sposób prolongaty książek nie budzi niczyich zastrzeżeń. Pani Dyrektor twierdziła, że raz w roku biblioteka rozsyła upomnienia do pracowników naukowo-dydaktycznych i do mnie *też z pewnością takowe pisma wysyłano*. Powołałam się więc na rozmowę z kompetentnym pracownikiem biblioteki, który powiedział mi, że upomnienia do pracowników zasadniczo nie są od lat wysyłane, gdyż obciążałyby zbyt finansowo bibliotekę. Pani Grochowska utrzymywała, że mówię nieprawdę, a upomnienia musiałam dostawać, stwierdziła przy tym, że nie należy do obowiązków pracownika biblioteki przypominanie czytelnikowi o prolongacie, gdyż *czytelnik sam powinien o niej pamiętać, zaś pracownik biblioteki ma jedynie przyjąć od czytelnika rewers, wydać książkę, postawić ją na półkę i na tym koniec*. Mój kolejny argument, że żywo współpracuję z biblioteką i na długie miesiące udostępniam w czytelni studentom egzemplarze książek, których biblioteka nie posiada, został skwitowany sarkastycznym prychnięciem „*nikt Pani o to nie prosi*”.

Nieostrożnie wspominałam o moich pozytywnych doświadczeniach z Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, z której korzystałam ponad 12 lat. Tam pracownik wypożyczalni, przekazując petentowi kolejną książkę, zawsze przeglądał stare rewersy czytelnika i sugerował, że daną książkę należy oddać lub prolongować. W „Jagiellonce” najpierw było ustne ostrzeżenie, potem pisemne upomnienie i dopiero po tym wszystkim kara. U nas zaś porządek egzekwowania kary godzi w interesy czytelnika. Rozgniewało to bardzo Panią Dyrektor, która oświadczyła pogardliwie, że zna więcej bibliotek niż ja ich w swoim życiu widziałam i po raz kolejny stwierdziła, iż *nie mamy o czym rozmawiać*. Po tych słowach ostentacyjnie odwróciła się do mnie plecami, usiadła przy swoim komputerze i wygłosiła do jego ekranu długą frazę o tym, że *wszyscy muszą płacić*, a ja nie mam co *żebrać o litość*, gdyż ona *chce mnie ukarać i niepotrzebnie obie tracimy czas*. Nie odwracając się więcej w moim kierunku Pani Grochowska pożegnała mnie triumfalnym stwierdzeniem, że mogę szukać sprawiedliwości gdzie chcę, a i tak nie ominie mnie kara.

Wierzę jednak, że uda mi się przekonać pana Rektora o słuszności moich spostrzeżeń i jeśli nawet przyjdzie mi odpowiedzieć za własne niedopatrzania, nałożona kara będzie proporcjonalna do wielkości mojego udziału w owym niedopatrzaniu.

Decyzje o dotkliwych karach finansowych w odniesieniu do czytelnika, w sytuacji, kiedy biblioteka nie przestrzega elementarnych zasad współpracy z penitentami - wysyłania monitów i upomnień - zasad, jak wiem, obowiązujących na całym świecie, uważam za wysoce niesprawiedliwą. Jeśli muszę pogodzić się z tym, że biblioteki nie stać na to, na co ją powinno być stać, to chyba również Biblioteka nie powinna oczekiwać ode mnie, że zadowolę jej roszczenia finansowe. Mnie również, z moją pensją adiunkta, na to nie stać. Wiem, że są już pracownicy, od których biblioteka wyegzekwowała tzw. „karę”, przekonywano mnie więc, że starając się o uchylenie mojej przyczyniłabym się do

skrzywdzenia tych, którzy już zapłacili. Czy upominając się o elementarną sprawiedliwość wobec własnej osoby, postępuję niewłaściwie wobec tych, których ktoś inny bezzasadnie pozbawił pieniędzy?

Zadaję sobie także pytanie, czy Biblioteka jest dla czytelnika, czy też służy on Bibliotece po to, by przy pomocy jego pieniędzy można było ratować nadwątlone finanse uczelnianej ksiąźnicy? Może więc i ja, jako dydaktyk, powinnam poczuć się odpowiedzialna za stan kasy WSP i przysporzyć uczelni pieniędzy, surowo przestrzegając regulaminu studiów przy zaliczeniach, bezlitośnie posyłając studentów na płatne terminy dodatkowe? Co osiągniemy, jeśli będziemy w ten sposób podchodzić do litery prawa?

Do czego dojdziemy, jeśli każdy z nas, podobnie jak Pani Grochowska, z wysokości stanowiska, na którym się znajduje, zacznie poniżać innych i pozwalać sobie na impertynencje wobec współpracowników?

Nie wiem, jaką uczelnię kończyła Pani Grochowska i skąd czerpie wzorce zachowania, które uwłacza mojej godności. Ja kończyłam Uniwersytet Jagielloński i przywykłam do tego, że *Universitas* oznacza wspólnotę, której każdy członek czuje się podmiotem - czy jest to szatniarz, portier, sprzętaczka, student, czy kolega z Instytutu. Przyznać muszę, że nie przywykłam więc do zachowań, podobnych do tego, jakie zaprezentowała Pani Dyrektor, sprowadzając mnie do roli przedmiotu, który trzeba naprawić według przyjętych przez Nią zasad. Czy powinnam się na to godzić, skoro pracuję na uczelni, która ma ambicję być uniwersytetem? Jestem przekonana, że nie. Sprawę zamierzam więc poddać pod osąd Pana Rektora i moich kolegów, przekazując egzemplarze tego listu związkom zawodowym, biuletynowi uczelnianemu do wydrukowania oraz Pani Grochowskiej.

Mam wielką nadzieję, że Pan Rektor, jako wielki dla mnie autorytet moralny, rozstrzygnie, czy nie godząc się na urąganie mi oczekuję zbyt wiele?

Z wyrazami szacunku

Urszula Cierniak

Od Redakcji: Zobligowanie mnie do zamieszczenia powyższego listu było wielkim wyzwaniem. Pani Asia Grochowska należy do grona moich najbliższych - i najdłuższych stażem znajomości - przyjaciół w Uczelni. Stąd też wiem, że o sprawy podległej Jej od kilku lat placówki, a w tym o bieżące gromadzenie zbiorów, dba ze wszelkich sił. Widać z listu, że ponad miarę. Z biblioteką, w której pracuje już ponad dwadzieścia lat zawsze bardzo się identyfikowała. To dobra i rzadka już dziś cecha pracowników. Jednakże jakiegokolwiek najlepsze intencje kierowałyby Nią, jakiegokolwiek okazywalibyśmy zrozumienie dla Jej ognistego temperamentu (co tylko niekiedy bywa cechą pomocną w stosunkach służbowych), zachowania, które jak pisze dr U. Cierniak miały miejsce, nie licują z dobrymi obyczajami akademickimi. Druga strona zaprzecza zarzutom. Nie byłam świadkiem zajścia i nie Redakcja jest powołana do rozstrzygnięcia sporu. Z dziennikarskiego obowiązku spełniam oczekiwania wobec Redakcji autorki skargi, wierząc, że ponosi pełną odpowiedzialność za słowa w piśmie zawarte. Podzielałam sąd, że szacunek i odpowiednie formy odnoszenia należą się wszystkim, czy to tym z godnością profesora tytularnego, czy też tym, którzy o świecie uwijają się ze szczotkami, szmatami, wiadrami, by pomieszczenia lśniły, zanim przyjdą Ci Szacowni. We wzajemnych relacjach międzyludzkich dużo jest „słabych punktów” w naszym akademickim środowisku. Nie bez powodu opublikowałam też cyklicznie zbiór zasad „Dobre obyczaje w nauce” i niekiedy aż ręka swędziała, by przytoczyć przykłady łamania tych zasad w Uczelni. Już Homer powiedział, iż „nie ma nic słabszego na ziemi niż człowiek”. Walczmy więc ze słabościami. Własnymi i cudzymi.

O AKADEMIKACH W PRASIE

Na ile mi tylko czas i wielość zadań pozwala, śledzę prasę ogólnopolską, akademicką w szczególności. Z pisma Uniwersytetu Opolskiego *Indeks (marzec/kwiecień)* chciałam zacytować fragment pożegnania przez JM Rektora UO prof. Stanisława Sławomira Nicieję nad grobem prof. Longina Przybylskiego. I nie dlatego, że Jego zasługi, bogaty dorobek, droga zawodowa zasługują na wyróżnienie. I nie z tego powodu, że postać prof. Longina Przybylskiego wiąże się w Jego drodze życiowej z naszym miastem - z wyróżnieniem bowiem ukończył w roku 1973 Politechnikę Częstochowską. Padły z ust JM Rektora słowa, które - podkreślone w mowie pożegnalnej - powinny być właściwie odczytane przez Tych, do których adresowany jest niniejszy rozdział o akademickich obyczajach.

Był człowiekiem ukształtowanym w najlepszych tradycjach uniwersyteckich. Zawsze gustownie ubrany, o nienagannych manierach, dyskretny, uczynny, ale utrzymujący ludzi, nawet sobie bliskich, w pewnym dystansie. Jego świat akademicki, który poznał na uniwersytetach angielskich i włoskich, nie dopuszczał myśli - co w Polsce staje się normą - że można chodzić ubranym byle jak, w wykończonych butach, z nie ogoloną twarzą. Takt, dyskrecja, gust i elegancja - to nieodłączne atrybuty bogatej osobowości prof. Longina Przybylskiego.

Ten wzorzec zachowań powinni respektować Panowie, Panie zaś powinny rozróżniać, czy w danej sukience można iść na egzamin lub zająć swoje stanowisko pracy, czy też wyłącznie strój kwalifikuje się na spotkanie towarzyskie, do baru z wysokimi stołkami, czy pracy w ogródku. Choć nie szata zdobi człowieka, ale jej dobór do sytuacji świadczy o nas i szacunku do Tych, z którymi mamy mieć do czynienia. Pamiętajmy!

KODEKSU ETYKI CIĄG DALSZY

Dziś kończymy przedruk zbioru zasad i wytycznych pt. „Dobre obyczaje w nauce”, opracowanego przez Komitet Etyki w Nauce przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Szybko przemkną miesiące, dzielące nas od nowych wyborów do ciał kolegialnych, dlatego też pracownikom nauki, niechętnie poświęcającym swój czas na rzecz naszego środowiska akademickiego, szczególnie polecamy do lektury artykuł 8.2 niniejszego opracowania.

ROZDZIAŁ 6 PRACOWNIK NAUKI JAKO EKSPERT

6.1. Pracownik nauki podejmuje się opracowania ekspertyzy lub jej części tylko w zakresie swojej specjalności i tylko wtedy, kiedy może ją oprzeć na odpowiedniej wiedzy i doświadczeniu.

6.2. Pracownik nauki poprzedza każdą ekspertyzę wyraźnym stwierdzeniem w czym imieniu i dla kogo została ona opracowana.

6.3. Pracownik nauki opracowuje każdą ekspertyzę rzetelnie i odpowiedzialnie, w oparciu o aktualny stan wiedzy naukowej i pełne rozpoznanie istotnych faktów i okoliczności.

6.4. Przy opracowaniu ekspertyzy pracownik naukowy nie sugeruje się oczekiwaniami zlecniodawcy i nie dopuszcza, aby presja zlecniodawcy wywarła wpływ na merytoryczną zawartość ekspertyzy.

6.5. Aby uniknąć podejrzania o stronniczość, pracownik nauki odmawia opracowania ekspertyzy, której część i końcowe wnioski miałyby związek z jego interesem osobistym.

W takim przypadku pracownik nauki powinien powiadomić zlecniodawcę o przyczynie odmowy.

6.6. Informacji uzyskanych w związku z opracowaniem ekspertyzy, pracownik nauki nie wykorzystuje na szkodę zlecniodawcy ani dla osiągnięcia niesłuszných korzyści własnych.

W przypadku konfliktu interesów ekspert powinien stawiać wyżej dobro ogólne niż interes zlecniodawcy.

ROZDZIAŁ 7
PRACOWNIK NAUKI JAKO KRZEWICIEL WIEDZY

7.1. Pracownik nauki upowszechnia w społeczeństwie rzetelne wiadomości o nauce i jej osiągnięciach, nie ukrywając przy tym jej ograniczeń.

Pracownik nauki nie odmawia współpracy z czasopismami popularnonaukowymi i nie uchyla się od uczestnictwa w akcjach odczytowych dla szerokiego kręgu słuchaczy.

Pracownik nauki powinien demaskować i piętnować pseudonaukowość chroniącą się za parawanem naukowej frazeologii.

7.2. Pracownik nauki respektuje prawo człowieka do prawdy i stara się je urzeczywistnić.

Pracownik nauki uważa za swój obowiązek dostarczenie społeczeństwu lub zainteresowanym grupom społecznym rzetelnych informacji naukowych w zakresie i stopniu umożliwiającym im prawidłowe rozeznanie i obronę swych interesów. Pracownik nauki przeciwstawia się wszelkim próbom blokowania, zniekształcania lub opóźniania takich informacji.

ROZDZIAŁ 8
PRACOWNIK NAUKI JAKO CZŁONEK SPOŁECZEŃSTWA

8.1. W miarę swoich zainteresowań i możliwości pracownik nauki powinien wykorzystywać swą wiedzę, intelekt i autorytet w praktycznej działalności dla dobra społecznego.

8.2. Pracownik nauki powinien uczestniczyć w życiu swego środowiska naukowego.

Bez ważnych przyczyn pracownik nie powinien uchylać się od kandydowania na stanowiska obieralne w swoim środowisku naukowym. Powinien brać czynny udział w pracach organów kolegialnych. Jako członek organów kolegialnych winien mieć na uwadze najpierw dobro nauki, a dopiero później dobro macierzystej instytucji naukowej.

8.3. Pracownik nauki nie dopuszcza, aby autorytet nauki lub jego własny był wykorzystywany do celów reklamowych bądź propagandowych.

8.4. Pracownik nauki na stanowisku państwowym lub administracyjnym nie może sprzeniewierzać się normom etycznym, obowiązującym w świecie nauki.

DZIWNY JEST TEN ŚWIAT

*Bo to ludziom rzecz takowa,
Chociaż widzisz, iż już kona,
Gdy kto o pieniądzach mówi
Wnet podniesie każdy głowy*

już przed laty powiedział Mikołaj Rej (*Kupiec, Prologus seu Argumentum*, w. 63-66). A i w Uczelni ostatnio mówiło się dużo o pieniądzach. I nie tyle podniętą do dyskusji były dotacje, które wreszcie napłynęły, ile przyznane „budżetówce” podwyżki od 1 kwietnia br. Negocjacje odbywały się z udziałem organizacji związkowych. Te broniły stanowiska, że środki na podwyżkę dają jedynie szansę na wyrównanie kosztów inflacji i należy je podzielić równo. Tylko że „równo” procentowo, bo taka była opcja związkowa, to bardzo nierówno w faktycznych dodatkach do pensji. Najbardziej pokrzywdzona została grupa pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, która w przeciwieństwie do

„koleżeństwa” z wszystkich innych uczelni w Polsce nie otrzymuje premii, a średnia płaca w tej grupie przed podwyżką przekraczała mniej niż o sto złotych minimalną pensję w kraju. Nie będziemy podawać tu statystyki, jaki procent w tej grupie ma wyższe wykształcenie, staż pracy, itd., choć nie byłaby to statystyka „wstydliva”. Przedstawicielom związków była ona znana, jak również znane były inne fakty, dla przykładu: pracownik administracji z 37-letnim stażem pracy i wykształceniem wyższym miał do podwyżki pensję zasadniczą 738 zł, a mając miejsca fakty, że w tej samej jednostce organizacyjnej pracownicy przyjęci po 1 lutego (gdy pensja minimalna określona została na 500 zł) mają uposażenie wyższe od ich kolegów z wyższym stażem pracy i kwalifikacjami. Tego przedstawiciele związków nie uwzględnili w negocjacjach. Mimo innych koncepcji przewodniczącego w negocjacjach - z upoważnienia JM Rektora - prof. dra hab. J. Berdowskiego postanowiono: 9% podwyżki dla wszystkich. Jako argument przeciwko uwzględnieniu złej sytuacji materialnej grupy nie będącej nauczycielami akademickimi padła opinia p. Prezes Rady Zakładowej ZNP: administracja źle pracuje! Wieści szybko się roznoszą i zaowocowały pewną demonstracją. Blisko 50% członków ZNP z tej grupy opuściło szeregi związkowe. I ja dołączyłam do tej grupy, czując się dotknięta uogólnieniem opinii o pracy administracji (nie wiadomo mi, by przy ostatniej ocenie pracowników znalazły się przypadki ocenione negatywnie), a także z poczucia bezsilności jako kierownika działu, który musi patrzeć w oczy i egzekwować nienaganną pracę od pracownicy z dyplomem magistra, która na dwa lata przed emeryturą ma pensję asystenta z rocznym stażem pracy, a druga otrzymała de facto podwyżkę w wysokości czterech złotych ! - tj. netto 3,20 zł!! (Liczona bowiem była - jak w przypadku wielu innych osób - od podstawy pensji, niższej niż pensja minimalna, wyrównywanej w innej formie - ustawowym dodatkiem kwotowym). Nie omieszkłam uzasadnić na piśmie swego wystąpienia ze związku, którego przedstawiciel nie dba o interesy wszystkich grup pracowniczych. Otrzymałam odpowiedź zaczynającą się od słów: *Wszystkie uwagi w Pani piśmie, dotyczące trudnej sytuacji finansowej pracowników administracji i obsługi rozumiemy, w pełni podzielamy i popieramy. Nie zgadzamy się jednak z opinią, że winę za to ponoszą związki zawodowe...* Dalej nastąpiła lista winnych: przede wszystkim Rząd, Minister Edukacji Narodowej, stan kadrowy Uczelni (tu pouczono mnie o zasadach wyliczania algorytmu do płac). Chciałoby się zadać pytanie retoryczne: A może nie byłoby „tak źle” z samodzielną kadrą, gdyby Pani Prezes jako członek Senatu nie wywalczyła przedłużenia okresu zatrudnienia na stanowisku adiunkta z dziewięciu lat (jak proponuje ustawa o szkolnictwie wyższym) na trzydzieści pięć?! Padło też zdanie-curiosum: *Dysproporcje w wynagrodzeniach będzie można zlikwidować dopiero wtedy, gdy będzie do dyspozycji dostatecznie dużo środków, aby rozdzielić je sprawiedliwie indywidualnie wśród pracowników. Wyrażamy nadzieję, że powyższe argumenty choć w części trafiły do Pani...* Oj, trafiły, trafiły (szkoda, że nie wypada zacytować z książki porzekadeł, co jeszcze trafiło), wywołując uczucie ubolewania, że Panią Prezes związku zawodowego stać na taki cynizm. Póki jest pieniędzy mało, lepiej zadbać o własną grupę.

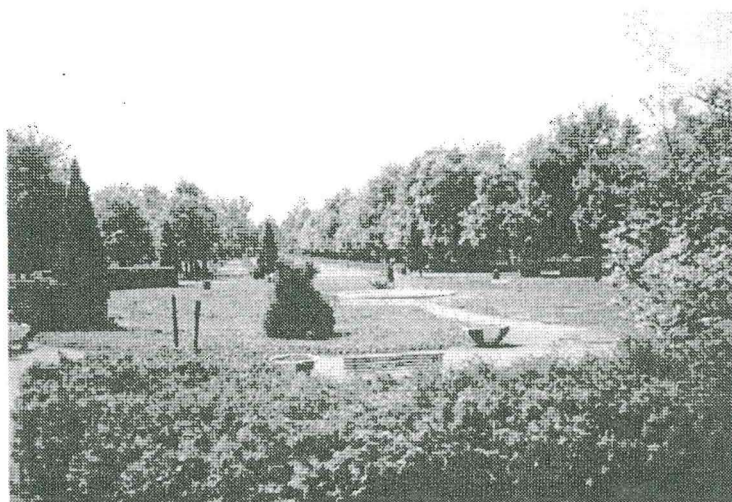
Szkoda, że pisząc wówczas, wypowiadając swoje - i nie tylko swoje - „gorzkie żale”, nie znałam innych faktów, które wołają o „pomstę do nieba”. Przy podwyżkach zostały pominięte pracownicy przebywające na długotrwałych zwolnieniach lekarskich. (Jedną z nich pogotowie zabrało z mikrowylewem z dyżuru w miejscu pracy). Sytuacja Ich została rozwiązana formalnie poprawnie - w tym okresie świadczenia wypłaca Im ZUS. Gdy wrócą do pracy, otrzymają podwyżkę, jeśli zaś przejdą na rentę - podstawą do wyliczenia renty będą pobory nie uwzględniające podwyżki, które i Im zapewnił Rząd. Zamiast pomocy w chorobie - sankcje: np. po trzydziestu latach pracy pozostawienia pracownika z pensją zasadniczą w wysokości 534 zł i pominięcie przy podwyżkach z przekazaniem mu ustnie uzasadnieniem: ... „z powodu długotrwałej choroby”. Pozostawmy to bez komentarza, bo byłby bardzo przykry.

* * *

*Człowiek wypoczywa naprawdę tylko w takim razie,
jeśli się stapia z otoczeniem, a stopić się może jedynie wówczas
gdy jego dusza i dusza natury posiadają wspólną,
odpowiadającą sobie organizację...*

Henryk Sienkiewicz, Bez dogmatu, s.33

Do 30 maja należało złożyć w Dziale Spraw Pracowniczych plany urlopów na udostępnionych formularzach, opatrując własne propozycje podpisem. Nie to jest dziwne w tej sprawie, ale dodatkowy wymóg składania podań w przypadku wnioskowania o dzielenie urlopu. Faktem jest, że Kodeks Pracy określa, iż urlop może być dzielony „na wnioski” pracownika, ale czyż wpisanie propozycji urlopowych do grafiku i opatrzenie tego własnoręcznym podpisem nie jest formą takiego właśnie wniosku? Czy nie szkoda drzew na marnowanie papieru? Niech lepiej cieszą nas swoją zielonością w czasie urlopu, dzielonego, czy nie.

*Park w Kochcicach
Fot. A. Pietrzyk*

*Takie obrazki widoczne są
w ostatnich dniach często w mu-
rach Uczelni. Już po ostatnich eg-
zaminach, już nadzieja zasłużone-
go wypoczynku, bagaże spakowa-
ne, a jednak trudno się rozstać. Do
zobaczenia w przyszłym roku aka-
demickim, który zainaugurujemy
2 października 1998 roku o godz.
10⁰⁰ w sali konferencyjnej. Zapro-
szamy już dziś na XXVIII inaugu-
rację roku akademickiego w Wyż-
szej Szkole Pedagogicznej w Czę-
stochowie!*

Fot. A. Pietrzyk

Fot. L. Pietrzyk

Oczu mojej Trufli trudno dopatrzeć się. Ale ja z nich czytam prośbę jej i całej mojej sfory. Moją również. Niech nikt z naszego akademickiego środowiska nie dołączy do grona - słusznie potępianego przez media - właścicieli pozbywających się swoich „młodszych braci” ze względu na komfort własnego urlopu. Nie przyniesie Im to chwały, spokojnego duchem wypoczynku, a pozbawi przyjaźni czworo- nożnych, może niekiedy kłopotliwych, ale wiernych i oddanych współziomków!

Udanego urlopu wśród oszczędzonych przez los drzew życzy swoim Czytelnikom Redakcja

DOKUMENTY

Komunikat Dyrektora Administracyjnego nr RA-0212/4/98 z dnia 07.05.1998r. w sprawie ustalenia opłaty za miejsce w Hotelu Asystenckim WSP

Działając w oparciu o aneks nr 1 z 21 listopada 1994r. do zarządzenia wewnętrznego Dyrektora Administracyjnego WSP nr RA-210/2/91 z dnia 31 maja 1991r. w sprawie zasad przydziału i opłat za korzystanie z ..., hotelu asystenckiego o treści: „ § 1. Anuluje się zapis § 4 ust 5, który otrzymuje brzmienie: Miesięczna opłata za 1 miejsce (pokój) w hotelu asystenckim równa się opłacie za jedno miejsce w DS-6 „Skrzat” powiększonej o 20%” ustaląm począwszy od 1 maja 1998r. miesięczną opłatę za 1 miejsce (pokój) w hotelu asystenckim WSP w wysokości 120,00 zł.

Wyjaśnienia:

1. Od czasu ostatniej decyzji ustalającej wysokość opłat za korzystanie z hotelu asystenckiego, opłaty za miejsca studenckie w DS-6 ulegały systematycznemu wzrostowi, a od 1 marca 1998r. ustalone zostały na poziomie 100,00zł. miesięcznie za 1 miejsce w pokoju 2 lub 3-osobowym. Nie konsekwentne realizowanie ustalonego i uzgodnionego ze związkami zawodowymi w 1994r. kryterium określającego wysokość opłat za hotel asystencki stało się w ostatnich tygodniach przedmiotem uzasadnionej krytyki ze strony Samorządu Studenckiego.
2. Informuję PT Mieszkańców hotelu asystenckiego, iż akademickie Władze Uczelni przychylają się do realizacji postulatu Samorządu Studenckiego (kserokopia w załączeniu) zmierzającego do stopniowej likwidacji hotelu asystenckiego w DS-6 „Skrzat”, co w praktyce oznacza, iż każde zwolnione miejsce (pokój) w hotelu asystenckim przekazywane będzie na rzecz studentów.

**Komunikat Dyrektora Administracyjnego Wyższej Szkoły
Pedagogicznej Nr Ra -0217/ 5/978 z dnia 4.06.98 r.**

Działając na podstawie § 76 Statutu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie ustaliam następujące odpłatności za doraźny wynajem w Domu Studenckim nr 6 „Skrzat”:

1. **10,00 zł** – za 1 miejsce na 1 dobę dla kandydatów na studia w WSP w Częstochowie.
2. **15,00 zł** – za 1 miejsce na dobę dla osób innych niż wymienione w pkt. 1.
3. **200,00 zł** – za 1 miejsce miesięcznie dla studentów WSP w Częstochowie, którzy otrzymają zgodę na zakwaterowanie w DS-6 „Skrzat” w okresie od 01.07.98 r. do 30.09.98 r.

Informuję, iż powyższe usługi są zwolnione z podatku VAT.

* * *

**Komunikat Dyrektora Administracyjnego nr RA-0212/6/98
z dnia 16.06.1998r. w sprawie realizacji świadczeń socjalnych na rzecz
pracowników w 1998r.**

W związku ze zmniejszeniem w 1998r. dochodów Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych przede wszystkim o równowartość zakupionych w grudniu 1997r. zaliczkowo z dochodów działalności dydaktycznej „talonów świątecznych” oraz dokonaną z mocą obowiązującą od 1 czerwca 1998 r. nowelizacją Regulaminu ZFŚS informuję PT Pracowników Uczelni o konieczności wprowadzenia w bieżącym roku ograniczeń w możliwości korzystania ze świadczeń socjalnych. I tak:

- rezygnuje się z dofinansowania z ZFŚS wycieczek turystyczno-krajoznawczych i imprez kulturalno-oświatowych,
- w planie ZFŚS na pożyczki mieszkaniowe przeznaczona jest kwota 50,0 tys. zł. - priorytet w realizacji będą miały pożyczki na cele określone w § 20 ust. 1 pkt. 1,2,3,4 i 5 Regulaminu ZFŚS rozpatrywane w kolejności zgłaszanych wniosków,
- wprowadza się w bieżącym roku tabelę dopłat do wypoczynku urlopowego realizowanego po 1 czerwca stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszego komunikatu ,
- ustala się pełną (100%) odpłatność za 1 miejsce na 1 dobę w DPT w Zakopanem w wysokości 20,00 zł., oraz dofinansowanie z ZFŚS dla osób uprawnionych w wysokości 50%. Kwota dofinansowania do miejsc noclegowych w DPT potrącana będzie z należnej „osobie uprawnionej” dopłaty do wypoczynku ustalonej zgodnie z „tabelą dopłat z ZFŚS do wypoczynku”.

Ponadto informuję, że:

- kwota bazowa dofinansowania do wypoczynku na 1998r. wynosi 494,0 zł. - kwota ta stanowi podstawę do ustalenia wysokości dopłaty do wypoczynku urlopowego,
- wnioski o dofinansowanie wypoczynku zimowego należy składać w Dziale Spraw Pracowniczych do 30.06.1998r. (wnioski złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane),
- wnioski o dofinansowanie do wypoczynku letniego należy składać w Dziale Spraw Pracowniczych do 30.10.1998r. (wnioski złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane). Realizacja wniosków

(wypłata z dofinansowania”) będzie następować sukcesywnie w miarę posiadanych na koncie ZFŚS środków. Istnieje prawdopodobieństwo, iż nie wszystkie wnioski będą mogły być w bieżącym roku realizowane,

- w celu uzyskania dofinansowania do wypoczynku zorganizowanego (wczasy, kolonie, obozy itp.) dzieci do lat 18-tu, do wniosku o dofinansowanie należy załączyć rachunek lub dowód wpłaty potwierdzający uczestnictwo dziecka. Kwota dofinansowania nie może być wyższa od dokumentowanych dowodem wpłaty poniesionych kosztów.
- Proszę o zapoznanie się z dokonanymi z dniem 1 czerwca 1998r. zmianami w Regulaminie ZFŚS.

Informacje zawarte w niniejszym Komunikacie zostały uzgodnione z działającymi w Uczelni Związkami Zawodowymi.

Tabela dopłat z ZFŚS do wypoczynku

Lp.	Wysokość przychodu na osobę w rodzinie w zł	% wskaźnik dopłat
1.	Najniższe wynagrodzenie miesięczne pracown. w gosp. uspoł. w I kwartale br. + 25%	80
2.	jw. + 50%	70
3.	jw. + 75%	60
4.	jw. + 100%	40
5.	Powyżej kwoty ustalonej w poz. 4	30

*Dyrektor Administracyjny
mgr Aleksander Gogulski*

Czekamy na wypowiedzi, sugestie, materiały.
Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów.
Czytelniku, opinii autorów nie należy identyfikować ze stanowiskiem Kierownictwa
Wyższej Szkoły Pedagogicznej ani poglądami Redakcji.

Pismo Res Academicae wydaje Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie za zgodą JM Rektora

Zespół Redakcyjny: Anna Pietrzyk, Anna Kozłowska, Janina Jędrzejewska

Skład i łamanie komputerowe: Janina Jędrzejewska

Korekta: Janina Jędrzejewska, Anna Pietrzyk

Opracowanie graficzne i projekt okładki: Andrzej Kulej; Grafika na okładce: Kornelia Zaława

Druk: Zakład Poligraficzno-Introligatorski INTROPRINT w Częstochowie

Nakład: 300 egz. bezpłatnych

ISSN 1428 – 3107

Adres Redakcji: ul. Waszyngtona 4/8, 42-200 Częstochowa

